

ព្រះរាជក្រម

យើង

នស/រកម/០៧២៣/០០៩

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

ក្រុមប្រឹក្សាអកប្បបាល	
អគ្គលេខាធិការដ្ឋាន	
លេខ: ២៣២	ថ្ងៃទី ១៣ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១៣
ចុះ	ទីតាំង: ខណៈ ១០ ភូមិ

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៨/៩២៥ ចុះថ្ងៃទី៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
 - បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៣២០/៤២១ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០២០ ស្តីពីការតែងតាំងនិងកែសម្រួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
 - បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦១៨/០១២ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៨ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
 - បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៨ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ
 - បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីអត្រានុកូលដ្ឋាន ស្ថិតិអត្រានុកូលដ្ឋាន និងអត្តសញ្ញាណកម្ម ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០២៣ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី៩ នីតិកាលទី៦ ហើយដែលព្រឹទ្ធសភាបានពិនិត្យចប់សព្វគ្រប់លើទម្រង់និងគតិច្បាប់នេះទាំងស្រុងកាលពីថ្ងៃទី២១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០២៣ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី១០ នីតិកាលទី៤ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ៖

**ច្បាប់
ស្តីពី**

**អត្រានុកូលដ្ឋាន
ស្តីពីអត្រានុកូលដ្ឋាន
និងអត្តសញ្ញាណកម្ម**

ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១ .- គោលបំណង

ច្បាប់នេះកំណត់អំពីវិធាននិងនីតិវិធីដែលទាក់ទងនឹងការចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន ការចុះបញ្ជីស្នាក់នៅ ការរៀបចំស្ថិតិអត្រានុកូលដ្ឋាន ការចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបុគ្គលនិងការរៀបចំនិងការគ្រប់គ្រងបញ្ជីប្រជាជន ក្នុងគោលបំណងដើម្បី៖

- ក- ធានាឱ្យមានការចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន ជាកាតព្វកិច្ច ជាសកល ដោយជាប់លាប់និងជាអចិន្ត្រៃយ៍។
- ខ- ធានាឱ្យមានការចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបុគ្គលជាសកល ដោយជាប់លាប់និងជាអចិន្ត្រៃយ៍។
- គ- ធានាថាការចុះបញ្ជីស្នាក់នៅ ជាកាតព្វកិច្ច ជាសកល ដោយជាប់លាប់និងជាអចិន្ត្រៃយ៍។
- ឃ- ធានាឱ្យមនុស្សគ្រប់រូបមានអត្តសញ្ញាណខាងផ្លូវច្បាប់តាមរយៈការចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាននិងការចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណ ដោយផ្តល់ចំពោះបុគ្គលម្នាក់ៗនូវលេខសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គល។
- ង- ធានានូវការគោរពសិទ្ធិមនុស្ស ការទទួលបានសេវាគ្រប់ប្រភេទ ហើយជាមូលដ្ឋានសម្រាប់រៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍន៍និងការតាមដានភាពរីកចម្រើននៃសង្គម។

មាត្រា ២ .- វិសាលភាព

ច្បាប់នេះមានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះជនគ្រប់រូបដែលរស់នៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានិងប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរដែលរស់នៅបរទេស។

មាត្រា ៣ .- និយមន័យ

វាក្យសព្ទសំខាន់ៗដែលប្រើក្នុងច្បាប់នេះ ត្រូវបានកំណត់និយមន័យដូចមានក្នុងសទ្ទានុក្រមជាឧបសម្ព័ន្ធនៃច្បាប់នេះ។

ជំពូកទី២
ការចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន

ផ្នែកទី១
វិធានទូទៅ

មាត្រា ៤ .- ព្រឹត្តិការណ៍ជីវិតដែលត្រូវចុះបញ្ជី

ព្រឹត្តិការណ៍ជីវិតដែលត្រូវចុះបញ្ជី រួមមានកំណើតរស់ មរណភាព និងអាពាហ៍ពិពាហ៍។

២- ក្រៅពីព្រឹត្តិការណ៍ជីវិតដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ ព្រឹត្តិការណ៍ជីវិតផ្សេងទៀតក៏ត្រូវចុះបញ្ជីផងដែរ រួមមានការទទួលស្គាល់កូន ការបញ្ជាក់អំពីនីតិភាពនៃបុគ្គលភាព ការបញ្ជាក់អំពីនីតិភាពនៃមាតភាព ស្ម័គ្រ ការកាត់កាលកូនស្ម័គ្រ ការលែងលះ មោឃភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍ ការលុបចោលអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងព្រឹត្តិការណ៍ជីវិតផ្សេងទៀតដែលច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ផ្សេងទៀតតម្រូវឱ្យចុះបញ្ជីស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ។

ផ្នែកទី២

បញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន

មាត្រា ៥ .- ប្រភេទបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន

បញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន រួមមានបញ្ជីកំណើតរស់ បញ្ជីមរណភាព និងបញ្ជីអាពាហ៍ពិពាហ៍។

មាត្រា ៦ .- ទម្រង់បញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន

១- បញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋានអាចរក្សាទុកក្នុងទម្រង់ជាក្រដាសនិង/ឬទម្រង់អេឡិចត្រូនិក។

២- ទម្រង់និងព័ត៌មានដែលមាននៅក្នុងបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាននិងទម្រង់ប្រើប្រាស់ដើម្បីជូនដំណឹង រាយការណ៍និងចុះបញ្ជីព្រឹត្តិការណ៍ជីវិត ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ លើកលែងតែមានបទប្បញ្ញត្តិដោយឡែកចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ។

ផ្នែកទី៣

មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋាន

មាត្រា ៧ .- មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ជាតិ

១- អគ្គនាយកនៃអគ្គនាយកដ្ឋានអគ្គសញ្ញាណកម្មនៃក្រសួងមហាផ្ទៃ គឺជាមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ជាតិ។

២- ក្នុងករណីដែលអគ្គនាយកនៃអគ្គនាយកដ្ឋានអគ្គសញ្ញាណកម្មនៃក្រសួងមហាផ្ទៃ អវត្តមាន អគ្គនាយករងម្នាក់ដែលទទួលសិទ្ធិជាអគ្គនាយកស្តីទីមានសិទ្ធិអំណាចទទួលខុសត្រូវជាមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ជាតិ។

មាត្រា ៨ .- មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត

១- អភិបាលនៃគណៈអភិបាលរាជធានី ខេត្ត ជាមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត ក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចដែលខ្លួនគ្រប់គ្រង។

២- ក្នុងករណីដែលអភិបាលនៃគណៈអភិបាលរាជធានី ខេត្តអវត្តមាន អភិបាលរងរាជធានី ខេត្ត ដែលទទួលសិទ្ធិជាអភិបាលស្តីទីនៃគណៈអភិបាលរាជធានី ខេត្ត មានសិទ្ធិអំណាចទទួលខុសត្រូវជាមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត និងត្រូវរាយការណ៍ជាផ្លូវការជូនមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋាន

មាត្រា ៩ .- មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ

១- អភិបាលនៃគណៈអភិបាលក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ជាមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចដែលខ្លួនគ្រប់គ្រង។

២- ក្នុងករណីដែលអភិបាលនៃគណៈអភិបាលក្រុង ស្រុក ខណ្ឌអវត្តមាន អភិបាលរងក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ដែលទទួលសិទ្ធិជាអភិបាលស្តីទីនៃគណៈអភិបាលក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ មានសិទ្ធិអំណាចទទួលខុសត្រូវជាមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ និងត្រូវរាយការណ៍ជាផ្លូវការជូនមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត។

មាត្រា ១០ .- មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ឃុំ សង្កាត់

១- មេឃុំ ចៅសង្កាត់ ជាមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ឃុំ សង្កាត់ ក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចដែលខ្លួនគ្រប់គ្រង។

២- ក្នុងករណីដែលមេឃុំ ចៅសង្កាត់អវត្តមាន មេឃុំ ចៅសង្កាត់ ត្រូវប្រគល់សិទ្ធិជាលាយលក្ខណ៍អក្សរជូនអ្នកជំនួយការមេឃុំ ចៅសង្កាត់តាមឋានានុក្រម និងត្រូវរាយការណ៍ជាផ្លូវការជូនមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ។

៣- ក្នុងករណីដែលមេឃុំ ចៅសង្កាត់អវត្តមានដោយសារមរណភាពឬការបញ្ឈប់មុខតំណែងក្នុងរយៈពេលអន្តរកាលដែលមិនទាន់មានការតែងតាំងមេឃុំ ចៅសង្កាត់ថ្មី មេឃុំ ចៅសង្កាត់ស្តីទីគឺជាមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ឃុំ សង្កាត់។

មាត្រា ១១ .- មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានប្រចាំស្ថានតំណាងនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការបរទេសនិងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ត្រូវចាត់តាំងមន្ត្រី១ (មួយ) រូបជាមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានប្រចាំស្ថានតំណាងនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានៅបរទេស និងត្រូវជូនដំណឹងទៅរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃអំពីការចាត់តាំងនេះ។

ផ្នែកទី៤

សមត្ថកិច្ចនៃមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋាន

មាត្រា ១២ .- សមត្ថកិច្ចនៃមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ជាតិ

មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ជាតិ មានសមត្ថកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

- ក- គ្រប់គ្រងនិងរក្សាទុកបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋានគ្រប់ប្រភេទដែលបានអនុវត្តរួច។
- ខ- ធានាការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិនិងលិខិតបទដ្ឋាននានាស្តីពីអត្រានុកូលដ្ឋានដែលស្ថិតនៅក្រោមច្បាប់នេះ។
- គ- ដាក់ចេញគោលការណ៍ សេចក្តីណែនាំនិងបែបបទនិងនីតិវិធីស្របតាមការកំណត់ក្នុងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ។
- ឃ- ត្រួតពិនិត្យនិងណែនាំដល់មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានគ្រប់ថ្នាក់ រួមទាំងមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានប្រចាំស្ថានតំណាងនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានៅបរទេស លើការអនុវត្តការងារអត្រានុកូលដ្ឋាន។

- ង- អភិវឌ្ឍផែនការនិងផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលដល់មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋាន។
- ច- ជំរុញឱ្យមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត និងមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានប្រចាំស្ថានតំណាងនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានៅបរទេសផ្តល់របាយការណ៍អត្រានុកូលដ្ឋានឱ្យបានទៀងទាត់និងត្រឹមត្រូវតាមការកំណត់។
- ឆ- រាយការណ៍រាល់ករណីរំលោភបំពានបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់ដែលប្រព្រឹត្តដោយមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋាន ជូនរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ដើម្បីចាត់វិធានការតាមច្បាប់។
- ជ- ពិនិត្យសម្រេចនិងអនុញ្ញាតឱ្យកែតម្រូវទិន្នន័យអត្រានុកូលដ្ឋានឬអនុញ្ញាតឱ្យចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋានឡើងវិញ ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ។
- ឈ- ពិនិត្យនិងសម្រេចលើការចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន ក្នុងករណីដែលមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ផ្សេងទៀតមិនអាចសម្រេចបាន។
- ញ- ពិនិត្យនិងសម្រេចលើបណ្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងការចាត់ចែង រួមទាំងសេចក្តីសម្រេច ឬការយឺតយ៉ាវ ឬការធ្វេសប្រហែសក្នុងការចាត់ចែងរបស់មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់និងមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានប្រចាំស្ថានតំណាងនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អំពីការចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន។
- ដ- ចេញសេចក្តីចម្លងសំបុត្រកំណើត មរណភាព និងអាពាហ៍ពិពាហ៍ ក្នុងករណីដែលមានការស្នើសុំ។
- ប- ក្នុងករណីដែលចាំបាច់ ស្នើសុំគោលការណ៍ពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃក្នុងការបង្កើតការិយាល័យចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាននៅមូលដ្ឋានសុខាភិបាលឬកន្លែងផ្សេងទៀតដែលព្រឹត្តិការណ៍ជីវិតអាចកើតឡើង ដោយរៀបចំឱ្យមានបុគ្គលិកអត្រានុកូលដ្ឋានឬធ្វើប្រតិភូកម្មការកិច្ចរបស់មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានទៅឱ្យមន្ត្រីសុខាភិបាល។
- ខ- បំពេញភារកិច្ចចាំបាច់ផ្សេងទៀតដែលកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា ១៣ .- សមត្ថកិច្ចនៃមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត

មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត មានសមត្ថកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

- ក- ចេញសេចក្តីចម្លងសំបុត្រកំណើត មរណភាព និងអាពាហ៍ពិពាហ៍តាមការស្នើសុំ។
- ខ- កែតម្រូវកំហុសនៅក្នុងបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋានដែលជាសមត្ថកិច្ចរបស់មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋាន យោងតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះឬច្បាប់ប្រលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តផ្សេងទៀត។
- គ- តាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងគាំទ្រការអនុវត្តការងាររបស់មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ដើម្បីធានាការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិនិងប្រលិខិតបទដ្ឋាននានាស្តីពីអត្រានុកូលដ្ឋាន ដែលស្ថិតនៅក្រោមច្បាប់នេះ។

- ឃ- អភិវឌ្ឍផែនការនិងផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលដល់មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន។
- ង- ជំរុញឱ្យមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនផ្តល់របាយការណ៍អត្រានុកូលដ្ឋានឱ្យបានទៀងទាត់និងត្រឹមត្រូវតាមការកំណត់។
- ច- ពិនិត្យនិងសម្រេចលើការចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន ក្នុងករណីដែលមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ មិនអាចសម្រេចបាន។
- ឆ- ពិនិត្យនិងសម្រេចលើបណ្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងការចាត់ចែង រួមទាំងសេចក្តីសម្រេច ឬការយឺតយ៉ាវ ឬការធ្វេសប្រហែសក្នុងការចាត់ចែងរបស់មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ អំពីការចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន។
- ជ- បំពេញភារកិច្ចចាំបាច់ផ្សេងទៀត ដែលកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា ១៤ .- សមត្ថកិច្ចនៃមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ

មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ មានសមត្ថកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

- ក- ចេញសេចក្តីចម្លងសំបុត្រកំណើត មរណភាព និងអាពាហ៍ពិពាហ៍ តាមការស្នើសុំ។
- ខ- កែតម្រូវកំហុសនៅក្នុងបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន ដែលជាសមត្ថកិច្ចរបស់មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋាន យោងតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះឬច្បាប់ប្រលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តផ្សេងទៀត។
- គ- តាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងគាំទ្រការអនុវត្តការងាររបស់មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ឃុំ សង្កាត់ដើម្បីធានាការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិនិងលិខិតបទដ្ឋាននានាស្តីពីអត្រានុកូលដ្ឋាន ដែលស្ថិតនៅក្រោមច្បាប់នេះ។
- ឃ- គាំទ្រនិងពង្រឹងសមត្ថភាពដល់មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន។
- ង- ជំរុញឱ្យមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនផ្តល់របាយការណ៍អត្រានុកូលដ្ឋានឱ្យបានទៀងទាត់និងត្រឹមត្រូវតាមការកំណត់។
- ច- ពិនិត្យនិងសម្រេចលើការចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន ក្នុងករណីមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ឃុំ សង្កាត់ មិនអាចសម្រេចបាន។
- ឆ- ពិនិត្យនិងសម្រេចលើបណ្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងការចាត់ចែង រួមទាំងសេចក្តីសម្រេច ឬការយឺតយ៉ាវ ឬការធ្វេសប្រហែសក្នុងការចាត់ចែងរបស់មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ឃុំ សង្កាត់ អំពីការចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន។
- ជ- បំពេញភារកិច្ចចាំបាច់ផ្សេងទៀត ដែលកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា ១៥ .- សមត្ថកិច្ចនៃមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ឃុំ សង្កាត់

មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ឃុំ សង្កាត់ មានសមត្ថកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

- ក- ពិនិត្យនិងកត់ត្រាព័ត៌មានចាំបាច់នានាទាក់ទងនឹងកំណើតរស់ មរណភាព និងអាពាហ៍ពិពាហ៍។
- ខ- ចេញសំបុត្រកំណើត មរណភាព និងអាពាហ៍ពិពាហ៍ច្បាប់ដើមនិងសេចក្តីចម្លង។
- គ- កែតម្រូវកំហុសនៅក្នុងបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន ដែលជាសមត្ថកិច្ចរបស់មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានយោងតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះឬច្បាប់ប្រលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តផ្សេងទៀត។
- ឃ- ផ្តល់ការអនុញ្ញាតសម្រាប់ការបូជាសពឬការបញ្ចុះសព។
- ង- កត់ត្រា កែតម្រូវ ឬធ្វើមោឃភាពបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន តាមសេចក្តីសម្រេចជាស្ថាពររបស់តុលាការនិង/ឬទៅតាមការសម្រេចរបស់មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់លើដែលមានអានុភាពអនុវត្ត។
- ច- ផ្តល់របាយការណ៍អត្រានុកូលដ្ឋានឱ្យបានទៀងទាត់និងត្រឹមត្រូវទៅតាមការកំណត់។
- ឆ- ផ្សព្វផ្សាយដល់ប្រជាពលរដ្ឋអំពីសិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនចំពោះការចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាននិងបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលដល់ប្រជាពលរដ្ឋក្នុងការចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន។
- ជ- សហការជាមួយសមត្ថកិច្ចនៅមូលដ្ឋាន មន្ត្រីសុខាភិបាល មន្ត្រីអប់រំ មន្ត្រីសង្គមកិច្ច និងមន្ត្រីនៃក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត អំពីការងារអត្រានុកូលដ្ឋាន ក្នុងករណីដែលចាំបាច់។
- ឈ- ចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋានចល័តនៅក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនដើម្បីសម្រេចឱ្យបាននូវការចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋានពេញលេញ។
- ញ- បំពេញភារកិច្ចចាំបាច់ផ្សេងទៀត ដែលកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា ១៦ .- សមត្ថកិច្ចនៃមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានប្រចាំស្ថានតំណាងនៃ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានប្រចាំស្ថានតំណាងនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា មានសមត្ថកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

- ក- ពិនិត្យនិងកត់ត្រាព័ត៌មានចាំបាច់នានាទាក់ទងនឹងកំណើតរស់ មរណភាព និងអាពាហ៍ពិពាហ៍។
- ខ- ចេញសំបុត្រកំណើត មរណភាព និងអាពាហ៍ពិពាហ៍ច្បាប់ដើមនិងសេចក្តីចម្លង។

- គ- កែតម្រូវកំហុសនៅក្នុងបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន ដែលជាសមត្ថកិច្ចរបស់មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋាន យោងតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះឬច្បាប់ប្រលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តផ្សេងទៀត។
- ឃ- ផ្តល់របាយការណ៍អត្រានុកូលដ្ឋានឱ្យបានទៀងទាត់និងត្រឹមត្រូវទៅតាមការកំណត់។
- ង- បំពេញភារកិច្ចចាំបាច់ផ្សេងទៀត ដែលកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

ផ្នែកទី៥
ការចុះបញ្ជីកំណើតរស់

មាត្រា១៧ .- ការចុះបញ្ជីកំណើតរស់

រាល់កំណើតរស់ដែលកើតឡើងក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវរាយការណ៍និងចុះបញ្ជីដោយយោងតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា១៨ .- ទីកន្លែងចុះបញ្ជីកំណើតរស់

អ្នករាយការណ៍ ត្រូវដាក់ពាក្យដើម្បីចុះបញ្ជីកំណើតរស់ នៅការិយាល័យអត្រានុកូលដ្ឋានណាមួយនៃ៖

- ក- ឃុំ សង្កាត់ ដែលកំណើតរស់បានកើតឡើង។
- ខ- ឃុំ សង្កាត់ ដែលអ្នករាយការណ៍ស្នាក់នៅ។
- គ- កន្លែងផ្សេងទៀត តាមការកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ។

មាត្រា១៩ .- រយៈពេលសម្រាប់ចុះបញ្ជីកំណើតរស់

១- អ្នករាយការណ៍ត្រូវដាក់ពាក្យដើម្បីចុះបញ្ជីកំណើតរស់ក្នុងរយៈពេល៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃគិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលទារកកើត។

២- ក្រសួងមហាផ្ទៃអាចពន្យាររយៈពេលកំណត់នៃការដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីកំណើតរស់សម្រាប់ភូមិសាស្ត្រជាក់លាក់ ឬក្រុមជនជាតិដើមភាគតិច ឬដោយសារមូលហេតុផ្សេងទៀត ក្នុងករណីដែលចាំបាច់ ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

មាត្រា២០ .- អ្នករាយការណ៍អំពីកំណើតរស់

១- បុគ្គលទទួលខុសត្រូវជាអ្នករាយការណ៍អំពីកំណើតរស់ ត្រូវបានកំណត់តាមអាទិភាពដូចខាងក្រោម៖

- ក- ម្តាយរបស់ទារក។
- ខ- ឪពុករបស់ទារក។
- គ- អ្នកអាណាព្យាបាលទូទៅរបស់ឪពុកម្តាយទារក។
- ឃ- ញាតិជានីតិជនដែលមើលថែទារក។

ង- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង ឬប្រធានស្ថាប័ន ឬអ្នកតំណាងឬបុគ្គលផ្សេងទៀត ដែល
កំណត់ដោយច្បាប់នេះឬច្បាប់ផ្សេងទៀត។

២- ក្នុងករណីដែលមានការចាំបាច់ អ្នករាយការណ៍ក្រៅពីបុគ្គលដែលបានកំណត់ខាងលើ
ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

**មាត្រា ២១ .- ការជូនដំណឹងអំពីកំណើតរស់ដែលកើតនៅក្នុងមូលដ្ឋាន
សុខាភិបាល**

១- ប្រធានឬបុគ្គលដែលត្រូវបានប្រគល់ភារកិច្ចនៃមូលដ្ឋានសុខាភិបាលដែលកំណើតរស់
បានកើតឡើង ត្រូវផ្តល់ឯកសារបញ្ជាក់អំពីកំណើតរស់ទៅឱ្យអ្នករាយការណ៍ទៅតាមអាទិភាពដែល
បានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ២០ (អ្នករាយការណ៍អំពីកំណើតរស់) នៃច្បាប់នេះ។

២- ប្រសិនបើទារកកើតនៅក្រៅមូលដ្ឋានសុខាភិបាល ហើយម្តាយនិងទារកធ្វើដំណើរទៅ
មូលដ្ឋានសុខាភិបាលក្នុងរយៈពេល៤៨ (សែសិបប្រាំបី) ម៉ោង ប្រធានឬបុគ្គលដែលត្រូវបានប្រគល់
ភារកិច្ចនៃមូលដ្ឋានសុខាភិបាល ត្រូវផ្តល់ឯកសារបញ្ជាក់អំពីកំណើតរស់ឱ្យទៅអ្នករាយការណ៍ទៅ
តាមអាទិភាពដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ២០ (អ្នករាយការណ៍អំពីកំណើតរស់) នៃច្បាប់នេះ។

៣- ក្នុងករណីដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១និងកថាខណ្ឌទី២ខាងលើនេះ ប្រធាន
ឬបុគ្គលដែលត្រូវបានប្រគល់ភារកិច្ចនៃមូលដ្ឋានសុខាភិបាល ត្រូវធ្វើច្បាប់ចម្លងនៃឯកសារបញ្ជាក់
អំពីកំណើតរស់នោះមួយច្បាប់ទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ច។

៤- ទម្រង់ បែបបទ និងនីតិវិធីសម្រាប់ការផ្តល់ឯកសារបញ្ជាក់អំពីកំណើតរស់ដល់មន្ត្រី
អត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ
និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល។

**មាត្រា ២២ .- ការជូនដំណឹងអំពីកំណើតរស់ដែលកើតនៅក្រៅមូលដ្ឋាន
សុខាភិបាល**

ប្រសិនបើកំណើតរស់កើតនៅក្រៅមូលដ្ឋានសុខាភិបាល ហើយម្តាយនិងទារកមិនបាន
ធ្វើដំណើរទៅកាន់មូលដ្ឋានសុខាភិបាលក្នុងរយៈពេល៤៨ (សែសិបប្រាំបី) ម៉ោង បុគ្គលឬស្ថាប័ន
ដែលបានដឹងពីព្រឹត្តិការណ៍កំណើតរស់នេះ អាចតម្រូវឱ្យផ្តល់ព័ត៌មានឬឯកសារដូចមានកំណត់
នៅក្នុងប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃនិងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល។

មាត្រា ២៣ .- ពាក្យសុំចុះបញ្ជីកំណើតរស់

១- អ្នករាយការណ៍ អាចដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីកំណើតរស់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដោយ
ផ្ទាល់មាត់ឬតាមទម្រង់អេឡិចត្រូនិក។

២- ក្នុងពាក្យសុំចុះបញ្ជីកំណើតរស់ អ្នករាយការណ៍ត្រូវបំពេញពាក្យសុំនូវចំណុចខាងក្រោម៖

ក- ឈ្មោះរបស់ទារក។

ខ- ភេទរបស់ទារក។

- គ- ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំកំណើត ម៉ោងនិងទីកន្លែងទារកកើតរស់។
- ឃ- ឈ្មោះ ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំកំណើត លេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គល សញ្ជាតិ និងលំនៅឋានរបស់ឪពុកម្តាយរបស់ទារក។
- ង- ឈ្មោះថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំកំណើត លេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គល និងអាសយដ្ឋានបច្ចុប្បន្នរបស់អ្នករាយការណ៍ ក្នុងករណីដែលអ្នករាយការណ៍មិនមែនជាម្តាយឬឪពុក។
- ច- ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ដែលពាក្យសុំត្រូវបានធ្វើឡើង។
- ឆ- ចំណុចផ្សេងទៀត ដែលបានកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

៣- ទម្រង់និងបែបបទនៃពាក្យសុំ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

មាត្រា ២៤ .- ឯកសារភ្ជាប់ជាមួយនឹងពាក្យសុំចុះបញ្ជីកំណើតរស់

១- អ្នករាយការណ៍ ត្រូវភ្ជាប់ឯកសារបញ្ជាក់អំពីកំណើតរស់ ដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ឬកថាខណ្ឌទី២នៃមាត្រា២១ (ការជូនដំណឹងអំពីកំណើតរស់ដែលកើតនៅក្នុងមូលដ្ឋានសុខាភិបាល) នៃច្បាប់នេះ ជាមួយនឹងពាក្យសុំចុះបញ្ជីកំណើតរស់។ ប្រសិនបើអ្នករាយការណ៍មិនមានឯកសារបញ្ជាក់អំពីកំណើតរស់នោះទេ អ្នករាយការណ៍ត្រូវភ្ជាប់ឯកសារផ្សេងទៀតដែលអាចបញ្ជាក់អំពីកំណើតរស់របស់ទារក។

២- អ្នករាយការណ៍ក៏ត្រូវភ្ជាប់ផងដែរនូវឯកសារដែលអាចបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណរបស់ឪពុកម្តាយរបស់ទារកជាមួយនឹងពាក្យសុំចុះបញ្ជីកំណើតរស់។

៣- ឯកសារផ្សេងទៀតដែលអាចបញ្ជាក់អំពីកំណើតរស់របស់ទារកដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី២នៃកថាខណ្ឌទី១និងឯកសារដែលអាចបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណរបស់ឪពុកម្តាយរបស់ទារកដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី២ខាងលើនេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

មាត្រា ២៥ .- នីតិវិធីចុះបញ្ជីកំណើតរស់

១- នៅពេលទទួលបានពាក្យសុំចុះបញ្ជីកំណើតរស់និងឯកសារភ្ជាប់ដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា២៣ (ពាក្យសុំចុះបញ្ជីកំណើតរស់) និងមាត្រា២៤ (ឯកសារភ្ជាប់ជាមួយនឹងពាក្យសុំចុះបញ្ជីកំណើតរស់) នៃច្បាប់នេះ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានត្រូវធ្វើការពិនិត្យ ផ្ទៀងផ្ទាត់ និងកត់ត្រាព័ត៌មាននោះទៅក្នុងបញ្ជីកំណើតរស់។

២- ព័ត៌មានអប្បបរមាសម្រាប់ការចុះបញ្ជីកំណើតរស់ រួមមានឈ្មោះ ភេទ ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំកំណើត និងទីកន្លែងកំណើតរបស់អ្នកកើត។

៣- ប្រសិនបើមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានពិនិត្យឃើញថាពាក្យសុំចុះបញ្ជីកំណើតរស់ខ្វះខាតព័ត៌មានណាមួយក្នុងចំណោមព័ត៌មានអប្បបរមាដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី២ខាងលើនេះ មន្ត្រី

អត្រានុកូលដ្ឋានត្រូវទាមទារឱ្យអ្នករាយការណ៍ផ្តល់ព័ត៌មានដែលខ្លះនោះ ដោយកំណត់រយៈពេលសមរម្យ។ ក្នុងករណីដែលអ្នករាយការណ៍មិនផ្តល់ព័ត៌មានដែលខ្លះក្នុងរយៈពេលសមរម្យដែលបានកំណត់ដោយមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋាន មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានអាចលើកចោលពាក្យសុំចុះបញ្ជីកំណើតរស់នោះ។

៤- មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមិនត្រូវបដិសេធពាក្យសុំចុះបញ្ជីកំណើតរស់ ដោយសារខ្វះព័ត៌មានដែលទាក់ទងទៅនឹងឪពុកឬម្តាយឡើយ។

៥- ប្រសិនបើមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានពិនិត្យឃើញថាពាក្យសុំចុះបញ្ជីកំណើតរស់ដែលខ្លះនូវព័ត៌មានមួយចំនួនក្នុងចំណោមចំណុចនីមួយៗ ដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី២នៃមាត្រា២៣ (ពាក្យសុំចុះបញ្ជីកំណើតរស់) ក្រៅពីព័ត៌មានអប្បបរមាដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី២ខាងលើនេះ ឬខ្វះឯកសារភ្ជាប់ដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា២៤ (ឯកសារភ្ជាប់ជាមួយនឹងពាក្យសុំចុះបញ្ជីកំណើតរស់) នៃច្បាប់នេះ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានត្រូវចុះបញ្ជីកំណើតរស់តាមព័ត៌មានដែលមាននោះ។ ក្នុងករណីនេះ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានត្រូវទាមទារឱ្យអ្នករាយការណ៍ផ្តល់ព័ត៌មានបន្ថែម ដោយកំណត់រយៈពេលសមរម្យ ។

៦- ទោះបីជាមានបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី៤ខាងលើនេះក៏ដោយ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានអាចចុះបញ្ជីដោយឆន្ទៈសិទ្ធិឬដោយទទួលបានការអនុញ្ញាតពីមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់លើ ប្រសិនបើមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានបានទទួលព័ត៌មានអប្បបរមាដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី២ខាងលើនេះតាមការជូនដំណឹងពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធឬវិធីផ្សេងទៀត។

មាត្រា២៦ .- ការផ្តល់លេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គល

១- ក្រោយពេលមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានទទួលយកនិងកត់ត្រាព័ត៌មានទាក់ទងនឹងកំណើតរស់រួចមក មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានត្រូវស្នើទៅមជ្ឈមណ្ឌលជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជននៃអាជ្ញាធរជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជនដូចមានចែងនៅក្នុងជំពូកទី៦ (ប្រព័ន្ធរួមអត្តសញ្ញាណប្រជាជន) នៃច្បាប់នេះ ដើម្បីផ្តល់លេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គលដល់អ្នកកើត។

២- ការផ្តល់លេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គល ត្រូវអនុវត្តទៅតាមជំពូកទី៦ (ប្រព័ន្ធរួមអត្តសញ្ញាណប្រជាជន) នៃច្បាប់នេះ។

៣- ក្រោយពេលទទួលបានលេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គល មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានត្រូវប្រគល់លេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គលរបស់អ្នកកើតនោះទៅឱ្យអ្នករាយការណ៍។

មាត្រា២៧ .- សំបុត្រកំណើត

១- ក្រោយពេលបានចុះបញ្ជីកំណើតរស់រួចរាល់ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ចត្រូវចេញសំបុត្រកំណើតច្បាប់ដើម១ (មួយ) ច្បាប់ជូនអ្នករាយការណ៍ដោយឥតគិតថ្លៃ។

២- ព័ត៌មាននៅលើសំបុត្រកំណើតច្បាប់ដើម រួមមាន៖

ក- ឈ្មោះរបស់អ្នកកើត។

ខ- ភេទរបស់អ្នកកើត។

- គ- ឈ្មោះឪពុកនិង/ឬម្តាយរបស់អ្នកកើត។
- ឃ- ទីកន្លែងកំណើត និងថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំកំណើតរបស់អ្នកកើត។
- ង- ព័ត៌មានផ្សេងទៀតតាមការចាំបាច់ ដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

មាត្រា ២៨ .- សេចក្តីចម្លងសំបុត្រកំណើតនិងសម្រង់បញ្ជីកំណើត

- ១- បុគ្គលដែលអាចស្នើសុំសេចក្តីចម្លងសំបុត្រកំណើតបាន រួមមាន៖
 - ក- សាមីខ្លួននៃសំបុត្រកំណើត។
 - ខ- ញាតិលោហិតផ្ទាល់និងសហព័ទ្ធរបស់សាមីខ្លួននៃសំបុត្រកំណើត។
 - គ- អ្នកតំណាងដែលច្បាប់បានកំណត់ឬអ្នកតំណាងដោយអាណត្តិរបស់បុគ្គលខាងលើ ដូចមានចែងនៅក្នុងចំណុច ក និងខ។
 - ឃ- បុគ្គលផ្សេងទៀតដែលមានផលប្រយោជន៍ស្របច្បាប់ ដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

២- ប្រសិនបើមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានយល់ឃើញថា បុគ្គលស្នើសុំសេចក្តីចម្លងសំបុត្រកំណើតមិនមែនជាបុគ្គលដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើ ឬការស្នើសុំនោះត្រូវបានធ្វើឡើងក្នុងគោលបំណងមិនត្រឹមត្រូវ ដូចជាគោលបំណងធ្វើឱ្យមានការប៉ះពាល់ភាពឯកជនរបស់សាមីខ្លួននៃសំបុត្រកំណើត មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានត្រូវបដិសេធសំណើនោះ និងត្រូវផ្តល់មូលហេតុសម្រាប់ការបដិសេធនោះ។ ការបដិសេធនេះអាចប្តឹងមិនសុខចិត្តបាន ដោយយោងតាមបញ្ញត្តិនៃផ្នែកទី១៣ (បណ្តឹងមិនសុខចិត្ត) នៃជំពូកនេះ។

៣- អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចឬតុលាការអាចស្នើសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនូវសេចក្តីចម្លងសំបុត្រកំណើតឬសម្រង់បញ្ជីកំណើត ក្នុងករណីដែលមានការចាំបាច់ ដើម្បីបំពេញកិច្ចការរបស់ខ្លួនដោយផ្អែកលើច្បាប់ឬលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តផ្សេងទៀត។ ក្នុងករណីដែលមានការស្នើសុំបែបនេះ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ចត្រូវផ្តល់ឯកសារដែលបានស្នើសុំឱ្យបានឆាប់រហ័សដោយឥតគិតថ្លៃ។

មាត្រា ២៩ .- ទម្រង់សំបុត្រកំណើតនិងសេចក្តីចម្លងសំបុត្រកំណើត

- ១- សំបុត្រកំណើតនិងសេចក្តីចម្លងសំបុត្រកំណើត ត្រូវមានលក្ខណៈសម្គាល់ធានាសុវត្ថិភាពដើម្បីការពារការក្លែងបន្លំ។
- ២- ទម្រង់សំបុត្រកំណើតនិងសេចក្តីចម្លងសំបុត្រកំណើត ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

មាត្រា ៣០ .- ការចុះបញ្ជីកំណើតរបស់សម្រាប់ទារកដែលគេបោះបង់

- ១- ប្រសិនបើជនណាម្នាក់រើសបានទារកនៅរស់ដែលត្រូវគេបោះបង់ចោល ជននោះត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានអំពីព្រឹត្តិការណ៍នោះទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានឃុំ សង្កាត់ នៃឃុំ សង្កាត់ដែលទារកត្រូវបានរើសបានដោយគ្មានការយឺតយ៉ាវ។

២- ជនដែលរើសបានទារកនៅរស់នោះ ត្រូវផ្តល់៖

- ក- កាលបរិច្ឆេទនិងទីកន្លែងដែលខ្លួនរើសបានទារក។
- ខ- ភេទរបស់ទារក។
- គ- ការប៉ាន់ស្មានអំពីថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើតរបស់ទារក ប្រសិនបើអាច។
- ឃ- ឈ្មោះនិងលំនៅឋានរបស់ជនដែលរើសបានទារក។

៣- ក្រោយពេលទទួលបានព័ត៌មានក្នុងកថាខណ្ឌទី២ខាងលើ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានត្រូវកត់ត្រាព័ត៌មាននិងចុះបញ្ជីកំណើតរស់របស់ទារកនោះ ដោយកំណត់ឈ្មោះទារក ទោះបីគ្មានអ្នករាយការណ៍ដាក់ពាក្យសុំក៏ដោយ។ ក្នុងករណីដែលចាំបាច់ ប្រសិនបើការប៉ាន់ស្មានអំពីថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើតរបស់ទារកមិនអាចធ្វើបានទេ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានត្រូវពិគ្រោះជាមួយមន្ត្រីសុខាភិបាលដើម្បីកំណត់ថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើតរបស់ទារកដែលរើសបាន។ ប្រសិនបើទីកន្លែងកំណើតរបស់ទារកមិនច្បាស់លាស់ ទីកន្លែងរបស់ទារកដែលរើសបាននោះ ត្រូវសន្មតថាជាទីកន្លែងកំណើតរបស់ទារក។

៤- ក្រោយពេលទារកនោះត្រូវបានចុះបញ្ជីកំណើតរួចហើយ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានឃុំ សង្កាត់នៃកន្លែងដែលទារកត្រូវបានរើសបាន ត្រូវបញ្ជូនទារកនោះទៅមជ្ឈមណ្ឌលសាធារណៈសម្រាប់សុខុមាលភាពកុមារដោយភ្ជាប់ជាមួយសំបុត្រកំណើតដើម្បីចាត់ការបន្តតាមនីតិវិធីច្បាប់។

៥- អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនចំពោះទារកដែលត្រូវបានរើសបាន អាចដាក់ពាក្យសុំទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ច ដើម្បីកែប្រែឬបំពេញបន្ថែមព័ត៌មានរបស់ទារកទៅក្នុងបញ្ជីកំណើតរស់របស់ទារកនោះ។ បញ្ញត្តិនៃផ្នែកទី១០ (ការកែបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន) នៃជំពូកនេះ មិនត្រូវយកមកអនុវត្តចំពោះករណីនេះឡើយ។

៦- ទារកដែលរើសបាននៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវសន្មតថាមានសញ្ជាតិខ្មែរពីកំណើត។

មាត្រា ៣១ .- មោឃភាពបញ្ជីកំណើតរស់របស់ទារកដែលគេបោះបង់

ក្នុងករណីដែលទារកដែលគេបោះបង់បានចុះបញ្ជីកំណើតរស់ ដោយអនុលោមតាមមាត្រា៣០ (ការចុះបញ្ជីកំណើតរស់សម្រាប់ទារកដែលគេបោះបង់) នៃច្បាប់នេះ ប៉ុន្តែក្រោយមក ប្រសិនបើមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានរកឃើញថាទារកនោះធ្លាប់បានចុះបញ្ជីកំណើតរស់ពីមុនរួចហើយ បញ្ជីកំណើតថ្មីដែលបានបង្កើតឡើងដោយអនុលោមតាមច្បាប់នេះត្រូវទុកជាមោឃៈ ហើយមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានត្រូវដកហូតសំបុត្រកំណើតថ្មីនោះនិងសេចក្តីចម្លងសំបុត្រកំណើតថ្មីដែលបានចេញកន្លងមកនោះ។

មាត្រា ៣២ .- ការចុះបញ្ជីកំណើតរស់សម្រាប់កុមារក្នុងមជ្ឈមណ្ឌលសាធារណៈសម្រាប់សុខុមាលភាពកុមារ

១- ការចុះបញ្ជីកំណើតរស់សម្រាប់កុមារក្នុងមជ្ឈមណ្ឌលសាធារណៈសម្រាប់សុខុមាលភាពកុមារ ត្រូវអនុវត្តទៅតាមមាត្រា២៣ (ពាក្យសុំចុះបញ្ជីកំណើតរស់) មាត្រា២៤ (ឯកសារភ្ជាប់ជាមួយនឹងពាក្យសុំចុះបញ្ជីកំណើតរស់) និងមាត្រា២៥ (នីតិវិធីចុះបញ្ជីកំណើតរស់) នៃច្បាប់នេះ។

២- ប្រធានមជ្ឈមណ្ឌលសាធារណៈសម្រាប់សុខុមាលភាពកុមារ ត្រូវធានាថាកុមារទាំងអស់ដែលកំពុងរស់នៅក្នុងមជ្ឈមណ្ឌលសាធារណៈសម្រាប់សុខុមាលភាពកុមារនោះ ត្រូវបានចុះបញ្ជីកំណើតរស់។ ប្រធានមជ្ឈមណ្ឌលសាធារណៈសម្រាប់សុខុមាលភាពកុមារ ត្រូវអនុវត្តកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនក្នុងនាមជាអ្នករាយការណ៍ ដោយអនុវត្តតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា២០(អ្នករាយការណ៍អំពីកំណើតរស់) នៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា៣៣ .- មោឃភាពការចុះបញ្ជីកំណើតរស់របស់កុមារក្នុងមជ្ឈមណ្ឌលសាធារណៈសម្រាប់សុខុមាលភាពកុមារ

ក្នុងករណីដែលកុមារនៅក្នុងមជ្ឈមណ្ឌលសាធារណៈសម្រាប់សុខុមាលភាពកុមារបានចុះបញ្ជីកំណើតរស់ដោយអនុលោមតាមមាត្រា៣២(ការចុះបញ្ជីកំណើតរស់សម្រាប់កុមារក្នុងមជ្ឈមណ្ឌលសាធារណៈសម្រាប់សុខុមាលភាពកុមារ) នៃច្បាប់នេះរួចហើយ ប៉ុន្តែក្រោយមកប្រសិនបើមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានរកឃើញថាកុមារនោះធ្លាប់បានចុះបញ្ជីកំណើតរស់ពីមុនរួចហើយ បញ្ជីកំណើតថ្មីដែលបានបង្កើតឡើងដោយអនុលោមតាមច្បាប់នេះត្រូវទុកជាមោឃៈ ហើយមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានត្រូវដកហូតសំបុត្រកំណើតថ្មីនិងសេចក្តីចម្លងសំបុត្រកំណើតថ្មីដែលបានចេញកន្លងមកនោះ។

មាត្រា៣៤ .- ការចុះបញ្ជីកំណើតរស់សម្រាប់ទារកដែលកើតពីស្ត្រីជាជនជាប់ឃុំក្នុងពន្ធនាគារឬមណ្ឌលយុវនីតិសម្បទា

ប្រធានពន្ធនាគារឬប្រធានមណ្ឌលយុវនីតិសម្បទា ត្រូវធានាថាទារកទាំងអស់ដែលកើតពីស្ត្រីជាជនជាប់ឃុំក្នុងពន្ធនាគារឬមណ្ឌលយុវនីតិសម្បទា ត្រូវបានចុះបញ្ជីកំណើតរស់។ ប្រធានពន្ធនាគារឬប្រធានមណ្ឌលយុវនីតិសម្បទា ត្រូវមានតួនាទីជាអ្នករាយការណ៍។

មាត្រា៣៥ .- ការចុះបញ្ជីកំណើតរស់សម្រាប់ទារកដែលកើតក្នុងយានជំនិះកំពុងធ្វើដំណើរ

១- ប្រសិនបើស្ត្រីណាម្នាក់ដែលកំពុងធ្វើដំណើរមកព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឬនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាតាមរថភ្លើង នាវា អាកាសយាន ឬយានជំនិះសាធារណៈផ្សេងទៀត បានសម្រាលកូននៅលើយានជំនិះនោះ ឃុំ សង្កាត់ដែលរថភ្លើង នាវា អាកាសយាន ឬយានជំនិះនោះឈប់សំចត ហើយម្តាយចុះពីយានជំនិះក្រោយពេលសម្រាល ត្រូវចាត់ទុកជាទីកន្លែងដែលព្រឹត្តិការណ៍កំណើតរស់បានកើតឡើង។

២- ប្រសិនបើស្ត្រីណាម្នាក់ដែលមានសញ្ជាតិខ្មែរ ហើយកំពុងធ្វើដំណើរចេញពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាតាមរថភ្លើង នាវា អាកាសយាន ឬយានជំនិះសាធារណៈផ្សេងទៀត បានសម្រាលកូននៅលើយានជំនិះនោះ ទីកន្លែងដែលរថភ្លើង នាវា អាកាសយាន ឬយានជំនិះនោះឈប់សំចត ហើយម្តាយចុះពីយានជំនិះ ក្រោយពេលសម្រាល ត្រូវចាត់ទុកជាទីកន្លែងដែលព្រឹត្តិការណ៍កំណើតរស់បានកើតឡើង។

៣- ក្នុងករណីដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ អ្នករាយការណ៍ត្រូវចុះបញ្ជីកំណើតរស់នៅទីកន្លែងណាមួយដូចមានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា១៨(ទីកន្លែងចុះបញ្ជីកំណើតរស់) នៃច្បាប់នេះ។

**មាត្រា ៣៦ .- ការរាយការណ៍អំពីកំណើតរស់របស់ទារកនៃប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ
ដែលកើតនៅក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា**

១- ប្រសិនបើប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរផ្តល់កំណើតឱ្យទារកនៅក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អ្នករាយការណ៍ ដូចមានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ២០ (អ្នករាយការណ៍អំពីកំណើតរស់) នៃច្បាប់នេះ អាចដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីកំណើតរស់នេះទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានប្រចាំស្ថានតំណាងនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលមានសមត្ថកិច្ចនៅប្រទេសដែលទារកកើត ដោយផ្តល់ឯកសារភ្ជាប់ទាំងអស់ដូចខាងក្រោម៖

- ក- ភស្តុតាងបញ្ជាក់អំពីកំណើតរស់ឬសំបុត្រកំណើតពីប្រទេសដែលទារកកើត។
- ខ- ឯកសារភ្ជាប់ផ្សេងទៀត ដែលកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ។

២- ប្រសិនបើគ្មានស្ថានតំណាង ឬពុំអាចដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីកំណើតរស់ ឬពុំមានលទ្ធភាពចុះបញ្ជីកំណើតរស់ទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានប្រចាំស្ថានតំណាងនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានៅក្នុងប្រទេសនោះ អ្នករាយការណ៍អាចដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីកំណើតរស់ទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ច ក្រោយពេលវិលត្រឡប់មកព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាវិញ ដោយផ្តល់ឯកសារភ្ជាប់ទាំងអស់ដូចខាងក្រោម៖

- ក- ភស្តុតាងបញ្ជាក់អំពីកំណើតរស់ឬសំបុត្រកំណើតពីប្រទេសដែលទារកកើត។
- ខ- ឯកសារភ្ជាប់ផ្សេងទៀត ដែលកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ។

៣- ក្នុងករណីដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១និងកថាខណ្ឌទី២ខាងលើនេះ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានត្រូវកត់ត្រាអំពីព្រឹត្តិការណ៍កំណើតរស់និងចេញសំបុត្រកំណើត ដោយអនុលោមតាមមាត្រា ២៥ (នីតិវិធីចុះបញ្ជីកំណើតរស់) និងមាត្រា ២៧ (សំបុត្រកំណើត) នៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា ៣៧ .- ការចុះបញ្ជីកំណើតរស់របស់ទារកដែលកើតពីឪពុកម្តាយជាជនបរទេស

កំណើតរស់របស់ទារកដែលកើតពីឪពុកម្តាយជាជនបរទេសនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវចុះបញ្ជីដោយយោងតាមបញ្ញត្តិនៃផ្នែកទី៥ (ការចុះបញ្ជីកំណើតរស់) នៃជំពូកនេះ។

មាត្រា ៣៨ .- ការចុះបញ្ជីកំណើតរស់ក្នុងរយៈពេលអនុគ្រោះមួយឆ្នាំ

១- ប្រសិនបើអ្នករាយការណ៍មិនបានដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីកំណើតរស់ក្នុងរយៈពេល ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃទារកកើត រយៈពេលផ្សេងទៀតដូចមានកំណត់ក្នុងកថាខណ្ឌទី២ នៃមាត្រា ១៩ (រយៈពេលសម្រាប់ចុះបញ្ជីកំណើតរស់) នៃច្បាប់នេះ អ្នករាយការណ៍ត្រូវដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីកំណើតរស់ក្នុងរយៈពេលអនុគ្រោះ ១ (មួយ) ឆ្នាំ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលទារកកើត។ អ្នករាយការណ៍ក៏ត្រូវបញ្ជាក់អំពីមូលហេតុនៃការមិនបានដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីក្នុងរយៈពេល ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ ឬ ១០០ (សែន) ថ្ងៃផងដែរ ដូចមានកំណត់ក្នុងមាត្រា ១៩ (រយៈពេលសម្រាប់ចុះបញ្ជីកំណើតរស់) នៃច្បាប់នេះ ក្រោយពេលទារកនោះកើត។

២- នៅពេលមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានបានទទួលពាក្យសុំចុះបញ្ជី ដូចបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានត្រូវធ្វើការចុះបញ្ជីកំណើតរស់ដោយអនុលោមតាមមាត្រា២៥(នីតិវិធីចុះបញ្ជីកំណើតរស់) នៃច្បាប់នេះ។ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមិនអាចបដិសេធពាក្យសុំចុះបញ្ជីកំណើតរស់ដោយផ្អែកលើមូលហេតុនៃការពន្យល់អំពីការយឺតយ៉ាវក្នុងការដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីនោះឡើយ។

មាត្រា៣៩ .- ការចុះបញ្ជីកំណើតរស់ក្រោយផុតរយៈពេលអនុគ្រោះមួយឆ្នាំ

១- ប្រសិនបើអ្នករាយការណ៍មិនបានដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីកំណើតរស់ក្រោយផុតរយៈពេលអនុគ្រោះ១(មួយ)ឆ្នាំ ក្រៅពីឯកសារភ្ជាប់ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា២៤(ឯកសារភ្ជាប់ជាមួយនឹងពាក្យសុំចុះបញ្ជីកំណើតរស់) នៃច្បាប់នេះ អ្នករាយការណ៍ត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានឬឯកសារបន្ថែមណាមួយដូចខាងក្រោម៖

- ក- ការធានាអះអាងនៅចំពោះមុខមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានរបស់សាក្សីនៃកំណើតរស់នេះ។
- ខ- បណ្ណសុខភាពកុមារ។
- គ- ឯកសារឬព័ត៌មានផ្សេងទៀតដែលបញ្ជាក់អំពីព្រឹត្តិការណ៍កំណើតរស់ ដែលកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ។

២- នៅពេលទទួលបានព័ត៌មាននិងឯកសារដូចមានបញ្ជាក់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានត្រូវធ្វើការចុះបញ្ជីកំណើតរស់នោះ។ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមិនអាចបដិសេធពាក្យសុំចុះបញ្ជីកំណើតរស់ដោយសារផុតរយៈពេលអនុគ្រោះឡើយ។

មាត្រា៤០ .- ការដាស់តឿននិងការចុះបញ្ជីកំណើតរស់ចល័តតាមមូលដ្ឋាន

១- នៅពេលមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានដឹងថាមានព្រឹត្តិការណ៍កំណើតរស់មួយបានកើតឡើងតាមរយៈការជូនដំណឹងពីអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធឬប្រភពផ្សេងទៀត ហើយមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានដឹងថាអ្នករាយការណ៍មិនបានដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីកំណើតរស់នៅឡើយនោះ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានត្រូវដាស់តឿនដល់អ្នករាយការណ៍ឱ្យដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជី ដោយកំណត់រយៈពេលសមស្រប។

២- មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានឃុំ សង្កាត់ អាចចល័តនៅក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនដើម្បីចុះបញ្ជីកំណើតរស់ដែលមិនទាន់បានចុះបញ្ជីកន្លងមក ដោយអនុលោមតាមបញ្ញត្តិនៃផ្នែកទី៥(ការចុះបញ្ជីកំណើតរស់) នៃជំពូកនេះ។

ផ្នែកទី៦

ការចុះបញ្ជីមរណភាព

មាត្រា៤១ .- ការចុះបញ្ជីមរណភាព

រាល់មរណភាពដែលកើតឡើងនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវរាយការណ៍និងចុះបញ្ជីដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា ៤២ .- ទឹកផ្លែឈើចុះបញ្ជីមរណភាព

អ្នករាយការណ៍ ត្រូវដាក់ពាក្យដើម្បីចុះបញ្ជីមរណភាពនៅការិយាល័យអគ្គនុកូលដ្ឋានណាមួយនេះ៖

- ក- ឃុំ សង្កាត់ដែលព្រឹត្តិការណ៍មរណភាពបានកើតឡើង។
- ខ- ឃុំ សង្កាត់ដែលមរណជនស្នាក់នៅ។
- គ- កន្លែងផ្សេងទៀត តាមការកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ។

មាត្រា ៤៣ .- រយៈពេលចុះបញ្ជីមរណភាព

អ្នករាយការណ៍ ត្រូវដាក់ពាក្យចុះបញ្ជីមរណភាពក្នុងរយៈពេល១៥(ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលព្រឹត្តិការណ៍មរណភាពបានកើតឡើង។

មាត្រា ៤៤ .- អ្នករាយការណ៍អំពីមរណភាព

១- បុគ្គលដែលទទួលខុសត្រូវជាអ្នករាយការណ៍អំពីមរណភាព ត្រូវបានកំណត់តាមអាទិភាពដូចខាងក្រោម៖

- ក- សម្រាប់មរណភាពរបស់អនីតិជន៖
 - ម្តាយឬឪពុកឬអ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជន
 - ញាតិជានីតិជនរបស់មរណជន
 - រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង ឬប្រធានស្ថាប័ន ឬអ្នកតំណាង ឬបុគ្គលផ្សេងទៀត ដែលកំណត់ដោយច្បាប់នេះឬច្បាប់ផ្សេងទៀត។
- ខ- សម្រាប់មរណភាពរបស់នីតិជន៖
 - សហព័ទ្ធរបស់មរណជន
 - ញាតិជានីតិជនរបស់មរណជន
 - រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង ឬប្រធានស្ថាប័ន ឬអ្នកតំណាង ឬបុគ្គលផ្សេងទៀត ដែលកំណត់ដោយច្បាប់នេះឬច្បាប់ផ្សេងទៀត។
- គ- សម្រាប់មរណភាពដោយសារមូលហេតុខុសប្រក្រតី ឬគួរឱ្យសង្ស័យ ឬបណ្តាលពីគ្រោះមហន្តរាយធម្មជាតិ ឬគ្រោះអាសន្នទ្រង់ទ្រាយធំ ត្រូវរាយការណ៍ដោយបុគ្គលឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធតាមការកំណត់ដោយបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តក្រោមច្បាប់នេះ។

២- ប្រសិនបើអ្នករាយការណ៍ជាអនីតិជនឬជននៅក្រោមអាណាព្យាបាលទូទៅ ទម្រង់បែបបទនិងនីតិវិធី ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

មាត្រា ៤៥ .- ការជូនដំណឹងអំពីមរណភាពដែលកើតឡើងនៅក្នុងមូលដ្ឋានសុខាភិបាល

១- ប្រធានឬបុគ្គលដែលត្រូវបានប្រគល់ភារកិច្ចនៃមូលដ្ឋានសុខាភិបាលដែលមរណភាពបានកើតឡើងត្រូវផ្តល់ឯកសារបញ្ជាក់អំពីមរណភាពមួយច្បាប់ទៅឱ្យអ្នករាយការណ៍ទៅតាមអាទិភាពដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ៤៤ (អ្នករាយការណ៍អំពីមរណភាព) នៃច្បាប់នេះ។

២- ប្រធានឬបុគ្គលដែលត្រូវបានប្រគល់ភារកិច្ចនៃមូលដ្ឋានសុខាភិបាល ត្រូវផ្តល់ឯកសារបញ្ជាក់អំពីមរណភាពឱ្យអ្នករាយការណ៍ ប្រសិនបើមរណភាពរបស់ជននោះកើតឡើងមុនពេលទៅដល់មូលដ្ឋានសុខាភិបាល ហើយបានធ្វើដំណើរទៅដល់មូលដ្ឋានសុខាភិបាល។

៣- ក្នុងករណីដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១និងកថាខណ្ឌទី២ខាងលើនេះ ប្រធានឬបុគ្គលដែលត្រូវបានប្រគល់ភារកិច្ចនៃមូលដ្ឋានសុខាភិបាល ត្រូវបញ្ជូនច្បាប់ចម្លងនៃឯកសារបញ្ជាក់អំពីមរណភាពនោះមួយច្បាប់ទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ច។

៤- ទម្រង់ បែបបទ និងនីតិវិធីសម្រាប់ការផ្តល់ឯកសារបញ្ជាក់អំពីមរណភាពដល់មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃនិងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល។

មាត្រា៤៦.- ការជូនដំណឹងអំពីមរណភាពដែលកើតឡើងនៅក្រៅមូលដ្ឋានសុខាភិបាល

១- ប្រសិនបើមរណភាពកើតឡើងនៅក្រៅមូលដ្ឋានសុខាភិបាល អ្នករាយការណ៍ត្រូវរាយការណ៍អំពីមរណភាពទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច។ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចត្រូវសហការជាមួយមូលដ្ឋានសុខាភិបាលធ្វើការត្រួតពិនិត្យ ដើម្បីឱ្យមូលដ្ឋានសុខាភិបាលបញ្ជាក់អំពីមរណភាពនិងផ្តល់ឯកសារបញ្ជាក់អំពីមរណភាពទៅឱ្យអ្នករាយការណ៍។

២- មូលដ្ឋានសុខាភិបាលត្រូវបញ្ជូនច្បាប់ចម្លងនៃឯកសារបញ្ជាក់អំពីមរណភាព១(មួយ) ច្បាប់ទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ច។

៣- ទម្រង់ បែបបទ និងនីតិវិធីសម្រាប់ការផ្តល់ឯកសារបញ្ជាក់អំពីមរណភាពដល់មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃនិងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល។

មាត្រា៤៧.- ការជូនដំណឹងអំពីមរណភាពបណ្តាលមកពីគ្រោះមហន្តរាយធម្មជាតិ ឬគ្រោះអាសន្នទ្រង់ទ្រាយធំ

១- ក្នុងករណីដែលមាត្រា៤៥(ការជូនដំណឹងអំពីមរណភាពដែលកើតឡើងនៅក្នុងមូលដ្ឋានសុខាភិបាល) និងមាត្រា៤៦(ការជូនដំណឹងអំពីមរណភាពដែលកើតឡើងនៅក្រៅមូលដ្ឋានសុខាភិបាល) នៃច្បាប់នេះ មិនអាចអនុវត្តបានចំពោះមរណភាពបណ្តាលទុកសាកសពដែលបណ្តាលមកពីគ្រោះមហន្តរាយធម្មជាតិឬគ្រោះអាសន្នទ្រង់ទ្រាយធំ នីតិវិធីសម្រាប់ជូនដំណឹងទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ចអំពីមរណភាពដែលកើតឡើងដោយសារគ្រោះមហន្តរាយធម្មជាតិឬគ្រោះអាសន្នទ្រង់ទ្រាយធំ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

២- គ្រោះមហន្តរាយធម្មជាតិឬគ្រោះអាសន្នទ្រង់ទ្រាយធំ ដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ ត្រូវប្រកាសដោយរាជរដ្ឋាភិបាល។

**មាត្រា ៤៨ .- លិខិតបញ្ជាក់វេជ្ជសាស្ត្រអំពីមូលហេតុនៃមរណភាពក្នុងករណី
មរណភាពប្រក្រតី**

១- នៅពេលដែលមរណភាពរបស់ជនណាម្នាក់កើតឡើងនៅក្នុងមូលដ្ឋានសុខាភិបាលឬនៅពេលដែលជននោះកំពុងធ្វើដំណើរទៅមូលដ្ឋានសុខាភិបាល ប្រធានឬបុគ្គលដែលត្រូវបានប្រគល់ភារកិច្ចនៃមូលដ្ឋានសុខាភិបាលត្រូវកំណត់មូលហេតុនៃមរណភាព បើអាចធ្វើទៅបាន។

២- នៅពេលដែលមរណភាពរបស់ជនណាម្នាក់កើតឡើងនៅក្រៅមូលដ្ឋានសុខាភិបាល ប្រធានឬបុគ្គលដែលត្រូវបានប្រគល់ភារកិច្ចនៃមូលដ្ឋានសុខាភិបាល ត្រូវកំណត់អំពីមូលហេតុនៃមរណភាព ប្រសិនបើអាច។

៣- ទម្រង់ បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការកំណត់អំពីមូលហេតុនៃមរណភាព ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល។

៤- ប្រធានឬបុគ្គលដែលត្រូវបានប្រគល់ភារកិច្ចនៃមូលដ្ឋានសុខាភិបាល ត្រូវធានាបញ្ជូនព័ត៌មានអំពីមូលហេតុនៃមរណភាពទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ច។ នីតិវិធីបញ្ជូនព័ត៌មានត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃនិងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល។

**មាត្រា ៤៩ .- លិខិតបញ្ជាក់វេជ្ជសាស្ត្រអំពីមូលហេតុនៃមរណភាព ក្នុងករណី
មរណភាពខុសប្រក្រតីឬគួរឱ្យសង្ស័យ**

១- ប្រធានមូលដ្ឋានសុខាភិបាល អ្នកប្រកបអាជីពវេជ្ជសាស្ត្រ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានឬបុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធដែលមានការសង្ស័យថាមរណភាពមួយបង្កឡើងដោយមូលហេតុមិនប្រក្រតី ត្រូវរាយការណ៍ករណីនេះទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដើម្បីធ្វើការស៊ើបអង្កេត។

២- ក្រោយពេលបញ្ចប់ការស៊ើបអង្កេតពាក់ព័ន្ធនឹងមូលហេតុនៃមរណភាព អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវកំណត់អំពីមូលហេតុនៃមរណភាពទៅតាមទម្រង់ដែលកំណត់ដោយក្រសួងសុខាភិបាល។

៣- អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី២ខាងលើនេះ ត្រូវធានាថាព័ត៌មានអំពីមូលហេតុនៃមរណភាពត្រូវបានបញ្ជូនទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ច។

៤- នីតិវិធីនៃការបញ្ជូនព័ត៌មានដូចបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី៣ខាងលើនេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃនិងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល។

**មាត្រា ៥០ .- លិខិតបញ្ជាក់វេជ្ជសាស្ត្រអំពីមូលហេតុនៃមរណភាព ក្នុងករណី
គ្រោះមហន្តរាយធម្មជាតិឬគ្រោះអាសន្នទ្រង់ទ្រាយធំ**

ក្នុងករណីដែលមាត្រា ៤៨ (លិខិតបញ្ជាក់វេជ្ជសាស្ត្រអំពីមូលហេតុនៃមរណភាព ក្នុងករណីមរណភាពប្រក្រតី) និងមាត្រា ៤៩ (លិខិតបញ្ជាក់វេជ្ជសាស្ត្រអំពីមូលហេតុនៃមរណភាព ក្នុងករណីមរណភាពខុសប្រក្រតីឬគួរឱ្យសង្ស័យ) នៃច្បាប់នេះ មិនអាចអនុវត្តបានដោយសារតែមរណភាពដែលមណ្ឌលមកពីគ្រោះមហន្តរាយធម្មជាតិឬគ្រោះអាសន្នទ្រង់ទ្រាយធំ នីតិវិធីសម្រាប់ផ្តល់លិខិតបញ្ជាក់វេជ្ជសាស្ត្រអំពីមូលហេតុនៃមរណភាព ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា ៥១ .- ការកំណត់មូលហេតុនៃមរណភាពដោយការសាកសួរផ្ទាល់មាត់

១- ក្នុងករណីដែលមូលហេតុនៃមរណភាពមិនអាចកំណត់បានតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៤៨ (លិខិតបញ្ជាក់វេជ្ជសាស្ត្រអំពីមូលហេតុនៃមរណភាព ក្នុងករណីមរណភាពប្រក្រតី) មូលហេតុនៃមរណភាព អាចត្រូវបានកំណត់ដោយនីតិវិធីនៃការសាកសួរផ្ទាល់មាត់។

២- នីតិវិធីនៃការសាកសួរផ្ទាល់មាត់ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃនិងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល។

មាត្រា ៥២ .- ពាក្យសុំចុះបញ្ជីមរណភាព

១- អ្នករាយការណ៍អាចដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីមរណភាពជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដោយផ្ទាល់មាត់ ឬតាមទម្រង់អេឡិចត្រូនិក។

២- ក្នុងពាក្យសុំចុះបញ្ជីមរណភាព អ្នករាយការណ៍ត្រូវបំពេញនូវចំណុចខាងក្រោមនេះ៖

- ក- ឈ្មោះរបស់មរណជន។
- ខ- ភេទរបស់មរណជន។
- គ- ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំកំណើតរបស់មរណជន។
- ឃ- ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ម៉ោងនិងទីកន្លែងដែលមរណជនទទួលមរណភាព។
- ង- ឈ្មោះ ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំកំណើត និងអាសយដ្ឋានបច្ចុប្បន្នរបស់អ្នករាយការណ៍ ព្រមទាំងទំនាក់ទំនងរវាងអ្នករាយការណ៍និងមរណជន។
- ច- ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ដែលពាក្យសុំត្រូវបានធ្វើឡើង។
- ឆ- ចំណុចផ្សេងទៀតតាមការកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

៣- ទម្រង់និងបែបបទនៃពាក្យសុំ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

មាត្រា ៥៣ .- ឯកសារភ្ជាប់ជាមួយនឹងពាក្យសុំចុះបញ្ជីមរណភាព

១- អ្នករាយការណ៍ត្រូវភ្ជាប់ឯកសារបញ្ជាក់អំពីមរណភាពដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ ឬកថាខណ្ឌទី២នៃមាត្រា ៤៥ (ការជូនដំណឹងអំពីមរណភាពដែលកើតឡើងនៅក្នុងមូលដ្ឋានសុខាភិបាល) ឬមាត្រា ៤៦ (ការជូនដំណឹងអំពីមរណភាពដែលកើតឡើងនៅក្រៅមូលដ្ឋានសុខាភិបាល) ឬមាត្រា ៤៧ (ការជូនដំណឹងអំពីមរណភាពបណ្តាលមកពីគ្រោះមហន្តរាយធម្មជាតិឬគ្រោះអាសន្នទ្រង់ទ្រាយធំ) នៃច្បាប់នេះ ជាមួយនឹងពាក្យសុំចុះបញ្ជីមរណភាព។

២- អ្នករាយការណ៍ក៏ត្រូវភ្ជាប់ផងដែរនូវឯកសារដែលអាចបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណបុគ្គលរបស់មរណជនជាមួយនឹងពាក្យសុំចុះបញ្ជីមរណភាព។

មាត្រា ៥៤ .- នីតិវិធីចុះបញ្ជីមរណភាព

១- នៅពេលទទួលបានពាក្យសុំចុះបញ្ជីមរណភាពនិងឯកសារភ្ជាប់ដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ៥២ (ពាក្យសុំចុះបញ្ជីមរណភាព) និងមាត្រា ៥៣ (ឯកសារភ្ជាប់ជាមួយនឹងពាក្យសុំចុះបញ្ជីមរណភាព) នៃច្បាប់នេះ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានត្រូវធ្វើការពិនិត្យ ផ្ទៀងផ្ទាត់ និងកត់ត្រាព័ត៌មាននោះនៅក្នុងបញ្ជីមរណភាព។

២- ព័ត៌មានអប្បបរមាសម្រាប់ការចុះបញ្ជីមរណភាព រួមមានឈ្មោះ ភេទ ថ្ងៃខែឆ្នាំ និង ទីកន្លែងដែលមរណជនទទួលមរណភាព។

៣- ប្រសិនបើមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានពិនិត្យឃើញថាពាក្យសុំចុះបញ្ជីមរណភាពខ្វះនូវព័ត៌មានណាមួយក្នុងចំណោមព័ត៌មានអប្បបរមាដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី២ខាងលើនេះ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានត្រូវទាមទារឱ្យអ្នករាយការណ៍ផ្តល់ព័ត៌មានដែលខ្វះនោះ ដោយកំណត់រយៈពេលសមរម្យ។

៤- មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ចមិនត្រូវបដិសេធចុះបញ្ជីមរណភាពដោយសារខ្វះលិខិតបញ្ជាក់វេជ្ជសាស្ត្រអំពីមូលហេតុនៃមរណភាពឡើយ។

៥- ប្រសិនបើមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានពិនិត្យឃើញថាពាក្យសុំចុះបញ្ជីមរណភាពខ្វះនូវព័ត៌មានមួយចំនួនក្នុងចំណោមចំណុចនីមួយៗដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី២ នៃមាត្រា៥២(ពាក្យសុំចុះបញ្ជីមរណភាព) នៃច្បាប់នេះ ក្រៅពីព័ត៌មានអប្បបរមាដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី២ខាងលើនេះ ឬខ្វះឯកសារភ្ជាប់ដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា៥៣(ឯកសារភ្ជាប់ជាមួយនឹងពាក្យសុំចុះបញ្ជីមរណភាព) នៃច្បាប់នេះ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានត្រូវចុះបញ្ជីមរណភាពតាមព័ត៌មានដែលមាននោះ។ ក្នុងករណីនេះ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានត្រូវទាមទារឱ្យអ្នករាយការណ៍ផ្តល់ព័ត៌មានបន្ថែមដោយកំណត់រយៈពេលសមរម្យ។

៦- ទោះបីជាមានបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី៣ខាងលើនេះក៏ដោយ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានអាចចុះបញ្ជីដោយឆន្ទានុសិទ្ធិឬដោយទទួលបានការអនុញ្ញាតពីមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់លើ ប្រសិនបើមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានបានទទួលព័ត៌មានអប្បបរមាដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី២ខាងលើនេះតាមការជូនដំណឹងពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធឬវិធីផ្សេងទៀត។

មាត្រា៥៥.- សំបុត្រមរណភាព

១- ក្រោយពេលចុះបញ្ជីមរណភាពរួចរាល់ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ចត្រូវចេញសំបុត្រមរណភាពច្បាប់ដើម១(មួយ) ច្បាប់ជូនអ្នករាយការណ៍ដោយឥតគិតថ្លៃ។

២- ព័ត៌មាននៅលើសំបុត្រមរណភាពច្បាប់ដើម រួមមាន៖

- ក- ឈ្មោះរបស់មរណជន។
- ខ- ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំកំណើតរបស់មរណជន។
- គ- ភេទរបស់មរណជន។
- ឃ- ទីកន្លែងនិងកាលបរិច្ឆេទនៃមរណភាពរបស់មរណជន។
- ង- ព័ត៌មានផ្សេងទៀតតាមការចាំបាច់ ដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

មាត្រា៥៦.- សេចក្តីចម្លងសំបុត្រមរណភាពនិងសម្រង់បញ្ជីមរណភាព

១- បុគ្គលដែលអាចស្នើសុំសេចក្តីចម្លងសំបុត្រមរណភាពនិងសម្រង់បញ្ជីមរណភាពបាន

- ក- ញាតិនៃមរណជន។
- ខ- អ្នកតំណាងដែលច្បាប់បានកំណត់ឬអ្នកតំណាងដោយអាណត្តិរបស់ញាតិនៃមរណជន។
- គ- បុគ្គលផ្សេងទៀតដែលមានផលប្រយោជន៍ស្របច្បាប់ ដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

២- ប្រសិនបើមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានយល់ឃើញថាបុគ្គលស្នើសុំសេចក្តីចម្លងសំបុត្រមរណភាពនិងសម្រង់បញ្ជីមរណភាពមិនមែនជាបុគ្គលដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើឬការស្នើសុំនោះត្រូវបានធ្វើឡើងក្នុងគោលបំណងមិនត្រឹមត្រូវ ដូចជាគោលបំណងធ្វើឱ្យមានការប៉ះពាល់ដល់ផលប្រយោជន៍របស់ញាតិនៃមរណជន មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានត្រូវបដិសេធសំណើនោះនិងត្រូវផ្តល់មូលហេតុសម្រាប់ការបដិសេធនោះ។ ការបដិសេធនេះអាចប្តឹងមិនសុខចិត្តបាន ដោយយោងតាមបញ្ញត្តិនៃផ្នែកទី១៣(បណ្តឹងមិនសុខចិត្ត) នៃជំពូកនេះ។

៣- អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចឬតុលាការអាចស្នើសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនូវសេចក្តីចម្លងសំបុត្រមរណភាពឬសម្រង់បញ្ជីមរណភាព ក្នុងករណីដែលមានការចាំបាច់ ដើម្បីបំពេញកិច្ចការរបស់ខ្លួន ដោយផ្អែកលើច្បាប់ឬលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តផ្សេងទៀត។ ក្នុងករណីដែលមានការស្នើសុំបែបនេះ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ចត្រូវផ្តល់ឯកសារដែលបានស្នើសុំឱ្យបានឆាប់រហ័សដោយឥតគិតថ្លៃ។

មាត្រា ៥៧.- ទម្រង់សំបុត្រមរណភាពនិងសេចក្តីចម្លងសំបុត្រមរណភាព

១- សំបុត្រមរណភាពនិងសេចក្តីចម្លងសំបុត្រមរណភាព ត្រូវមានលក្ខណៈសម្គាល់ធានាសុវត្ថិភាព ដើម្បីការពារការក្លែងបន្លំ។

២- ទម្រង់សំបុត្រមរណភាពនិងសេចក្តីចម្លងសំបុត្រមរណភាព ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

មាត្រា ៥៨.- ការបិទអត្តសញ្ញាណខាងផ្លូវច្បាប់របស់មរណជន

១- ក្រោយពេលចុះបញ្ជីមរណភាព មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ជាតិត្រូវធានាឱ្យមានការផ្ទៀងផ្ទាត់រវាងបញ្ជីមរណភាពទៅនឹងបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋានផ្សេងទៀតរបស់មរណជនដើម្បីចុះនិទ្ទេសនៅក្នុងបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋានផ្សេងទៀតនោះថាបុគ្គលនោះបានទទួលមរណភាព។ ក្រោយពេលចុះនិទ្ទេសនៅក្នុងបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋានផ្សេងទៀតហើយ ប្រសិនបើមានការស្នើសុំសេចក្តីចម្លងសំបុត្រអត្រានុកូលដ្ឋានផ្សេងទៀតរបស់មរណជន សេចក្តីចម្លងសំបុត្រអត្រានុកូលដ្ឋានផ្សេងទៀតនោះត្រូវសរសេរបញ្ជាក់ថាស្លាប់។

២- បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការផ្ទៀងផ្ទាត់រវាងបញ្ជីមរណភាពទៅនឹងបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋានផ្សេងទៀតដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

៣- មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ជាតិ ត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានជូនមជ្ឈមណ្ឌលជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជននៃអាជ្ញាធរជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជន។ មជ្ឈមណ្ឌលជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជននៃអាជ្ញាធរជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជន ត្រូវបិទលេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គលរបស់មរណជន ដូចមានចែងនៅក្នុងជំពូកទី៦(ប្រព័ន្ធរួមអត្តសញ្ញាណប្រជាជន) នៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា៥៩ .- នីតិវិធីសម្រាប់ចុះបញ្ជីមរណភាពនៃបរទេស

មរណភាពរបស់ជនបរទេសដែលកើតឡើងក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវចុះបញ្ជីដោយយោងទៅតាមនីតិវិធីដូចមានចែងនៅក្នុងផ្នែកទី៦(ការចុះបញ្ជីមរណភាព) នៃជំពូកនេះ។ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ចត្រូវផ្តល់សំបុត្រមរណភាពឱ្យបានឆាប់តាមតែអាចធ្វើទៅបាន ដើម្បីសម្រួលដល់ការដឹកជញ្ជូនឆ្លងប្រទេសនិងការបូជាឬការបញ្ចុះសព។

មាត្រា៦០ .- ការចុះបញ្ជីមរណភាពរបស់បុគ្គលដែលមិនស្គាល់អត្តសញ្ញាណ

១- ក្នុងករណីដែលសពដែលមិនស្គាល់អត្តសញ្ញាណ អ្នកដែលបានឃើញសាកសពនោះ ត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដើម្បីធ្វើការស៊ើបអង្កេត។

២- អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចត្រូវផ្តល់ព័ត៌មាននិងឯកសារទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ចដើម្បីជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ចុះបញ្ជីមរណភាពរបស់បុគ្គលដែលមិនស្គាល់អត្តសញ្ញាណនោះ ដូចខាងក្រោម៖

- ក- ព័ត៌មានអំពីមរណភាពឱ្យបានច្រើនបំផុតតាមដែលអាចធ្វើទៅបានតាមឯកសារបញ្ជាក់អំពីមរណភាពដែលត្រូវបានកំណត់តាមប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃនិងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល។
- ខ- លិខិតបញ្ជាក់វេជ្ជសាស្ត្រអំពីមូលហេតុមរណភាពមួយច្បាប់ ប្រសិនបើមាន។
- គ- លេខកំណត់ហេតុស៊ើបអង្កេត។
- ឃ- ព័ត៌មានផ្សេងទៀតដែលកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ។

៣- ក្នុងករណីដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី២ខាងលើនេះ ទោះបីជាខ្វះព័ត៌មានអប្បបរមាដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី២នៃមាត្រា៥៤(នីតិវិធីចុះបញ្ជីមរណភាព) នៃច្បាប់នេះក៏ដោយ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានត្រូវចុះបញ្ជីអំពីមរណភាពនោះ។

មាត្រា៦១ .- ការចុះបញ្ជីបុគ្គលដែលត្រូវបានចាត់ទុកថាបានទទួលមរណភាព

១- មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវចុះបញ្ជីមរណភាពឱ្យបុគ្គលដែលចាត់ទុកថាបានទទួលមរណភាព ក្រោយពេលទទួលបានការប្រកាសរបស់តុលាការអំពីការបាត់ខ្លួនស្របតាម

មាត្រា៤១(លក្ខខណ្ឌដើម្បីធ្វើការប្រកាសអំពីការបាត់ខ្លួន) មាត្រា៤២(ការដាស់តឿនជាសាធារណៈ) មាត្រា៤៣(អានុភាពនៃការប្រកាសអំពីការបាត់ខ្លួន) នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី។

២- មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវធ្វើមោឃភាពបញ្ជីមរណភាពក្រោយពេលទទួលបានសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការស្តីពីការលុបចោលការប្រកាសអំពីការបាត់ខ្លួន ស្របតាមមាត្រា៤៤ (ការបាត់ចែងពេលបុគ្គលដែលបាត់ខ្លួនត្រលប់មកវិញ) នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី។ ក្នុងករណីនេះ បញ្ជីមរណភាពដែលបានចុះដោយយោងតាមកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ ត្រូវរក្សាទុកស្របតាមផ្នែកទី១១ (ការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន ការថែទាំ ការរក្សាទុក ការបញ្ជូនបញ្ជី ព័ត៌មាន និងរបាយការណ៍ស្តីពីការងារអត្រានុកូលដ្ឋាន) នៃជំពូកនេះ។

មាត្រា៦២ .- ការរាយការណ៍អំពីមរណភាពដែលបានកើតឡើងនៅក្រៅ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

១- ប្រសិនបើប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរណាម្នាក់ ទោះបីបានទទួលឬមិនបានទទួលលេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គលក្រោមច្បាប់នេះឬបុគ្គលមិនមែនជាប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរដែលបានទទួលលេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គលក្រោមច្បាប់នេះ បានទទួលមរណភាពនៅក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា៖

- ក- អ្នករាយការណ៍ត្រូវដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីមរណភាពនេះទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានប្រចាំស្ថានតំណាងនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដែលមានសមត្ថកិច្ចនៅប្រទេសដែលមរណភាពបានកើតឡើង ដោយផ្តល់ឯកសារភ្ជាប់ដូចខាងក្រោម៖
 - សំបុត្រមរណភាពឬកស្កតាងអំពីមរណភាពផ្សេងទៀតពីប្រទេសដែលមរណភាពបានកើតឡើង
 - ឯកសារភ្ជាប់ផ្សេងទៀតដែលកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ។
- ខ- ប្រសិនបើគ្មានស្ថានតំណាងឬពុំអាចរាយការណ៍ឬពុំមានលទ្ធភាពរាយការណ៍អំពីមរណភាពនេះជូនស្ថានតំណាងនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដែលមានសមត្ថកិច្ចនោះ អ្នករាយការណ៍ត្រូវដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីមរណភាពជូនមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ច ក្រោយពេលវិលត្រឡប់មកព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាវិញ ដោយផ្តល់ឯកសារភ្ជាប់ដូចខាងក្រោម៖
 - សំបុត្រមរណភាពឬកស្កតាងអំពីមរណភាពផ្សេងទៀតពីប្រទេសដែលមរណភាពបានកើតឡើង
 - ឯកសារភ្ជាប់ផ្សេងទៀតដែលកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ។

២- ក្នុងករណីដូចបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ចត្រូវផ្ញើតម្លាងនិងកត់ត្រាព័ត៌មានទាក់ទងនឹងព្រឹត្តិការណ៍មរណភាព ដូចមានក្នុងសំបុត្រមរណភាពឬកស្កតាងបញ្ជាក់អំពីមរណភាពផ្សេងទៀតពីប្រទេសដែលព្រឹត្តិការណ៍មរណភាពនោះបានកើតឡើងនិងចេញសំបុត្រមរណភាព ដោយអនុលោមតាមមាត្រា៥៥(សំបុត្រមរណភាព) នៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា ៦៣ .- ការអនុញ្ញាតឱ្យបូជាឬបញ្ចុះសព

១- មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ចចេញលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យបូជាឬបញ្ចុះសព។ គ្មានសពណាអាចត្រូវបានបូជាឬបញ្ចុះ ដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យបូជាឬបញ្ចុះសព ដែលចេញដោយមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ចឡើយ លើកលែងតែមានបញ្ញត្តិផ្សេងនៅក្នុងច្បាប់នេះឬច្បាប់ផ្សេងៗ

២- ក្រោយពីមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានបានទទួលពាក្យសុំចុះបញ្ជីមរណភាព ដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ៥២ (ពាក្យសុំចុះបញ្ជីមរណភាព) ដោយភ្ជាប់ជាមួយឯកសារដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ៥៣ (ឯកសារភ្ជាប់ជាមួយនឹងពាក្យសុំចុះបញ្ជីមរណភាព) នៃច្បាប់នេះ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានត្រូវចេញលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យបូជាឬបញ្ចុះសព។

៣- ទោះបីជាមានបញ្ញត្តិនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី២ខាងលើនេះក៏ដោយ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានដែលមានសមត្ថកិច្ចអាចចេញលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យបូជាឬបញ្ចុះសពជាបន្ទាន់នៅពេលទទួលបានព័ត៌មាននិងការបញ្ជាក់អំពីភាពចាំបាច់ក្នុងការបូជាឬបញ្ចុះសពពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច។

៤- ប្រសិនបើលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យបូជាឬបញ្ចុះសពជាបន្ទាន់មួយត្រូវបានចេញស្របតាមកថាខណ្ឌទី៣ខាងលើ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ចត្រូវធ្វើការតាមដានបន្តជាមួយគ្រួសារនៃមរណជន ដើម្បីធានាថាមានអ្នករាយការណ៍សមស្របបានដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីមរណភាព ស្របតាមមាត្រា ៥២ (ពាក្យសុំចុះបញ្ជីមរណភាព) មាត្រា ៥៣ (ឯកសារភ្ជាប់ជាមួយនឹងពាក្យសុំចុះបញ្ជីមរណភាព) និងមាត្រា ៥៤ (នីតិវិធីចុះបញ្ជីមរណភាព) នៃច្បាប់នេះ។

៥- បុគ្គលដែលទទួលខុសត្រូវនៃទីកន្លែងដែលបូជាឬបញ្ចុះសព ត្រូវឱ្យបុគ្គលដែលស្នើសុំឱ្យបូជាឬបញ្ចុះសពបង្ហាញលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យបូជាឬបញ្ចុះសព។

មាត្រា ៦៤ .- ការចុះបញ្ជីមរណភាពក្នុងរយៈពេលអនុគ្រោះមួយឆ្នាំ

១- ប្រសិនបើអ្នករាយការណ៍មិនបានដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីមរណភាពក្នុងរយៈពេល ១៥ (ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលព្រឹត្តិការណ៍មរណភាពបានកើតឡើង អ្នករាយការណ៍ត្រូវដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីមរណភាពក្នុងរយៈពេលអនុគ្រោះ ១ (មួយ) ឆ្នាំ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលព្រឹត្តិការណ៍មរណភាពនោះបានកើតឡើង។ អ្នករាយការណ៍ក៏ត្រូវភ្ជាប់ជាមួយឯកសារបញ្ជាក់អំពីមូលហេតុនៃការមិនបានដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីក្នុងរយៈពេល ១៥ (ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃ ក្រោយពេលមរណភាពបានកើតឡើង។

២- នៅពេលមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានបានទទួលពាក្យសុំចុះបញ្ជី ដូចបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានត្រូវធ្វើការចុះបញ្ជីមរណភាពដោយអនុលោមតាមមាត្រា ៥៤ (នីតិវិធីចុះបញ្ជីមរណភាព) នៃច្បាប់នេះ។ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមិនអាចបដិសេធពាក្យសុំចុះបញ្ជីមរណភាពដោយផ្អែកលើមូលហេតុនៃការពន្យល់អំពីការយឺតយ៉ាវក្នុងការដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីនោះឡើយ។

មាត្រា ៥ .- ការចុះបញ្ជីមរណភាពក្រោយផុតរយៈពេលអនុគ្រោះមួយឆ្នាំ

១- ប្រសិនបើអ្នករាយការណ៍មិនបានដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីមរណភាពក្រោយផុតរយៈពេលអនុគ្រោះ១(មួយ)ឆ្នាំ ក្រៅពីឯកសារភ្ជាប់ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា៥៣(ឯកសារភ្ជាប់ជាមួយនឹងពាក្យសុំចុះបញ្ជីមរណភាព) នៃច្បាប់នេះ អ្នករាយការណ៍ត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានឬឯកសារបន្ថែមដូចខាងក្រោម៖

- ការធានាអះអាងនៅចំពោះមុខមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានរបស់សាក្សីនៃមរណភាពនេះ
- ឯកសារឬព័ត៌មានផ្សេងទៀតដែលបញ្ជាក់អំពីព្រឹត្តិការណ៍នៃមរណភាព ដែលកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ។

២- អ្នករាយការណ៍ក៏ត្រូវភ្ជាប់ជាមួយឯកសារបញ្ជាក់អំពីមូលហេតុនៃការមិនបានដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីក្នុងរយៈពេលអនុគ្រោះ១(មួយ)ឆ្នាំ។

៣- នៅពេលទទួលបានព័ត៌មាននិងឯកសារដូចមានបញ្ជាក់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានត្រូវធ្វើការចុះបញ្ជីមរណភាពនោះ។ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមិនអាចបដិសេធពាក្យសុំចុះបញ្ជីមរណភាពដោយសារផុតរយៈពេលអនុគ្រោះឡើយ។

មាត្រា ៦ .- ការដាស់តឿននិងការចុះបញ្ជីមរណភាពចល័តតាមមូលដ្ឋាន

១- នៅពេលមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានដឹងថាមានព្រឹត្តិការណ៍មរណភាពមួយបានកើតឡើងតាមរយៈការជូនដំណឹងពីអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធឬប្រភពផ្សេងទៀត ហើយអ្នករាយការណ៍មិនបានដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីមរណភាពក្នុងរយៈពេលដូចមានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា៤៣(រយៈពេលចុះបញ្ជីមរណភាព) នៃច្បាប់នេះ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានត្រូវដាស់តឿនដល់អ្នករាយការណ៍ឱ្យដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីដោយកំណត់រយៈពេលសមស្រប។

២- មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានឃុំ សង្កាត់ អាចចល័តនៅក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនដើម្បីចុះបញ្ជីមរណភាពដែលមិនទាន់បានចុះបញ្ជីកន្លងមកដោយអនុលោមតាមបញ្ញត្តិនៃផ្នែកទី៦(ការចុះបញ្ជីមរណភាព) នៃជំពូកនេះ។

ផ្នែកទី៧

ការចុះបញ្ជីអាពាហ៍ពិពាហ៍

មាត្រា ៧ .- ទឹកនៃដាក់ពាក្យសុំរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍

បុរសម្នាក់និងនារីម្នាក់ដែលមានបំណងរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយគ្នាត្រូវដាក់ពាក្យសុំរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋាននៃឃុំ សង្កាត់ ដែលបុរសឬនារីនោះរស់នៅ។

មាត្រា ៨ .- ការដាក់ពាក្យសុំរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍

១- បុរសម្នាក់និងនារីម្នាក់ដែលមានបំណងរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយគ្នាត្រូវដាក់ពាក្យសុំរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានដូចមានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា៦៧(ទឹកនៃដាក់ពាក្យរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍) នៃច្បាប់នេះ។ ទម្រង់ពាក្យសុំរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ។

២- ពាក្យសុំរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ត្រូវភ្ជាប់នូវឯកសារបញ្ជាក់អំពីអត្តសញ្ញាណនិងឯកសារផ្សេងទៀតដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

៣- ប្រសិនបើបុរសឬនារីមិនទាន់ដល់នីតិភាព ប៉ុន្តែមានអាយុគ្រប់លក្ខណៈរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយអនុលោមតាមមាត្រា៩៤៨(អាយុគ្រប់លក្ខណៈរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍) នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណីអ្នកមានអំណាចមេបាឬអ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់បុរសឬនារីនោះ ត្រូវផ្តល់ការយល់ព្រមនៅចំពោះមុខមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានឬជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ។

៤- មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានត្រូវពិនិត្យនិងផ្ទៀងផ្ទាត់ពាក្យសុំនិងឯកសារភ្ជាប់ដោយអនុលោមតាមមាត្រា៩៥៦(ការទទួលពាក្យសុំរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍) នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី។

មាត្រា៦៩.- ការជូនដំណឹងជាសាធារណៈអំពីការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍

១- មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានត្រូវផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈអំពីអាពាហ៍ពិពាហ៍ តាមរយៈការបិទបណ្ណប្រកាស១(មួយ)ច្បាប់នៅលំនៅឋានរបស់នារីនិង១(មួយ)ច្បាប់ទៀតនៅសាលាឃុំ សង្កាត់នៃលំនៅឋានរបស់នារីនិងត្រូវបញ្ជូនបណ្ណប្រកាសចំនួន២(ពីរ)ច្បាប់ទៀតទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋាននៃឃុំ សង្កាត់ ដែលបុរសរស់នៅ ដើម្បីបិទបណ្ណប្រកាសនោះ១(មួយ)ច្បាប់នៅលំនៅឋានរបស់បុរសនិង១(មួយ)ច្បាប់ទៀត នៅសាលាឃុំ សង្កាត់នៃលំនៅឋានរបស់បុរស។

២- ទម្រង់និងព័ត៌មាននៃបណ្ណប្រកាសនេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

៣- ការប្រកាសផ្សាយជាសាធារណៈអំពីអាពាហ៍ពិពាហ៍ ត្រូវធ្វើឡើងជាប់គ្នាជាបន្តបន្ទាប់ក្នុងរយៈពេល១០(ដប់)ថ្ងៃ ក្នុងគោលបំណងបង្កលក្ខណៈឱ្យជនដែលមានផលប្រយោជន៍នៅក្នុងរឿងនេះអាចប្តឹងដំទាស់អាពាហ៍ពិពាហ៍នេះបាននៅក្នុងរយៈពេល១០(ដប់)ថ្ងៃនោះ។ ប្រសិនបើគ្មានការដំទាស់នៅក្នុងរយៈពេល១០(ដប់)ថ្ងៃនោះទេ អាពាហ៍ពិពាហ៍អាចធ្វើឡើងគ្រប់ពេលវេលា នៅក្នុងរយៈពេល៦(ប្រាំមួយ)ខែ គិតចាប់ពីថ្ងៃដាក់ពាក្យសុំរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍។

៤- ប្រសិនបើបុរសនិងនារីដែលបានដាក់ពាក្យសុំរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នោះ មិនបានមកចុះបញ្ជីអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅចំពោះមុខមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ច មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ចអាចរំលឹកដោយការជូនដំណឹងទៅបុរសនិងនារីនោះបាន។

មាត្រា៧០.- ការចុះបញ្ជីអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅចំពោះមុខមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋាន

១- អាពាហ៍ពិពាហ៍ត្រូវចាត់ទុកថាស្របច្បាប់ លុះត្រាណាតែបុរសនិងនារីបានចុះបញ្ជីអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅចំពោះមុខមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋាននៅឃុំ សង្កាត់ ដែលបានទទួលពាក្យសុំរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នោះ។

២- ព័ត៌មានឬចំណុចដែលទាក់ទងនឹងអាពាហ៍ពិពាហ៍ ត្រូវបញ្ចូលទៅក្នុងបញ្ជីអាពាហ៍ពិពាហ៍ដែលត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋាននិងចុះហត្ថលេខាឬផ្ដិតស្នាមមេដៃដោយបុគ្គលដែលមានបំណងធ្វើជាសហព័ទ្ធនិងដោយមានសាក្សីចំនួន២(ពីរ)រូបជានីតិជន។

មាត្រា ៧១ .- ការផ្តល់សំបុត្រអាពាហ៍ពិពាហ៍

ក្រោយពេលចុះបញ្ជីអាពាហ៍ពិពាហ៍រួចរាល់ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ចត្រូវចេញសំបុត្រអាពាហ៍ពិពាហ៍ច្បាប់ដើម១ (មួយ) ច្បាប់ជូនប្តីប្រពន្ធនោះដោយឥតគិតថ្លៃ។

មាត្រា ៧២ .- ការចេញសេចក្តីចម្លងសំបុត្រអាពាហ៍ពិពាហ៍និងសម្រង់បញ្ជីអាពាហ៍ពិពាហ៍

១- បុគ្គលដែលអាចស្នើសុំសេចក្តីចម្លងសំបុត្រអាពាហ៍ពិពាហ៍បាន រួមមាន៖

- ក- សាមីខ្លួននៃសំបុត្រអាពាហ៍ពិពាហ៍។
- ខ- ញាតិលោហិតផ្ទាល់នៃសាមីខ្លួននៃសំបុត្រអាពាហ៍ពិពាហ៍។
- គ- អ្នកតំណាងដែលច្បាប់បានកំណត់ឬអ្នកតំណាងដោយអាណត្តិរបស់បុគ្គលខាងលើ ដូចមានចែងនៅក្នុងចំណុច ក និង ខ។
- ឃ- បុគ្គលផ្សេងទៀតដែលមានផលប្រយោជន៍ស្របច្បាប់ ដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

២- ប្រសិនបើមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានយល់ឃើញថាបុគ្គលស្នើសុំសេចក្តីចម្លងសំបុត្រអាពាហ៍ពិពាហ៍មិនមែនជាបុគ្គលដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ ខាងលើឬការស្នើសុំនោះត្រូវបានធ្វើឡើងក្នុងគោលបំណងមិនត្រឹមត្រូវ ដូចជាគោលបំណងធ្វើឱ្យមានការប៉ះពាល់ភាពឯកជនរបស់សាមីខ្លួននៃសំបុត្រអាពាហ៍ពិពាហ៍ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានត្រូវបដិសេធសំណើនោះនិងត្រូវផ្តល់មូលហេតុសម្រាប់ការបដិសេធនោះ។ ការបដិសេធនេះអាចប្តឹងមិនសុខចិត្តបាន ដោយយោងតាមបញ្ញត្តិនៃផ្នែកទី១៣ (បណ្តឹងមិនសុខចិត្ត) នៃជំពូកនេះ។

៣- អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចឬតុលាការអាចស្នើសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនូវសេចក្តីចម្លងសំបុត្រអាពាហ៍ពិពាហ៍ឬសម្រង់បញ្ជីអាពាហ៍ពិពាហ៍ ក្នុងករណីដែលមានការចាំបាច់ដើម្បីបំពេញកិច្ចការរបស់ខ្លួនដោយផ្អែកលើច្បាប់ឬលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តផ្សេងទៀត។ ក្នុងករណីដែលមានការស្នើសុំបែបនេះ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ចត្រូវផ្តល់ឯកសារដែលបានស្នើសុំឱ្យបានឆាប់រហ័សដោយឥតគិតថ្លៃ។

មាត្រា ៧៣ .- ទម្រង់សំបុត្រអាពាហ៍ពិពាហ៍និងសេចក្តីចម្លងសំបុត្រអាពាហ៍ពិពាហ៍

១- សំបុត្រអាពាហ៍ពិពាហ៍និងសេចក្តីចម្លងសំបុត្រអាពាហ៍ពិពាហ៍ ត្រូវមានលក្ខណៈសម្គាល់ធានាសុវត្ថិភាព ដើម្បីការពារការក្លែងបន្លំ។

២- ទម្រង់សំបុត្រអាពាហ៍ពិពាហ៍និងសេចក្តីចម្លងសំបុត្រអាពាហ៍ពិពាហ៍ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

មាត្រា ៧៤ .- ការចុះបញ្ជីអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរនៅបរទេស

សំណើសុំរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍រវាងប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរនិងប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ ឬរវាងប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរនិងជនបរទេសដែលរស់នៅស្របច្បាប់នៅបរទេស អាចធ្វើឡើងចំពោះមុខមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋាន

ប្រចាំស្ថានតំណាងនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដែលមានសមត្ថកិច្ចនៅប្រទេសដែលសាមីជនរស់នៅ ស្របតាមច្បាប់នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា លើកលែងតែការជូនដំណឹងជាសាធារណៈដែលបាន កំណត់នៅក្នុងមាត្រា៦៩(ការជូនដំណឹងជាសាធារណៈអំពីការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍) នៃច្បាប់នេះ ត្រូវធ្វើតែនៅស្ថានតំណាងនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដែលមានសមត្ថកិច្ចនៅប្រទេសដែលសាមីជន នោះរស់នៅតែប៉ុណ្ណោះ។

មាត្រា៧៥ .- ការទទួលស្គាល់អាពាហ៍ពិពាហ៍របស់ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរនៅបរទេស

១- អាពាហ៍ពិពាហ៍រវាងប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរនិងប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរប្រវាងប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរនិង ជនបរទេស ដែលត្រូវបានធ្វើឡើងស្របតាមទម្រង់ដែលបានកំណត់ក្នុងច្បាប់បរទេសដែលអនុវត្តនៅ ទីកន្លែងដែលអាពាហ៍ពិពាហ៍បានធ្វើឡើងត្រូវបានទទួលស្គាល់ឱ្យចុះបញ្ជីនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា បាន ប្រសិនបើអាពាហ៍ពិពាហ៍នោះមិនផ្ទុយពីបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

២- ការចុះបញ្ជីអាពាហ៍ពិពាហ៍ដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ អាចចុះ នៅស្ថានតំណាងនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដែលមានសមត្ថកិច្ចនៅប្រទេសដែលអាពាហ៍ពិពាហ៍ បានធ្វើឡើងឬចុះបញ្ជីនៅឃុំ សង្កាត់ដែលមានសមត្ថកិច្ចនៅលំនៅឋានរបស់ប្តីប្រពន្ធនោះ តាមរយៈ ការបង្ហាញសំបុត្រអាពាហ៍ពិពាហ៍ពីប្រទេសនោះនិងព័ត៌មានចាំបាច់ផ្សេងទៀតតាមការកំណត់ ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

៣- ក្រោយពេលចុះបញ្ជីអាពាហ៍ពិពាហ៍រួច មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានប្រចាំស្ថានតំណាងនៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដែលមានសមត្ថកិច្ចឬមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវចេញសំបុត្រ អាពាហ៍ពិពាហ៍ច្បាប់ដើម១(មួយ)ច្បាប់ឱ្យទៅប្តីប្រពន្ធនោះ។

មាត្រា៧៦ .- អាពាហ៍ពិពាហ៍រវាងប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរនិងជនបរទេសនៅក្នុង ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

១- អាពាហ៍ពិពាហ៍រវាងប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរនិងជនបរទេសដែលចូលឬស្នាក់នៅក្នុង ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវធ្វើឡើងដោយអនុលោមតាមច្បាប់នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

២- ក្នុងករណីដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ ប្រសិនបើជនបរទេស គ្មានលំនៅឋាននៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ការជូនដំណឹងជាសាធារណៈដែលបានកំណត់នៅ ក្នុងមាត្រា៦៩(ការជូនដំណឹងជាសាធារណៈអំពីការរៀបចំអាពាហ៍ពិពាហ៍) នៃច្បាប់នេះ ត្រូវធ្វើ តាមរយៈការបិទបណ្តុំប្រកាស១(មួយ)ច្បាប់នៅលំនៅឋានរបស់ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរនិង១(មួយ)ច្បាប់ ទៀតនៅសាលាឃុំ សង្កាត់នៃលំនៅឋានរបស់ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ។

៣- ទម្រង់ បែបបទ និងនីតិវិធីសម្រាប់អាពាហ៍ពិពាហ៍រវាងប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរនិងជនបរទេស ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា៧៧ .- អាពាហ៍ពិពាហ៍រវាងជនបរទេសនិងជនបរទេសនៅក្នុង ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

១- ជនបរទេសដែលចូលឬស្នាក់នៅស្របច្បាប់ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អាចសុំរៀប ចំអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយជនបរទេសផ្សេងទៀតដែលចូលឬស្នាក់នៅស្របច្បាប់ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រ កម្ពុជាដោយអនុវត្តតាមច្បាប់នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

២- ប្រសិនបើជនបរទេសនិងជនបរទេសរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ក្រោមច្បាប់នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ការចុះឈ្មោះជនបរទេសត្រូវសរសេរជាភាសាខ្មែរ អមជាមួយអក្សរឡាតាំង។

ផ្នែកទី៨

ការចុះបញ្ជីអំពីការលែងលះ មោឃភាពនិងការលុបចោលអាពាហ៍ពិពាហ៍

មាត្រា៧៨ .- ការចុះបញ្ជីអំពីការលែងលះ មោឃភាព និងការលុបចោលអាពាហ៍ពិពាហ៍

១- ក្នុងករណីដែលសេចក្តីសម្រេចអំពីការលែងលះ មោឃភាពឬការលុបចោលអាពាហ៍ពិពាហ៍បានចូលជាស្ថាពរ អ្នកដាក់ពាក្យសុំទៅតុលាការត្រូវរាយការណ៍ទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានឃុំ សង្កាត់ដែលអ្នកដាក់ពាក្យសុំទៅតុលាការរស់នៅ ដោយភ្ជាប់ឯកសារចម្លងដែលមានសេចក្តីបញ្ជាក់នៃសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការនោះនិងសេចក្តីបញ្ជាក់អំពីថ្ងៃដែលសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការនោះបានចូលជាស្ថាពរក្នុងរយៈពេល១៥(ដប់ប្រាំ)ថ្ងៃ ដោយគិតពីថ្ងៃដែលសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការនោះបានចូលជាស្ថាពរ។

២- ក្នុងករណីដែលសេចក្តីសម្រេចដូចបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះបានចូលជាស្ថាពរនៅសាលាដំបូងរាជធានី ខេត្ត លេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋបាលសាលាដំបូងរាជធានី ខេត្តដែលចេញសេចក្តីសម្រេចនោះ ត្រូវជូនដំណឹងអំពីសេចក្តីសម្រេចនោះទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត ដែលសាលាដំបូងនោះស្ថិតនៅ។

៣- ក្នុងករណីដែលសេចក្តីសម្រេចដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះបានចូលជាស្ថាពរនៅសាលាឧទ្ធរណ៍ឬតុលាការកំពូល អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋបាលសាលាឧទ្ធរណ៍ឬអគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋបាលតុលាការកំពូលដែលចេញសេចក្តីសម្រេចនោះ ត្រូវជូនដំណឹងអំពីសេចក្តីសម្រេចនោះទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ជាតិ។

មាត្រា៧៩ .- នីតិវិធីចុះបញ្ជីអំពីការលែងលះ មោឃភាព និងការលុបចោលអាពាហ៍ពិពាហ៍

ក្រោយពេលទទួលបាននូវការរាយការណ៍ដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ ឬការជូនដំណឹងដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី២ឬកថាខណ្ឌទី៣នៃមាត្រា៧៨ (ការចុះបញ្ជីអំពីការលែងលះ មោឃភាព និងការលុបចោលអាពាហ៍ពិពាហ៍) នៃច្បាប់នេះ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ចត្រូវធ្វើការពិនិត្យនិងផ្ទៀងផ្ទាត់ព័ត៌មាននោះទៅនឹងបញ្ជីអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់សាមីជនទាំង២(ពីរ)នាក់និងត្រូវចុះនិទ្ទេសនៅក្នុងបញ្ជីអាពាហ៍ពិពាហ៍នោះ។

មាត្រា៨០ .- ការទទួលស្គាល់និងការចុះបញ្ជីការលែងលះនៅបរទេស

ប្រសិនបើប្តីប្រពន្ធដែលបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍តាមច្បាប់នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា បានលែងលះនៅក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាស្របតាមច្បាប់នៃប្រទេសនោះ ការលែងលះនេះត្រូវបានទទួលស្គាល់យកជាការបានក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។ បុគ្គលដែលបានលែងលះនោះ

ត្រូវផ្តល់សេចក្តីសម្រេចឬលិខិតបញ្ជាក់អំពីការលែងលះរបស់ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចនៅក្រៅប្រទេស នោះទៅឱ្យមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ច។ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ចត្រូវពិនិត្យនិង ផ្ទៀងផ្ទាត់ព័ត៌មានទៅនឹងបញ្ជីអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់សាមីជនទាំង២(ពីរ) នាក់និងត្រូវចុះនិទ្ទេស នៅក្នុងបញ្ជីអាពាហ៍ពិពាហ៍នោះ។

ផ្នែកទី៩

ការចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋានផ្សេងៗ

មាត្រា៨១ .- ការចុះបញ្ជីតាមសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ

១- ក្នុងករណីដែលសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការដូចបានកំណត់ខាងក្រោមនេះបានចូល ជាស្ថាពរ អ្នកដាក់ពាក្យសុំទៅតុលាការត្រូវរាយការណ៍ទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋាននៃឃុំ សង្កាត់ ដែល បានចុះបញ្ជីកំណើតសំបុត្រ ឬឃុំ សង្កាត់នៃលំនៅឋានរបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំ ឬឃុំ សង្កាត់ដែល បានកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ដោយភ្ជាប់នឹងឯកសារចម្លងដែលមានសេចក្តី បញ្ជាក់នៃសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការនោះនិងសេចក្តីបញ្ជាក់អំពីថ្ងៃដែលសេចក្តីសម្រេចរបស់ តុលាការនោះបានចូលជាស្ថាពរ ក្នុងរយៈពេល១៥(ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃ ដោយគិតពីថ្ងៃដែលសេចក្តីសម្រេច របស់តុលាការនោះបានចូលជាស្ថាពរ៖

- ក- ការបដិសេធបិតុភាព ដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា៩៨៩(ការបដិសេធបិតុភាព) នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី។
- ខ- ការទទួលស្គាល់ ដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា១០០១(បណ្តឹងទាមទារ ឱ្យទទួលស្គាល់) នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី។
- គ- ការបញ្ជាក់អំពីនីតិភាពនៃបុគ្គលភាព ដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា១០០២ (បណ្តឹងទាមទារឱ្យបញ្ជាក់អំពីនីតិភាពនៃបុគ្គលភាព) នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី។
- ឃ- ការបញ្ជាក់អំពីអត្ថិភាពនៃមាតុភាព ដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា១០០៤ (បណ្តឹងទាមទារឱ្យបញ្ជាក់អំពីអត្ថិភាពនៃមាតុភាពពីកូន) ឬមាត្រា១០០៥ (បណ្តឹងទាមទារឱ្យបញ្ជាក់អំពីអត្ថិភាពនៃមាតុភាពពីម្តាយ) នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី។
- ង- សុំកូនពេញលេញ ដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា១០០៧(ទម្រង់នៃការ បង្កើតសុំកូនពេញលេញ) នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី។
- ច- ការកាត់កាល់សុំកូនពេញលេញ ដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា១០១៦ (ការកាត់កាល់នៃសុំកូនពេញលេញ) នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី។
- ឆ- សុំកូនធម្មតា ដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា១០២០(ពាក្យសុំនៃសុំកូន ធម្មតា) នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី។
- ជ- ការកាត់កាល់សុំកូនធម្មតា ដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា១០២៨(ពាក្យ សុំកាត់កាល់សុំកូនធម្មតា) នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី។

២- ក្នុងករណីដែលសេចក្តីសម្រេចដូចបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះបានចូលជាស្ថាពរនៅសាលាដំបូងរាជធានី ខេត្ត លេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋបាលសាលាដំបូងរាជធានី ខេត្ត ដែលចេញសេចក្តីសម្រេចនោះ ត្រូវជូនដំណឹងអំពីសេចក្តីសម្រេចនោះទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត ដែលសាលាដំបូងនោះស្ថិតនៅ។

៣- ក្នុងករណីដែលសេចក្តីសម្រេចដូចបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះបានចូលជាស្ថាពរនៅសាលាឧទ្ធរណ៍ឬតុលាការកំពូល អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋបាលសាលាឧទ្ធរណ៍ឬអគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋបាលតុលាការកំពូលដែលចេញសេចក្តីសម្រេចនោះ ត្រូវជូនដំណឹងអំពីសេចក្តីសម្រេចនោះទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ជាតិ។

៤- ក្នុងករណីដែលមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានទទួលការរាយការណ៍ដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានត្រូវចុះបញ្ជីឬកែតម្រូវបញ្ជីតាមការរាយការណ៍នោះ ហើយដកហូតសំបុត្រកំណើតចាស់និងចេញសំបុត្រកំណើតថ្មី។

៥- ទម្រង់ បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជីចំពោះករណីដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

៦- បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី១នៃមាត្រា៤០ (ការដាស់តឿននិងការចុះបញ្ជីកំណើតរស់ចល័តតាមមូលដ្ឋាន) នៃច្បាប់នេះ ត្រូវយកមកអនុវត្តដូចគ្នាផងដែរចំពោះការចុះបញ្ជីដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ។

មាត្រា៨២ .- ការចុះបញ្ជីពាក់ព័ន្ធនឹងការទទួលស្គាល់ដោយស្ម័គ្រចិត្ត

១- ក្នុងករណីដែលឪពុកទទួលស្គាល់កូនដោយស្ម័គ្រចិត្ត ដោយអនុលោមតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៩៣ (ការទទួលស្គាល់ដោយស្ម័គ្រចិត្ត) នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ឪពុកនោះត្រូវរាយការណ៍ទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋាននៃឃុំ សង្កាត់ ដែលបានចុះបញ្ជីកំណើតរស់របស់កូននោះ។

២- ក្នុងករណីដែលឪពុកទទួលស្គាល់ទារកនៅក្នុងគភ៌ ដោយអនុលោមតាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី២នៃមាត្រា៩៥ (ការទទួលស្គាល់របស់ឪពុក) នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ឪពុកនោះត្រូវរាយការណ៍ទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋាននៃឃុំ សង្កាត់ដែលមានសមត្ថកិច្ចនៅលំនៅឋានរបស់ម្តាយរបស់ទារកនោះដោយទទួលការយល់ព្រមពីម្តាយ។ ក្នុងករណីនេះ ប្រសិនបើទារកនៅក្នុងគភ៌ដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយឪពុកបាត់បង់ជីវិតមុនពេលកើត ម្តាយឬឪពុករបស់ទារកនោះ ក្រៅពីការកត់ត្រាព័ត៌មានអំពីទារកស្លាប់កើត ត្រូវជូនដំណឹងអំពីព្រឹត្តិការណ៍នោះទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋាននៃឃុំ សង្កាត់ ដែលឪពុកបានរាយការណ៍អំពីការទទួលស្គាល់។

៣- បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី៤ នៃមាត្រា៨១ (ការចុះបញ្ជីតាមសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ) នៃច្បាប់នេះ ត្រូវអនុវត្តដូចគ្នាផងដែរចំពោះករណីដែលបានកំណត់ក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ។

៤- ក្នុងករណីដែលឪពុកទទួលស្គាល់កូនដែលបានទទួលមរណភាព ដោយអនុលោមតាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី២ នៃមាត្រា៩៦ (ការទទួលស្គាល់កូនជានីតិជននិងកូនដែលបានទទួល

មរណភាព) នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ឪពុកនោះត្រូវរាយការណ៍ទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋាននៃឃុំ សង្កាត់ ដែលបានចុះបញ្ជីកំណើតរបស់កូន ដោយបញ្ជាក់អំពីថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំដែលកូននោះបានទទួលមរណភាព និងបញ្ជាក់ផ្ទាល់របស់កូននោះ។

៥- ក្នុងករណីដែលឪពុកទទួលស្គាល់កូនតាមមតកសាសន៍ ដោយអនុលោមតាមបញ្ញត្តិនៃ វាក្យខណ្ឌទី២នៃកថាខណ្ឌទី១នៃមាត្រា៩៧(ទម្រង់នៃការទទួលស្គាល់) នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី អ្នកប្រតិបត្តិ មតកសាសន៍ត្រូវរាយការណ៍ទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋាននៃឃុំ សង្កាត់ដែលបានចុះបញ្ជីកំណើតរបស់ កូន ដោយភ្ជាប់នឹងឯកសារចម្លងដែលមានសេចក្តីបញ្ជាក់នៃមតកសាសន៍នោះ ក្នុងរយៈពេល ១៥(ដប់ប្រាំ)ថ្ងៃ ដោយគិតពីថ្ងៃដែលអ្នកប្រតិបត្តិមតកសាសន៍នោះកាន់មុខងាររបស់ខ្លួន។

៦- ទម្រង់ បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជីចំពោះករណីដែលបានកំណត់ពីកថាខណ្ឌទី១ ដល់កថាខណ្ឌទី៥ខាងលើនេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

មាត្រា៨៣ .- ការចុះបញ្ជីលត់ទំនាក់ទំនងព្យាបាលដោយសារមរណភាពរបស់ សហព័ទ្ធ

១- ក្នុងករណីដែលសហព័ទ្ធម្ខាងបានទទួលមរណភាព ហើយប្រសិនបើសហព័ទ្ធដែលនៅរស់ មានបំណងបញ្ចប់ទំនាក់ទំនងព្យាបាលដោយអនុលោមតាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី២ នៃមាត្រា៩៤១ (ការលត់ទំនាក់ទំនងព្យាបាល) នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី សហព័ទ្ធដែលនៅរស់នោះត្រូវបង្ហាញឆន្ទៈបញ្ចប់ ទំនាក់ទំនងព្យាបាលនៅចំពោះមុខមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋាននៃលំនៅឋានរបស់សហព័ទ្ធដែលនៅរស់ នោះ។ បញ្ញត្តិនេះមិនរារាំងសហព័ទ្ធដែលនៅរស់ក្នុងការបង្ហាញឆន្ទៈបញ្ចប់ទំនាក់ទំនងព្យាបាល នៅចំពោះមុខមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានដែលខ្លួនរាយការណ៍អំពីមរណភាពរបស់សហព័ទ្ធនោះឡើយ។

២- ក្នុងករណីដែលមានការបង្ហាញឆន្ទៈបញ្ចប់ទំនាក់ទំនងព្យាបាល ដែលបានកំណត់នៅ ក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានដែលមានសមត្ថកិច្ចត្រូវចុះនិទ្ទេសនៅក្នុងបញ្ជី អាពាហ៍ពិពាហ៍របស់សហព័ទ្ធនៅរស់និងមរណភាពនោះ។

មាត្រា៨៤ .- ការចុះបញ្ជីផ្តាច់មតក

១- ក្នុងករណីដែលសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការឱ្យផ្តាច់មតកពីជនដែលសន្មតជាសន្តតិជន ដោយអនុលោមតាមមាត្រា១១៥១(ការផ្តាច់មតកពីសន្តតិជន) និងមាត្រា១១៥២(ការផ្តាច់មតកពី សន្តតិជនដោយមតកសាសន៍) នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ឬសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការលុបចោលនូវ ការផ្តាច់មតកពីសន្តតិជនដោយអនុលោមតាមមាត្រា១១៥៤(ការលុបចោលនូវការផ្តាច់មតកពី សន្តតិជន) នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី បានចូលជាស្ថាពរ អ្នកដាក់ពាក្យសុំទៅតុលាការត្រូវរាយការណ៍ទៅ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋាននៃឃុំ សង្កាត់នៃលំនៅឋានរបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំនោះ ដោយភ្ជាប់នឹងឯកសារ ចម្លងដែលមានសេចក្តីបញ្ជាក់នៃសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការនោះនិងសេចក្តីបញ្ជាក់អំពីថ្ងៃដែល មន្ត្រីសម្រេចរបស់តុលាការនោះបានចូលជាស្ថាពរ ក្នុងរយៈពេល១៥(ដប់ប្រាំ)ថ្ងៃ ដោយគិតពីថ្ងៃ ដែលមន្ត្រីសម្រេចរបស់តុលាការនោះបានចូលជាស្ថាពរ។

២- ក្នុងករណីដែលសេចក្តីសម្រេចដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះបានចូលជាស្ថាពរនៅសាលាដំបូងរាជធានី ខេត្ត លេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋបាលសាលាដំបូងរាជធានី ខេត្ត ដែលចេញសេចក្តីសម្រេចនោះ ត្រូវជូនដំណឹងអំពីសេចក្តីសម្រេចនោះទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត ដែលសាលាដំបូងនោះស្ថិតនៅ។

៣- ក្នុងករណីដែលសេចក្តីសម្រេចដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ បានចូលជាស្ថាពរនៅសាលាឧទ្ធរណ៍ អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋបាលសាលាឧទ្ធរណ៍ដែលចេញសេចក្តីសម្រេចនោះ ត្រូវជូនដំណឹងអំពីសេចក្តីសម្រេចនោះទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ជាតិ។

៤- ក្នុងករណីដែលមានការរាយការណ៍ដូចបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានដែលមានសមត្ថកិច្ចត្រូវចុះនិទ្ទេសនៅក្នុងបញ្ជីកំណើតរស់របស់មរតកជន។

ផ្នែកទី១០

ការកែបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន

មាត្រា៨៥ .- បុគ្គលដែលអាចស្នើសុំកែតម្រូវ

បុគ្គលដែលអាចស្នើសុំធ្វើការកែតម្រូវបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន រួមមាន៖

- ក- សាមីខ្លួននៃបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន។
- ខ- ឪពុក ម្តាយ ឬអ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជន ក្នុងករណីសុំកែតម្រូវបញ្ជីកំណើតរស់របស់អនីតិជន។
- គ- ញាតិលោហិតផ្ទាល់និងសហព័ទ្ធនៃមរណជន ក្នុងករណីសុំកែតម្រូវបញ្ជីមរណភាព។
- ឃ- បុគ្គលទាំងឡាយណាដែលមានផលប្រយោជន៍ស្របច្បាប់ក្នុងការកែតម្រូវបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋានតាមការកំណត់របស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

មាត្រា៨៦ .- ការកែតម្រូវកំហុសបច្ចេកទេសដោយមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋាន

១- ក្នុងករណីដែលការចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋានមានកំហុស ហើយកំហុសនោះគឺជាកំហុសបច្ចេកទេសរបស់មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ច មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានអាចកែតម្រូវកំហុសបច្ចេកទេសនោះតាមពាក្យសុំឬដោយឆន្ទានុសិទ្ធិ។

២- កំហុសបច្ចេកទេសដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះសំដៅដល់ទិន្នន័យដែលបានសរសេរខុសពីតំណដែលដោយមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋាន ដូចខាងក្រោម៖

- ក- ការសរសេរខុសឆ្គងអក្ខរាវិរុទ្ធលើនាមត្រកូលនិង/ឬនាមខ្លួនជាអក្សរខ្មែរនិងអក្សរឡាតាំងរបស់សាមីខ្លួន ឬរបស់ឪពុក ឬរបស់ម្តាយ មានន័យថាសូរសំឡេងដូចគ្នា ប៉ុន្តែការសរសេរខុសគ្នា។
- ខ- ការសរសេរខុសភេទពីឯកសារភ្ជាប់នៅពេលចុះបញ្ជី។
- គ- ការសរសេរថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំកំណើតរបស់សាមីខ្លួន ឬរបស់ឪពុក ឬរបស់ម្តាយខុសពីឯកសារភ្ជាប់។

- ឃ- ការសរសេរខុសថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំកំណើតតាមសុរិយគតិ។
- ង- ការសរសេរខុសថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំកំណើតតាមចន្ទគតិ។
- ច- ការកាន់ច្រឡំទីតាំងភូមិសាស្ត្ររដ្ឋបាលនៃទីកន្លែងកំណើត ទីកន្លែងមរណភាព ឬទីលំនៅ។
- ឆ- កំហុសបច្ចេកទេសផ្សេងទៀតដែលកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាង រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃនិងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌។

៣- បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការកែតម្រូវកំហុសបច្ចេកទេស ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

មាត្រា ៨៧.- ការកែតម្រូវបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋានតាមសេចក្តីសម្រេចរបស់ តុលាការ

១- ក្រៅពីកំហុសបច្ចេកទេសរបស់មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ច ដែលបានកំណត់ នៅក្នុងមាត្រា ៨៦ (ការកែតម្រូវកំហុសបច្ចេកទេសដោយមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋាន) នៃច្បាប់នេះ ការកែ តម្រូវបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋានត្រូវធ្វើឡើងតាមរយៈការដាក់ពាក្យសុំទៅតុលាការ។

២- ក្នុងករណីដែលមានពាក្យសុំដូចបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ បទប្បញ្ញត្តិ នៃច្បាប់ស្តីពីនីតិវិធីនៃរឿងក្តីរដ្ឋប្បវេណីដែលមិនមែនជាបណ្តឹង ត្រូវយកមកអនុវត្តដូចគ្នាផងដែរ។

៣- ក្នុងករណីដែលសេចក្តីសម្រេចកែតម្រូវរបស់តុលាការបានចូលជាស្ថាពរ អ្នកដាក់ពាក្យ សុំទៅតុលាការត្រូវរាយការណ៍ទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋាននៃឃុំ សង្កាត់ដែលបានចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន ដែលត្រូវកែតម្រូវ ឬឃុំ សង្កាត់នៃលំនៅឋានរបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំ ឬឃុំ សង្កាត់ដែលបានកំណត់ ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ដោយភ្ជាប់នឹងឯកសារចម្លងដែលមានសេចក្តីបញ្ជាក់ នៃសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការនោះនិងសេចក្តីបញ្ជាក់អំពីថ្ងៃដែលសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការនោះ បានចូលជាស្ថាពរ ក្នុងរយៈពេល១៥ (ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃ ដោយគិតពីថ្ងៃដែលសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ នោះបានចូលជាស្ថាពរ។

៤- ក្នុងករណីដែលសេចក្តីសម្រេចកែតម្រូវបានចូលជាស្ថាពរនៅសាលាដំបូងរាជធានី ខេត្ត លេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋបាលសាលាដំបូងរាជធានី ខេត្តដែលចេញសេចក្តីសម្រេចនោះ ត្រូវជូនដំណឹង អំពីសេចក្តីសម្រេចនោះទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត ដែលសាលាដំបូងនោះស្ថិតនៅ។

៥- ក្នុងករណីដែលសេចក្តីសម្រេចដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ បានចូលជាស្ថាពរនៅសាលាឧទ្ធរណ៍ អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋបាលសាលាឧទ្ធរណ៍ដែលចេញសេចក្តី សម្រេចនោះ ត្រូវជូនដំណឹងអំពីសេចក្តីសម្រេចនោះទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ជាតិ។

៦- ប្រសិនបើមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានបានទទួលការជូនដំណឹងដែលបានកំណត់នៅក្នុង កថាខណ្ឌទី៤និងកថាខណ្ឌទី៥ខាងលើនេះ ទោះបីជាគ្មានការរាយការណ៍ពីអ្នកដាក់ពាក្យសុំទៅ តុលាការដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី៣ខាងលើនេះក៏ដោយ ក៏មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋាននោះ

ក៏ត្រូវតម្រូវបានដែរ។ ក្នុងករណីនេះ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានត្រូវជូនដំណឹងទៅអ្នកដាក់ពាក្យសុំទៅ តុលាការនោះ។

៧- មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវធ្វើការកែតម្រូវបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋានតាមសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ ហើយត្រូវចុះនិទ្ទេសក្នុងបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋានដោយត្រូវរក្សាទុកទិន្នន័យដើម។

មាត្រា៨៨._ ការប្តូរនាមត្រកូលក្រោយអាពាហ៍ពិពាហ៍ឬក្រោយការលែងលះជាអាទិ៍

ប្រសិនបើបុគ្គលណាស្នើសុំប្តូរនាមត្រកូលរបស់ខ្លួនក្រោយពេលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ឬប្តូរនាមត្រកូលត្រឡប់មកនាមត្រកូលដើមវិញក្រោយពេលលែងលះឬលុបចោលអាពាហ៍ពិពាហ៍ មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ចត្រូវធ្វើការប្តូរនាមត្រកូល ហើយត្រូវចុះនិទ្ទេសក្នុងបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាននោះដោយត្រូវរក្សាទុកទិន្នន័យដើម។

មាត្រា៨៩._ ការប្តូរឈ្មោះដោយតុលាការ

១- ក្នុងករណីដែលឈ្មោះរបស់បុគ្គលណាម្នាក់ធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់កិត្តិយសផ្ទាល់ខ្លួន ផ្ទុយនឹងសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈនិងទំនៀមទម្លាប់ឬមានភាពចាំបាច់ពិសេសផ្សេងទៀតក្នុងការប្តូរ បុគ្គលនោះអាចដាក់ពាក្យសុំប្តូរឈ្មោះទៅតុលាការដែលមានសមត្ថកិច្ចនៅលំនៅឋានរបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំបានដោយបញ្ជាក់អំពីមូលហេតុនៃការសុំប្តូរនោះ។

២- បទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីនីតិវិធីនៃរឿងក្តីរដ្ឋប្បវេណីដែលមិនមែនជាបណ្តឹង ត្រូវយកមកអនុវត្តដូចគ្នាផងដែរចំពោះរឿងក្តីសុំប្តូរឈ្មោះដោយផ្អែកលើបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ។

៣- ក្នុងករណីដែលសេចក្តីសម្រេចប្តូរឈ្មោះរបស់តុលាការបានចូលជាស្ថាពរ អ្នកដាក់ពាក្យសុំទៅតុលាការ ត្រូវរាយការណ៍ទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋាននៃឃុំ សង្កាត់ ដែលបានចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋានដែលត្រូវកែ ដោយភ្ជាប់នឹងឯកសារចម្លងដែលមានសេចក្តីបញ្ជាក់នៃសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការនោះនិងសេចក្តីបញ្ជាក់អំពីថ្ងៃដែលសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការនោះបានចូលជាស្ថាពរ ក្នុងរយៈពេល ១៥(ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃ ដោយគិតពីថ្ងៃដែលសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការនោះបានចូលជាស្ថាពរ។

៤- ក្នុងករណីដែលសេចក្តីសម្រេចប្តូរឈ្មោះបានចូលជាស្ថាពរនៅសាលាដំបូងរាជធានី ខេត្ត លេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋបាលសាលាដំបូងរាជធានី ខេត្តដែលចេញសេចក្តីសម្រេចនោះ ត្រូវជូនដំណឹងអំពីសេចក្តីសម្រេចនោះទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត ដែលសាលាដំបូងនោះស្ថិតនៅ។

៥- ក្នុងករណីដែលសេចក្តីសម្រេចកែតម្រូវបានចូលជាស្ថាពរនៅសាលាឧទ្ធរណ៍ អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋបាលសាលាឧទ្ធរណ៍ដែលចេញសេចក្តីសម្រេចនោះ ត្រូវជូនដំណឹងអំពីសេចក្តីសម្រេចនោះទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ជាតិ។

៦- មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ចត្រូវធ្វើការកែឈ្មោះក្នុងបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋានតាមសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ ហើយត្រូវចុះនិទ្ទេសក្នុងបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋានដោយត្រូវរក្សាទុកទិន្នន័យដើម។

មាត្រា៩០._ នីតិវិធីនៃការជូនដំណឹង

នីតិវិធីនៃការជូនដំណឹងដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី២និងកថាខណ្ឌទី៣នៃមាត្រា៧៨ ត្រូវយកមកអនុវត្តអំពីការលែងលះ មោឃភាព និងការលុបចោលអាពាហ៍ពិពាហ៍) កថាខណ្ឌទី២និង

កថាខណ្ឌទី៣នៃមាត្រា៨១ (ការចុះបញ្ជីតាមសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ) កថាខណ្ឌទី២ និង កថាខណ្ឌទី៣នៃមាត្រា៨៤ (ការចុះបញ្ជីផ្តាច់មតិ) កថាខណ្ឌទី៤និងកថាខណ្ឌទី៥នៃមាត្រា៨៧ (ការកែតម្រូវបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋានតាមសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ) កថាខណ្ឌទី៤និងកថាខណ្ឌទី៥ នៃមាត្រា៨៩ (ការប្តូរឈ្មោះដោយតុលាការ) នៃច្បាប់នេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាង រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង មហាផ្ទៃនិងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌។

ផ្នែកទី១១

**ការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន ការថែទាំ ការរក្សាទុក
ការបញ្ចូលបញ្ជី ព័ត៌មាន និងរបាយការណ៍ស្តីពីការងារអត្រានុកូលដ្ឋាន**

មាត្រា៩១.- ការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន

១- ក្នុងករណីដែលមានការចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋានណាមួយ ដោយផ្អែកលើបញ្ញត្តិចាប់ពី ផ្នែកទី៣(អំពីមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋាន) ដល់ផ្នែកទី១០(ការកែបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន) មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋាន ដែលមានសមត្ថកិច្ចត្រូវធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពនៅក្នុងបញ្ជីផ្សេងទៀតដែលពាក់ព័ន្ធទាំងអស់។

២- មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ជាតិ ត្រូវធានាថាបច្ចុប្បន្នភាពដែលបានកំណត់នៅក្នុង កថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះត្រូវបានធ្វើឡើងដោយពេញលេញនិងត្រឹមត្រូវ។

៣- ទម្រង់ បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពនៅក្នុងបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន ត្រូវកំណត់ ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

មាត្រា៩២.- ការថែទាំនិងការរក្សាទុកបញ្ជី

នីតិវិធីនៃការថែទាំនិងការរក្សាទុកបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាននៅថ្នាក់ក្រោមជាតិនិងថ្នាក់ជាតិ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

មាត្រា៩៣.- ការរៀបចំឡើងវិញបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន

ក្នុងករណីដែលបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋានបានបាត់បង់ឬត្រូវបំផ្លាញមួយភាគប្រាំសង្វែង មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ជាតិត្រូវចាត់វិធានការឱ្យមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ចរៀបចំ បញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋានទាំងនោះឡើងវិញ។

មាត្រា៩៤.- ការបញ្ចូលបញ្ជីនិងរបាយការណ៍អត្រានុកូលដ្ឋាន

១- មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានឃុំ សង្កាត់ ត្រូវបញ្ជូនបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋានជូនមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋាន ថ្នាក់ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌនិង/ឬមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់រាជធានី ខេត្តនិង/ឬមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋាន ថ្នាក់ជាតិ។

២- មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានឃុំ សង្កាត់ ត្រូវបញ្ជូនរបាយការណ៍ស្តីពីការងារអត្រានុកូលដ្ឋាន ប្រចាំខែជូនមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌនិង/ឬថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត។

៣- មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ត្រូវបញ្ជូនរបាយការណ៍ស្តីពីការងារ អត្រានុកូលដ្ឋានជូនមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់រាជធានី ខេត្តនិង/ឬមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ជាតិ។

៤- មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត ត្រូវបញ្ជូនរបាយការណ៍ស្តីពីការងារអត្រានុកូលដ្ឋាន ជូនមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ជាតិ។

៥- របៀបនិងពេលវេលានៃការបញ្ជូនបញ្ជីនិងរបាយការណ៍ ដែលបានកំណត់នៅក្នុង កថាខណ្ឌទី១ កថាខណ្ឌទី២ កថាខណ្ឌទី៣ និងកថាខណ្ឌទី៤ខាងលើនេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាស របស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

មាត្រា៩៥.- ការបញ្ជូនបញ្ជីនិងរបាយការណ៍អត្រានុកូលដ្ឋានរបស់ស្ថានតំណាង

មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានប្រចាំស្ថានតំណាងនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបញ្ជូនបញ្ជី អត្រានុកូលដ្ឋាន និងរបាយការណ៍ស្តីពីការងារអត្រានុកូលដ្ឋានជូនមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ជាតិ ទៅតាមរបៀបនិងពេលវេលា ដែលកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការបរទេសនិងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ។

មាត្រា៩៦.- ការបញ្ជូនទិន្នន័យ

មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានថ្នាក់ជាតិត្រូវធានាថាទិន្នន័យនានាដែលចាំបាច់ទាក់ទងនឹងព្រឹត្តិការណ៍ ជីវិត ត្រូវបញ្ជូនទៅមជ្ឈមណ្ឌលជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជន ដូចមានចែងនៅក្នុងជំពូកទី៦ (ប្រព័ន្ធរួមអត្តសញ្ញាណប្រជាជន) នៃច្បាប់នេះ។

ផ្នែកទី១២

អនុក្រឹត្យស្តីពីការបញ្ជូនបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាននិងសំបុត្រអត្រានុកូលដ្ឋាន

មាត្រា៩៧.- អនុក្រឹត្យស្តីពីការបញ្ជូនបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាននិងសំបុត្រ អត្រានុកូលដ្ឋាន

បញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាននិងសំបុត្រអត្រានុកូលដ្ឋាន ដែលចេញដោយមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមាន សមត្ថកិច្ច ត្រូវសន្មតថាជាកម្មសារពើពន្ធត្រឹមត្រូវតាមផ្លូវច្បាប់ចំពោះ៖

- ក- ការចុះបញ្ជីព្រឹត្តិការណ៍ជីវិត ដែលទាក់ទងនឹងសំបុត្រអត្រានុកូលដ្ឋាននោះ។
- ខ- ព័ត៌មានដែលមាននៅក្នុងបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាននិងនៅក្នុងសំបុត្រ អត្រានុកូលដ្ឋាននោះ។

ផ្នែកទី១៣

បណ្តឹងមិនសុខចិត្ត

មាត្រា៩៨.- បណ្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងការចាត់ចែង រួមទាំងសេចក្តីសម្រេច ឬការយឺតយ៉ាវ ឬការធ្វេសប្រហែសក្នុងការចាត់ចែងរបស់មន្ត្រី អត្រានុកូលដ្ឋាន

១- បុគ្គលដែលបានស្នើសុំទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋាន ដើម្បីចុះបញ្ជីព្រឹត្តិការណ៍ជីវិត ឬកែតម្រូវ បញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន ឬសំណើផ្សេងៗទៀត ដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតក្រោមជំពូកនេះ អាចប្តឹងមិន សុខចិត្តនឹងការចាត់ចែង រួមទាំងសេចក្តីសម្រេច ឬការយឺតយ៉ាវ ឬការធ្វេសប្រហែសក្នុងការ ចាត់ចែងបាន។

- ២- បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការប្តឹងមិនសុខចិត្តដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។
- ៣- បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះមិនរារាំងការប្តឹងទៅតុលាការដោយផ្ទាល់ឡើយ។

ជំពូកទី៣
ស្ថិតិអត្រានុកូលដ្ឋាន

ផ្នែកទី១
វិធានទូទៅ

មាត្រា៩៩ .- គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាន

ស្ថិតិអត្រានុកូលដ្ឋាន ត្រូវអនុវត្តតាមគោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាន ដូចខាងក្រោម៖

- ធានាដល់ការផលិតស្ថិតិអត្រានុកូលដ្ឋានប្រកបដោយគុណភាព ត្រឹមត្រូវ ពេញលេញ ទាន់ពេលវេលានិងអាចជឿជាក់បាន
- ធានាការផ្តល់ព័ត៌មានចាំបាច់អំពីស្ថិតិប្រជាជន ដើម្បីគាំទ្រដល់ការរៀបចំការងាររដ្ឋបាល និងការរៀបចំផែនការនានា។

ផ្នែកទី២

ការបង្កើត ការផលិត និងការផ្សព្វផ្សាយស្ថិតិអត្រានុកូលដ្ឋាន

មាត្រា១០០ .- សមត្ថកិច្ចរបស់វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ

វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិនៃក្រសួងផែនការ មានសមត្ថកិច្ចប្រមូល កែច្នៃ ចងក្រង វិភាគ និងផលិតស្ថិតិអត្រានុកូលដ្ឋានសម្រាប់ជាតិទាំងមូលនិងដោយបែងចែកទៅតាមទីតាំងភូមិសាស្ត្រនៃរដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិនិងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ព្រមទាំងត្រូវបោះពុម្ពនិងផ្សព្វផ្សាយស្ថិតិអត្រានុកូលដ្ឋាន។

មាត្រា១០១ .- ប្រភពទិន្នន័យនៃស្ថិតិអត្រានុកូលដ្ឋាន

១- ប្រភពទិន្នន័យនៃស្ថិតិអត្រានុកូលដ្ឋានបានមកពីការប្រមូលនៅក្នុងដំណើរការចុះបញ្ជីកំណើតរស់ មរណភាព អាពាហ៍ពិពាហ៍ និងព្រឹត្តិការណ៍ជីវិតផ្សេងទៀត និងពីការកត់ត្រាទារកស្លាប់កើត។

២- វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិនៃក្រសួងផែនការ អាចប្រើប្រាស់នូវប្រភពទិន្នន័យខាងលើនេះនិងព័ត៌មានផ្សេងទៀត ដើម្បីបំពេញបន្ថែមនូវព័ត៌មានអំពីអត្រានុកូលដ្ឋាន។

មាត្រា១០២ .- ការបញ្ជូនព័ត៌មានអត្រានុកូលដ្ឋាននិងទារកស្លាប់កើត

១- ក្រសួងមហាផ្ទៃត្រូវធានាបញ្ជូនព័ត៌មានចាំបាច់ពីបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋានទៅវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិនៃក្រសួងផែនការឱ្យបានទៀងទាត់និងទាន់ពេលវេលា។ ក្រសួងមហាផ្ទៃមិនត្រូវបញ្ជូនព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធនឹងអត្តសញ្ញាណបុគ្គល ដូចជាឈ្មោះ ពីបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋានទៅវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិនៃក្រសួងផែនការ។ ពេលវេលា បែបបទ និងព័ត៌មានដែលត្រូវបញ្ជូន ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងក្រសួងមហាផ្ទៃនិងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងផែនការ។

២- ក្រសួងសុខាភិបាលត្រូវធានាបញ្ជូនព័ត៌មានអំពីទារកស្លាប់កើតទៅវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិនៃក្រសួងផែនការឱ្យបានទៀងទាត់និងទាន់ពេលវេលា។ ក្រសួងសុខាភិបាលមិនត្រូវបញ្ជូនព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធនឹងអត្តសញ្ញាណបុគ្គល ដូចជាឈ្មោះរបស់ឪពុកម្តាយ ទៅវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិនៃក្រសួងផែនការ។ ពេលវេលា បែបបទ និងព័ត៌មានដែលត្រូវបញ្ជូន ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាលនិងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងផែនការ។

មាត្រា ១០៣ .- ការចងក្រង ផលិត បោះពុម្ព និងផ្សព្វផ្សាយស្ថិតិអត្រានុកូលដ្ឋាន

១- វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិនៃក្រសួងផែនការត្រូវចងក្រង ផលិត និងបោះពុម្ពនូវស្ថិតិអត្រានុកូលដ្ឋានឱ្យបានទាន់ពេលវេលា ត្រឹមត្រូវ ពេញលេញ និងឱ្យបានទៀងទាត់ ព្រមទាំងបែងចែកនូវរបាយការណ៍ស្ថិតិអត្រានុកូលដ្ឋានភ្លាមៗបន្ទាប់ពីការផលិតស្ថិតិអត្រានុកូលដ្ឋាននេះ យ៉ាងហោចណាស់ឱ្យបានរៀងរាល់ឆ្នាំសម្រាប់ឆ្នាំប្រតិទិននីមួយៗ និងត្រូវផ្សព្វផ្សាយអំពីស្ថិតិអត្រានុកូលដ្ឋាននៅលើគេហទំព័ររបស់ខ្លួននិងតាមមធ្យោបាយសមស្របផ្សេងទៀត។

២- ក្រៅពីច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តរដ្ឋឡើងទៀតដែលមានជាធរមាន នីតិវិធីចាំបាច់នៃការចងក្រង ផលិត បោះពុម្ព និងផ្សព្វផ្សាយស្ថិតិអត្រានុកូលដ្ឋាន ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងផែនការ។

ផ្នែកទី៣

ការកត់ត្រានិងការបញ្ជាក់ទារកស្លាប់កើត

មាត្រា ១០៤ .- ការកត់ត្រាទារកស្លាប់កើត

មូលដ្ឋានសុខាភិបាលត្រូវកត់ត្រាព័ត៌មានអំពីទារកស្លាប់កើតនីមួយៗ ដូចខាងក្រោម៖

- ក- កាលបរិច្ឆេទនិងទីកន្លែងសម្រាលទារកស្លាប់កើត។
- ខ- ភេទ ទម្ងន់ អាយុភក្តីនិងប្រវែងខ្លួនគក្តី ប្រសិនបើដឹង។
- គ- ការបញ្ជាក់មូលហេតុនៃទារកស្លាប់កើត ប្រសិនបើអាច។
- ឃ- ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំកំណើតនិងលំនៅឋានរបស់ម្តាយ។
- ង- ព័ត៌មានផ្សេងទៀតដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល។

ជំពូកទី៤

ការចុះបញ្ជីស្នាក់នៅ

ផ្នែកទី១

វិធានទូទៅ

មាត្រា ១០៥ .- គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាន

ការចុះបញ្ជីស្នាក់នៅ ត្រូវអនុវត្តតាមគោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានដូចខាងក្រោម៖

- ធានាការរាប់ចំនួនមនុស្សនិងធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពអាសយដ្ឋានរបស់បុគ្គលគ្រប់រូបដែលរស់នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដើម្បីរួមចំណែកថែរក្សាសន្តិសុខ សុវត្ថិភាព សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គម ការងាររដ្ឋបាលនិងការរៀបចំផែនការនានា ធានាថាបុគ្គលគ្រប់រូបមានសិទ្ធិក្នុងការចុះបញ្ជីស្នាក់នៅ
- ពង្រឹងប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្កើតប្រព័ន្ធប្រមូលនិងគ្រប់គ្រងទិន្នន័យទាក់ទងនឹងការស្នាក់នៅរបស់បុគ្គលគ្រប់រូបឱ្យបានត្រឹមត្រូវដែលមានលក្ខណៈឯកភាពនៅទូទាំងប្រទេស
- ធានាយកទិន្នន័យទាក់ទងនឹងការស្នាក់នៅធ្វើជាមូលដ្ឋានមួយសម្រាប់ការផ្តល់សេវាសាធារណៈ។

ផ្នែកទី២ សមត្ថកិច្ចនិងមន្ត្រីចុះបញ្ជីស្នាក់នៅ

មាត្រា១០៦ .- សមត្ថកិច្ច

ការចុះបញ្ជីស្នាក់នៅនិងការគ្រប់គ្រងការស្នាក់នៅ ស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ។

មាត្រា១០៧ .- មន្ត្រីចុះបញ្ជីស្នាក់នៅ

- ១- នាយប៉ុស្ដិ៍នគរបាលរដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់ គឺជាមន្ត្រីចុះបញ្ជីស្នាក់នៅ។
- ២- ក្នុងករណីដែលនាយប៉ុស្ដិ៍នគរបាលរដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់អវត្តមានឬទទួលមរណភាព ឬការបញ្ឈប់មុខតំណែង នាយរងប៉ុស្ដិ៍នគរបាលរដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់ដែលទទួលសិទ្ធិជានាយប៉ុស្ដិ៍នគរបាលរដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់ស្តីទី គឺជាមន្ត្រីចុះបញ្ជីស្នាក់នៅ។
- ៣- បញ្ញត្តិក្នុងកថាខណ្ឌទី១និងកថាខណ្ឌទី២ខាងលើនេះ មិនរារាំងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃក្នុងការចាត់តាំងមន្ត្រីចុះបញ្ជីស្នាក់នៅផ្សេងទៀត ក្នុងករណីដែលចាំបាច់។

មាត្រា១០៨ .- ការទទួលខុសត្រូវរបស់មន្ត្រីចុះបញ្ជីស្នាក់នៅ

មន្ត្រីចុះបញ្ជីស្នាក់នៅ ទទួលខុសត្រូវ៖

- ក- ពិនិត្យ កត់ត្រា និងចុះបញ្ជីស្នាក់នៅក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន។
- ខ- ចេញឯកសារសម្គាល់ការស្នាក់នៅ។
- គ- កែតម្រូវ លុបបញ្ជីស្នាក់នៅ ធ្វើមោឃភាពនិងដកហូតឯកសារសម្គាល់ការស្នាក់នៅ។
- ឃ- សហការជាមួយសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធលើការគ្រប់គ្រងការស្នាក់នៅនិងការចុះបញ្ជីស្នាក់នៅ។
- ង- ចុះត្រួតពិនិត្យរដ្ឋបាលជាប្រចាំដល់លំនៅឋាននៅក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ដើម្បីពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់អំពីការប្រែប្រួលនៃសមាជិកដែលរស់នៅក្នុងលំនៅឋាននីមួយៗ សំដៅធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពបញ្ជីស្នាក់នៅនិងការចុះបញ្ជីស្នាក់នៅឱ្យបានពេញលេញ។

- ច- ផ្សព្វផ្សាយនិងរំលឹកដាស់តឿនដល់ប្រជាពលរដ្ឋអំពីសិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនចំពោះការចុះបញ្ជីស្នាក់នៅ។
- ឆ- ផ្តល់របាយការណ៍ពាក់ព័ន្ធការចុះបញ្ជីស្នាក់នៅនិងការគ្រប់គ្រងការស្នាក់នៅតាមឋានានុក្រមឱ្យបានទាន់ពេលវេលានិងត្រឹមត្រូវទៅតាមការកំណត់។
- ជ- បំពេញភារកិច្ចចាំបាច់ផ្សេងទៀតតាមការកំណត់របស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

ផ្នែកទី៣
ការចុះបញ្ជីស្នាក់នៅ

មាត្រា១០៩ .- បញ្ជីស្នាក់នៅ

- ១- បញ្ជីស្នាក់នៅអាចមានទម្រង់ជាក្រដាសនិង/ឬទម្រង់ជាអេឡិចត្រូនិក។
- ២- ទម្រង់បញ្ជីស្នាក់នៅនិងព័ត៌មានដែលត្រូវប្រមូលនិងកត់ត្រាក្នុងបញ្ជីស្នាក់នៅ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

មាត្រា១១០ .- ការចុះបញ្ជីស្នាក់នៅ

- ១- បុគ្គលគ្រប់រូបត្រូវចុះបញ្ជីស្នាក់នៅ នៅតាមលំនៅឋានដែលខ្លួនកំពុងរស់នៅបច្ចុប្បន្នដើម្បីទទួលបានការទទួលស្គាល់ការស្នាក់នៅក្នុងលំនៅឋាននោះ។
- ២- បុគ្គលគ្រប់រូបអាចចុះបញ្ជីស្នាក់នៅតែមួយកន្លែង ទោះបុគ្គលនោះមានលំនៅឋានច្រើនជាងមួយក៏ដោយ។
- ៣- បុគ្គលទទួលខុសត្រូវស្នើសុំចុះបញ្ជីស្នាក់នៅនៃលំនៅឋាននីមួយៗ មានកាតព្វកិច្ចចុះបញ្ជីស្នាក់នៅឱ្យសមាជិកគ្រប់រូបដែលរស់នៅជាប់លាប់ជាមួយខ្លួន។

មាត្រា១១១ .- បុគ្គលទទួលខុសត្រូវស្នើសុំចុះបញ្ជីស្នាក់នៅ

- ១- បុគ្គលទទួលខុសត្រូវស្នើសុំចុះបញ្ជីស្នាក់នៅ រួមមាន៖
 - ក- អ្នកតំណាងនៃលំនៅឋាននីមួយៗ។
 - ខ- ម្ចាស់លំនៅឋាន ឬអ្នកឱ្យជួល ឬអ្នកតំណាង ក្នុងករណីលំនៅឋានជាកម្មវត្ថុនៃការជួល។
 - គ- ប្រធានអង្គភាព ឬអ្នកគ្រប់គ្រង ឬអ្នកតំណាង ក្នុងករណីលំនៅឋានដែលរស់នៅប្រមូលផ្តុំ។
 - ឃ- អ្នកស្នាក់នៅជាក់ស្តែង។
 - ង- បុគ្គលផ្សេងទៀត ឬប្រធានអង្គភាព ឬអ្នកគ្រប់គ្រងឬអ្នកតំណាងដែលអនុញ្ញាតដោយច្បាប់នេះឬច្បាប់ផ្សេងទៀត។

- ២- ក្រសួងមហាផ្ទៃអាចកំណត់បុគ្គលទទួលខុសត្រូវស្នើសុំចុះបញ្ជីស្នាក់នៅបន្ថែម ក្នុងករណីបន្ថែម។

មាត្រា ១១២ .- ទឹកនៃឧប្ទុះបញ្ជីស្នាក់នៅ

ទឹកនៃឧប្ទុះបញ្ជីស្នាក់នៅ រួមមាន៖

- ក- ប៉ុស្ដិ៍នគរបាលរដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់នៃលំនៅឋានដែលសាមីខ្លួនកំពុងរស់នៅ។
- ខ- កន្លែងផ្សេងទៀតតាមការកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ។

មាត្រា ១១៣ .- ការរាយការណ៍សម្រាប់ឧប្ទុះបញ្ជីស្នាក់នៅ

១- បុគ្គលទទួលខុសត្រូវស្នើសុំឧប្ទុះបញ្ជីស្នាក់នៅ ត្រូវរាយការណ៍ជូនមន្ត្រីឧប្ទុះបញ្ជីស្នាក់នៅ អំពីសមាជិកដែលមកស្នាក់នៅក្នុងលំនៅឋាននិងត្រូវដាក់ពាក្យសុំឧប្ទុះបញ្ជីស្នាក់នៅ។

២- បុគ្គលទទួលខុសត្រូវស្នើសុំឧប្ទុះបញ្ជីស្នាក់នៅ ត្រូវរាយការណ៍អំពីការផ្លាស់ចេញ ការផ្លាស់ចូល និងមរណភាពសមាជិកដែលរស់នៅជាប់លាប់ជាមួយខ្លួនជូនមន្ត្រីឧប្ទុះបញ្ជីស្នាក់នៅនិងត្រូវដាក់ពាក្យសុំឧប្ទុះបញ្ជីស្នាក់នៅ។

មាត្រា ១១៤ .- ការចេញឯកសារសម្គាល់ការស្នាក់នៅ

១- ក្រោយពេលឧប្ទុះបញ្ជីស្នាក់នៅរួចរាល់ មន្ត្រីឧប្ទុះបញ្ជីស្នាក់នៅត្រូវផ្តល់ឯកសារសម្គាល់ការស្នាក់នៅច្បាប់ដើម១ (មួយ) ច្បាប់ជូនបុគ្គលទទួលខុសត្រូវស្នើសុំឧប្ទុះបញ្ជីស្នាក់នៅ ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ១១១ (បុគ្គលទទួលខុសត្រូវស្នើសុំឧប្ទុះបញ្ជីស្នាក់នៅ) នៃជំពូកនេះ។

២- ប្រសិនបើមន្ត្រីឧប្ទុះបញ្ជីស្នាក់នៅពិនិត្យឃើញថាបុគ្គលស្នើសុំឧប្ទុះបញ្ជីស្នាក់នៅមានឯកសារភ្ជាប់មិនត្រឹមត្រូវ មន្ត្រីឧប្ទុះបញ្ជីស្នាក់នៅអាចបដិសេធការស្នើសុំឧប្ទុះបញ្ជីនោះនិងត្រូវផ្តល់មូលហេតុចំពោះការបដិសេធជាមួយលក្ខណ៍អក្សរ។ ការបដិសេធនេះអាចប្តឹងមិនសុខចិត្ត ដូចមានចែងនៅក្នុងផ្នែកទី៧ (ការប្តឹងមិនសុខចិត្ត) នៃជំពូកនេះ។

មាត្រា ១១៥ .- ការស្នើសុំលិខិតបញ្ជាក់ទីលំនៅ

១- បុគ្គលដែលអាចស្នើសុំលិខិតបញ្ជាក់ទីលំនៅបាន រួមមាន៖

- ក- សាមីខ្លួននៃលិខិតបញ្ជាក់ទីលំនៅ។
- ខ- អ្នកតំណាងរបស់សាមីខ្លួននៃលិខិតបញ្ជាក់ទីលំនៅ។
- គ- អ្នកតំណាងដែលច្បាប់បានកំណត់ឬអ្នកតំណាងដោយអាណត្តិរបស់បុគ្គល ដូចមានចែងនៅក្នុងចំណុច ក និងខ។
- ឃ- បុគ្គលផ្សេងទៀតដែលត្រូវបានចាត់ទុកថាមានផលប្រយោជន៍ស្របច្បាប់ដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

២- មន្ត្រីឧប្ទុះបញ្ជីស្នាក់នៅអាចបដិសេធការស្នើសុំលិខិតបញ្ជាក់ទីលំនៅនិងត្រូវផ្តល់មូលហេតុចំពោះការបដិសេធនោះជាមួយលក្ខណ៍អក្សរ។ ការបដិសេធនេះអាចត្រូវបានប្តឹងមិនសុខចិត្ត ដូចមានចែងនៅក្នុងផ្នែកទី៧ (ការប្តឹងមិនសុខចិត្ត) នៃជំពូកនេះ។

៣- អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចឬតុលាការអាចទទួលបានលិខិតបញ្ជាក់ទីលំនៅសម្រាប់គោលបំណងផ្លូវច្បាប់។

មាត្រា ១១៦ .- បែបបទនិងនីតិវិធីក្នុងការចុះបញ្ជីស្នាក់នៅ

បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជីស្នាក់នៅនិងការចេញឯកសារសម្គាល់ការស្នាក់នៅ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

មាត្រា ១១៧ .- ទម្រង់ឯកសារសម្គាល់ការស្នាក់នៅ

១- ឯកសារសម្គាល់ការស្នាក់នៅ ត្រូវមានលក្ខណៈសម្គាល់ធានាសុវត្ថិភាព ដើម្បីការពារការក្លែងបន្លំ។

២- ទម្រង់ឯកសារសម្គាល់ការស្នាក់នៅ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

ផ្នែកទី៤

**ការកែតម្រូវ មោឃភាព ការលុបចោលបញ្ជីស្នាក់នៅ
និងការដកហូតឯកសារសម្គាល់ការស្នាក់នៅ**

មាត្រា ១១៨ .- បុគ្គលដែលអាចស្នើសុំការកែតម្រូវ

បុគ្គលដែលអាចស្នើសុំកែតម្រូវបញ្ជីស្នាក់នៅ រួមមាន៖

- ក- សាមីខ្លួននៃបញ្ជីស្នាក់នៅ។
- ខ- ឪពុកឬម្តាយ ក្នុងករណីសាមីខ្លួននៃការស្នើសុំនៅជាអនីតិជន។
- គ- អ្នកតំណាងដែលច្បាប់បានកំណត់ឬអ្នកតំណាងដោយអាណត្តិរបស់បុគ្គលដូចមានចែងក្នុងចំណុច ក និងខ។
- ឃ- បុគ្គលផ្សេងទៀតដែលមានផលប្រយោជន៍ស្របច្បាប់ក្នុងការកែតម្រូវបញ្ជីស្នាក់នៅ ដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

មាត្រា ១១៩ .- ការកែតម្រូវកំហុសក្នុងបញ្ជីស្នាក់នៅ

១- មន្ត្រីចុះបញ្ជីស្នាក់នៅដែលគ្រប់គ្រងឬអាចចូលមើលបញ្ជីស្នាក់នៅបាន អាចកែតម្រូវកំហុសតាមការស្នើសុំឬដោយឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់មន្ត្រីចុះបញ្ជីស្នាក់នៅ។ ការកែតម្រូវនេះត្រូវកត់ត្រានិងចុះនិទ្ទេសក្នុងបញ្ជីស្នាក់នៅដោយត្រូវរក្សាទុកទិន្នន័យដើម។

២- ប្រសិនបើមន្ត្រីចុះបញ្ជីស្នាក់នៅពិនិត្យឃើញថាសំណើសុំកែតម្រូវមិនត្រឹមត្រូវឬមានឯកសារភ្ជាប់មិនគ្រប់គ្រាន់ មន្ត្រីចុះបញ្ជីស្នាក់នៅអាចបដិសេធលើការស្នើសុំកែតម្រូវនោះជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនិងត្រូវបញ្ជាក់អំពីមូលហេតុ។ ការបដិសេធនេះអាចប្តឹងមិនសុខចិត្ត ដូចមានចែងក្នុងផ្នែកទី៧ (ការប្តឹងមិនសុខចិត្ត) នៃជំពូកនេះ។

៣- បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការកែតម្រូវកំហុសក្នុងបញ្ជីស្នាក់នៅ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

**មាត្រា ១២០ .- ការលុបបញ្ជីស្នាក់នៅ មោឃភាពឯកសារសម្គាល់ការស្នាក់នៅ
និងការដកហូតឯកសារសម្គាល់ការស្នាក់នៅ**

បញ្ជីស្នាក់នៅត្រូវបានលុបក្នុងលក្ខខណ្ឌណាមួយ ដូចខាងក្រោម៖

- បើកឃើញថាមានការចុះបញ្ជីស្នាក់នៅខុសនីតិវិធីកំណត់ដោយច្បាប់
- បើកឃើញថាមានការចុះបញ្ជីស្នាក់នៅលើសពីមួយកន្លែង
- បើកឃើញថាបុគ្គលដែលបានចុះបញ្ជីស្នាក់នៅបានផ្លាស់ប្តូរលំនៅឋានឬទទួលមរណភាព។

២- ឯកសារសម្គាល់ការស្នាក់នៅ ត្រូវបានធ្វើមោឃភាពក្នុងករណីណាមួយ ដូចខាងក្រោម៖

- ឯកសារសម្គាល់ការស្នាក់នៅដែលបានចេញខុសនីតិវិធីកំណត់ដោយច្បាប់ឬដោយបំពាន
- ឯកសារសម្គាល់ការស្នាក់នៅដែលបានចេញដោយបុគ្គលដែលគ្មាននីតិសម្បទា
- ឯកសារសម្គាល់ការស្នាក់នៅដែលបានចេញរួចហើយតែគ្មានគោលបញ្ជី
- ឯកសារសម្គាល់ការស្នាក់នៅដែលរកឃើញថាមានការកែប្រែកាសលុបទិន្នន័យដោយខ្លួនឯង។

៣- ឯកសារសម្គាល់ការស្នាក់នៅ ត្រូវបានដកហូតក្នុងករណីដែលលុបចោលឬធ្វើមោឃភាពដូចបានបញ្ញត្តិនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១និងកថាខណ្ឌទី២ខាងលើ។

៤- បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី១និងកថាខណ្ឌទី២ខាងលើនេះ មិនរារាំងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃក្នុងការចេញប្រកាសកំណត់នូវលក្ខខណ្ឌផ្សេងទៀតឡើយ។

៥- បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការលុបបញ្ជីស្នាក់នៅ ការធ្វើមោឃភាពឯកសារសម្គាល់ការស្នាក់នៅ និងការដកហូតឯកសារសម្គាល់ការស្នាក់នៅ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

ផ្នែកទី៥

ការរក្សាទុក ការថែទាំបញ្ជីស្នាក់នៅ និងការបញ្ជូនព័ត៌មានបញ្ជីស្នាក់នៅ

មាត្រា១២១ .- ការរក្សាទុក ការថែទាំបញ្ជីស្នាក់នៅ និងការបញ្ជូនព័ត៌មានបញ្ជីស្នាក់នៅ

១- ក្នុងករណីដែលការចុះបញ្ជីស្នាក់នៅមានទម្រង់ជាក្រដាស បញ្ជីស្នាក់នៅត្រូវរក្សាទុកនៅប៉ុស្តិ៍នគរបាលរដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់ ឬកន្លែងផ្សេងទៀតតាមការកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត របស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ។

២- ក្នុងករណីដែលការចុះបញ្ជីស្នាក់នៅមានទម្រង់ជាអេឡិចត្រូនិក បញ្ជីស្នាក់នៅត្រូវរក្សាទុកក្នុងប្រព័ន្ធចុះបញ្ជីស្នាក់នៅ ហើយត្រូវបញ្ជូនព័ត៌មាននានាដែលចាំបាច់ទាក់ទងនឹងការចុះបញ្ជីស្នាក់នៅទៅមជ្ឈមណ្ឌលជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជន។

៣- ការរក្សាទុក ការថែទាំបញ្ជីស្នាក់នៅ និងការបញ្ជូនព័ត៌មានបញ្ជីស្នាក់នៅ ត្រូវធានាការសម្ងាត់នៃព័ត៌មានអត្តសញ្ញាណបុគ្គលនិងធានាសុវត្ថិភាព។

៤- បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការរក្សាទុកនិងការថែទាំបញ្ជីស្នាក់នៅ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

ផ្នែកទី៦

អនុក្រឹត្យស្តីពីការចុះបញ្ជីស្នាក់នៅនិងឯកសារសម្គាល់ការស្នាក់នៅ
មាត្រា ១២២ .- អនុក្រឹត្យស្តីពីការចុះបញ្ជីស្នាក់នៅនិងឯកសារសម្គាល់
ការស្នាក់នៅ

- ១- បញ្ជីនិងឯកសារសម្គាល់ការស្នាក់នៅ ត្រូវសន្មតថាត្រឹមត្រូវតាមផ្លូវច្បាប់ ចំពោះ៖
- ក- ការចុះបញ្ជីស្នាក់នៅដែលទាក់ទងនឹងឯកសារសម្គាល់ការស្នាក់នៅដែលធ្វើឡើងត្រឹមត្រូវតាមលក្ខខណ្ឌនិងនីតិវិធីដែលកំណត់នៅក្នុងច្បាប់នេះ។
 - ខ- ព័ត៌មានដែលមាននៅក្នុងបញ្ជីស្នាក់នៅនិងនៅក្នុងឯកសារសម្គាល់ការស្នាក់នៅដែលធ្វើឡើងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់នេះ។
- ២- ការចុះបញ្ជីស្នាក់នៅពុំមែនជាលក្ខខណ្ឌដើម្បីទទួលបានដោយស្វ័យប្រវត្តនូវការផ្តល់សញ្ញាតិ ការផ្តល់កម្មសិទ្ធិលើអចលនទ្រព្យ និងសិទ្ធិស្របច្បាប់របស់ជនបរទេសក្នុងការតាំងទីលំនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឡើយ។ ការទទួលបានសិទ្ធិទាំងអស់នេះ ត្រូវកំណត់ដោយច្បាប់ដោយឡែក។

ផ្នែកទី៧

បណ្តឹងមិនសុខចិត្ត

មាត្រា ១២៣ .- បណ្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងការចាត់ចែង រួមទាំងសេចក្តីសម្រេច
ឬការយឺតយ៉ាវ ឬការធ្វេសប្រហែសក្នុងការចាត់ចែងរបស់មន្ត្រី
ចុះបញ្ជីស្នាក់នៅ

- ១- បុគ្គលដែលបានស្នើសុំទៅមន្ត្រីចុះបញ្ជីស្នាក់នៅដើម្បីចុះបញ្ជីស្នាក់នៅ ឬកែតម្រូវបញ្ជីស្នាក់នៅ ឬសំណើផ្សេងៗទៀតដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតក្រោមជំពូកនេះ អាចប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងការចាត់ចែង រួមទាំងសេចក្តីសម្រេច ឬការយឺតយ៉ាវ ឬការធ្វេសប្រហែសក្នុងការចាត់ចែងបាន។
- ២- បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការប្តឹងមិនសុខចិត្តដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌ ទី១ ខាងលើនេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។
- ៣- បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ ទី១ ខាងលើនេះមិនរារាំងការប្តឹងទៅតុលាការដោយផ្ទាល់ឡើយ។

ជំពូកទី៥

ការចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ

ផ្នែកទី១

វិធានទូទៅ

មាត្រា ១២៤ .- គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាន

ការចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ត្រូវអនុវត្តតាមគោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានដូចខាងក្រោម៖

- ធានាថាបុគ្គលមានសញ្ជាតិខ្មែរមានសិទ្ធិក្នុងការចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ
- ពង្រឹងប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្កើតប្រព័ន្ធប្រមូលនិងគ្រប់គ្រងទិន្នន័យអត្តសញ្ញាណបុគ្គលដែលមានសញ្ជាតិខ្មែរឱ្យបានត្រឹមត្រូវ តាមរយៈប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាគមនាគមន៍និងព័ត៌មាននិងពង្រឹងគុណភាពនៃឌីជីថល ដើម្បីជៀសវាងភាពស្អន់ស្អាតនៃអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរនៅក្នុងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ
- ទិន្នន័យទាក់ទងនឹងការចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរប្រើប្រាស់ធ្វើជាមូលដ្ឋានមួយក្នុងការផ្ទៀងផ្ទាត់និងការបញ្ជាក់ពីភាពត្រឹមត្រូវនៃទិន្នន័យអត្តសញ្ញាណបុគ្គលដែលមានសញ្ជាតិខ្មែរនៅពេលស្នើសុំប្តូរសេវាសាធារណៈ
- ធានាការចូលរួមអនុវត្តសិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចជាប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរស្របតាមច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនានា និងដើម្បីរួមចំណែកថែរក្សាសន្តិសុខ សុវត្ថិភាព សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គម។

ផ្នែកទី២

សមត្ថកិច្ចនិងមន្ត្រីចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ

មាត្រា១២៥ .- សមត្ថកិច្ច

ការចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ។

មាត្រា១២៦ .- មន្ត្រីចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ

មន្ត្រីចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ មាន៖

- ក- មន្ត្រីទទួលការងារអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរនៃប៉ុស្តិ៍នគរបាលរដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់។
- ខ- មន្ត្រីទទួលការងារអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរនៃអធិការដ្ឋាននគរបាលក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ។
- គ- មន្ត្រីទទួលការងារអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរនៃស្នងការដ្ឋាននគរបាលរាជធានី ខេត្ត។
- ឃ- បញ្ញត្តិក្នុងកថាខណ្ឌទី១ កថាខណ្ឌទី២ និងកថាខណ្ឌទី៣ខាងលើនេះ មិនរាប់រងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃក្នុងការចាត់តាំងមន្ត្រីផ្សេងទៀតឱ្យទទួលការងារចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ក្នុងករណីដែលចាំបាច់។

មាត្រា១២៧ .- ការទទួលខុសត្រូវរបស់មន្ត្រីចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ

មន្ត្រីចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរទទួលខុសត្រូវ៖

- ក- ពិនិត្យ កត់ត្រា និងចុះបញ្ជី ឬលើកចោលពាក្យសុំចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរនៅក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន។

- ខ- ផ្តល់អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ តាមការកំណត់របស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ។
- គ- រៀបចំបែបបទទាក់ទងទៅនឹងការកែតម្រូវមោឃភាព លុបបញ្ជីអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរនិងដកហូតអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរជូនទៅមន្ត្រីទទួលការងារអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរដែលមានសមត្ថកិច្ចពិនិត្យនិងសម្រេច។
- ឃ- សហការជាមួយសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធលើការចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ។
- ង- ផ្សព្វផ្សាយនិងរំលឹកដល់រដ្ឋបាលរដ្ឋអំពីសិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនចំពោះការចុះបញ្ជីនិងការប្រើប្រាស់អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ។
- ច- ផ្តល់របាយការណ៍ពាក់ព័ន្ធការចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរតាមឋានានុក្រមឱ្យបានទាន់ពេលវេលានិងត្រឹមត្រូវទៅតាមការកំណត់។
- ឆ- បំពេញភារកិច្ចចាំបាច់ផ្សេងទៀត តាមការកំណត់របស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

ផ្នែកទី៣

ការចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ

មាត្រា ១២៨ .- បញ្ជីអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ

- ១- បញ្ជីអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ មានទម្រង់ជាអេឡិចត្រូនិក។
- ២- ទម្រង់និងព័ត៌មានដែលមាននៅក្នុងបញ្ជីអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា ១២៩ .- អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ

- ១- អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ជាឯកសារផ្លូវការមួយសម្រាប់បញ្ជាក់អំពីអត្តសញ្ញាណបុគ្គលម្នាក់ៗដែលមានសញ្ជាតិខ្មែរ ដោយមិនអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការផ្ទេរពីបុគ្គលមួយទៅបុគ្គលមួយទៀតឬយកទៅបង្កើតសិទ្ធិប្រាតិភាគប្រក្សក្សបានឡើយ។
- ២- ទម្រង់ លក្ខណៈសម្គាល់ ព័ត៌មាន ការកំណត់សុពលភាព និងការកំណត់អាយុត្រូវផ្តល់អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា ១៣០ .- ទីកន្លែងចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ

ទីកន្លែងចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ រួមមាន៖

- ក- ឃុំ សង្កាត់នៃលំនៅឋានដែលសាមីខ្លួនកំពុងរស់នៅ។
- ខ- កន្លែងផ្សេងទៀតតាមការកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ។

មាត្រា ១៣១ .- ការស្នើសុំចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរនិងទុតិយភាព

- ១- បុគ្គលដែលមានសញ្ជាតិខ្មែរ ហើយគ្រប់អាយុតាមការកំណត់ដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី២នៃមាត្រា ១២៩ (អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ) នៃច្បាប់នេះ អាចស្នើសុំចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរបាន។

២- បុគ្គលដែលមានសញ្ជាតិខ្មែរ អាចស្នើសុំចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរបាន តែមួយប៉ុណ្ណោះ។

៣- បុគ្គលដែលមានសញ្ជាតិខ្មែរ អាចស្នើសុំអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរថ្មីឡើងវិញបាន ក្នុងករណីដែលអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរបស់បុគ្គលនោះមានការខូចខាត ឬបាត់បង់ ឬអស់ សុពលភាពឬកែតម្រូវទិន្នន័យ។

៤- ពាក្យសុំចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរនិងសុំផ្តល់ទុតិយភាព ត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍ អក្សរនិងត្រូវភ្ជាប់ឯកសារចាំបាច់មួយចំនួនតាមការកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង មហាផ្ទៃ។

មាត្រា ១៣២ .- ការផ្តល់អត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរជូនសាមីខ្លួន

១- ក្រោយពេលចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែររួចរាល់ មន្ត្រីចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណ សញ្ជាតិខ្មែរ ត្រូវផ្តល់អត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរជូនសាមីខ្លួន។

២- ប្រសិនបើមន្ត្រីចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរពិនិត្យឃើញថាពាក្យសុំចុះបញ្ជី អត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរនិងឯកសារភ្ជាប់ខ្លះៗនៃព័ត៌មានណាមួយដូចបានកំណត់នៅក្នុង កថាខណ្ឌទី៤នៃមាត្រា ១៣១ (ការស្នើសុំចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរនិងទុតិយភាព) នៃច្បាប់ នេះ មន្ត្រីចុះអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ត្រូវទាមទារឱ្យអ្នកស្នើសុំផ្តល់ព័ត៌មានដែលខ្វះខាតនោះ ដោយកំណត់រយៈពេលសមរម្យ។ ក្នុងករណីដែលអ្នកដាក់ពាក្យសុំមិនផ្តល់ព័ត៌មានដែលខ្វះនៅក្នុង រយៈពេលសមរម្យដែលកំណត់ដោយមន្ត្រីចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរទេ មន្ត្រីចុះបញ្ជី អត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរអាចលើកចោលពាក្យសុំចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ។

៣- បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការផ្តល់អត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរនិងការផ្តល់ទុតិយភាព ត្រូវ កំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

ផ្នែកទី ៤

ការកែតម្រូវ មោឃភាព ការលុបចោលបញ្ជី

និងការជកហូតអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ

មាត្រា ១៣៣ .- ការកែតម្រូវទិន្នន័យបុគ្គលក្នុងបញ្ជីនិងអត្តសញ្ញាណបណ្ណ សញ្ជាតិខ្មែរ

១- សាមីខ្លួនអាចស្នើសុំកែតម្រូវទិន្នន័យអត្តសញ្ញាណក្នុងបញ្ជីនិងអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិ ខ្មែរបស់ខ្លួនបាន ក្នុងករណីដែលបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋានត្រូវបានកែតម្រូវដោយអនុលោមទៅតាម បញ្ញត្តិនៃផ្នែកទី១០ (ការកែបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន) នៃជំពូកទី២ (ការចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន) ឬករណី ដែលបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរមានការកត់ត្រាខុសពីបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន។

២- ជនណាដែលទទួលបានសញ្ជាតិខ្មែរ ហើយមិនបានចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន អាចស្នើសុំ កែតម្រូវទិន្នន័យអត្តសញ្ញាណរបស់ខ្លួននៅក្នុងបញ្ជីនិងអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ដោយផ្អែកលើ ព័ត៌មាននៅក្នុងព្រះរាជក្រឹត្យស្តីពីការចូលសញ្ជាតិរបស់ខ្លួន។

៣- ពាក្យសុំនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១និងកថាខណ្ឌទី២ខាងលើ ត្រូវដាក់ទៅមន្ត្រីទទួលការងារ អត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរដែលមានសិទ្ធិគ្រប់គ្រងបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ។ មន្ត្រី ទទួលការងារអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរដែលមានសិទ្ធិគ្រប់គ្រងបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

៤- ព័ត៌មានចាំបាច់ដែលត្រូវសរសេរនៅក្នុងពាក្យសុំកែតម្រូវបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិ ខ្មែរនិងឯកសារភ្ជាប់ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

៥- ប្រសិនបើមន្ត្រីទទួលការងារអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរដែលមានសិទ្ធិគ្រប់គ្រងបញ្ជី អត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរដូចមានកំណត់ក្នុងកថាខណ្ឌទី២ខាងលើនេះពិនិត្យឃើញថាពាក្យ សុំកែតម្រូវអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរខ្វះនូវព័ត៌មានចាំបាច់មួយចំនួនដូចបានកំណត់នៅក្នុង កថាខណ្ឌទី៣ខាងលើ មន្ត្រីទទួលការងារអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរដែលមានសិទ្ធិគ្រប់គ្រងបញ្ជី អត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរត្រូវទាមទារឱ្យអ្នកដាក់ពាក្យសុំកែតម្រូវផ្តល់ព័ត៌មានដែលខ្វះនោះដោយ កំណត់រយៈពេលសមរម្យ។ ក្នុងករណីដែលអ្នកដាក់ពាក្យសុំមិនផ្តល់ព័ត៌មានដែលខ្វះនៅក្នុងរយៈពេល សមរម្យដែលកំណត់ដោយមន្ត្រីទទួលការងារអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរដែលមានសិទ្ធិគ្រប់គ្រង បញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរទេ មន្ត្រីទទួលការងារអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរដែលមាន សិទ្ធិគ្រប់គ្រងបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរអាចលើកចោលពាក្យសុំកែតម្រូវនោះ។

៦- បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការកែតម្រូវទិន្នន័យអត្តសញ្ញាណបុគ្គលក្នុងបញ្ជី និង អត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

មាត្រា ១៣៤ .- ការលុបបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ មោឃភាព និង ការជកហុតអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ

- ១- បញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ត្រូវបានលុបក្នុងលក្ខខណ្ឌណាមួយដូចខាងក្រោម៖
- បើកឃើញថាមានការចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរខុសនីតិវិធីកំណត់ ដោយច្បាប់
 - បើកឃើញថាបុគ្គលដែលបានចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរបាន ទទួលមរណភាព
 - បើកឃើញថាបុគ្គលដែលបានចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរបាន បាត់សញ្ជាតិខ្មែរ។
- ២- អត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរត្រូវបានធ្វើមោឃភាព ក្នុងករណីណាមួយដូចខាងក្រោម៖
- អត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរដែលបានចេញខុសនីតិវិធីកំណត់ដោយច្បាប់ ឬដោយបំពាន
 - អត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរដែលបានចេញដោយបុគ្គលដែលគ្មាននីតិសម្បទា
 - បើកឃើញថាបុគ្គលណាម្នាក់បានប្រើប្រាស់អត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ដែលនៅមានសុពលភាពលើសពី១ (មួយ)

- បើកឃើញថាបុគ្គលដែលបានចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរបានទទួលមរណភាព
- បើកឃើញថាបុគ្គលដែលបានចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរបានបាត់សញ្ជាតិខ្មែរ។

៣- អត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ត្រូវបានដកហូតក្នុងករណីលុបចោលឬមោឃភាព ដូចបានបញ្ញត្តិនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១និងកថាខណ្ឌទី២ខាងលើ។

៤- បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី១និងកថាខណ្ឌទី២ខាងលើនេះ មិនរារាំងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃក្នុងការចេញប្រកាសកំណត់នូវលក្ខខណ្ឌផ្សេងទៀតឡើយ។

៥- បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការលុបបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ការធ្វើមោឃភាពអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរនិងការដកហូតអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

ផ្នែកទី៥

ការបញ្ជូនទិន្នន័យនិងការថែរក្សាទិន្នន័យអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ

មាត្រា១៣៥ .- ការបញ្ជូនទិន្នន័យនិងការថែរក្សាទិន្នន័យអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ

១- ទិន្នន័យនៅក្នុងបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ត្រូវបញ្ជូនដោយស្វ័យប្រវត្តិទៅមជ្ឈមណ្ឌលជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជន ដូចមានចែងក្នុងជំពូកទី៦(ប្រព័ន្ធមត្តសញ្ញាណប្រជាជន) នៃច្បាប់នេះ។

២- ទិន្នន័យអត្តសញ្ញាណបុគ្គលដែលបានចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ត្រូវថែរក្សាទុកដោយសុវត្ថិភាពបំផុត ដូចដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី៧(ការប្រើប្រាស់ទិន្នន័យ ការការពារឯកជនភាពបុគ្គលនិងសន្តិសុខទិន្នន័យ) នៃច្បាប់នេះ។

៣- ទិន្នន័យបុគ្គលដែលកត់ត្រានិងរក្សាទុកក្នុងបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ត្រូវការពារនិងគ្រប់គ្រងដោយរដ្ឋ។

ផ្នែកទី៦

អនុភាពតាមផ្លូវច្បាប់នៃបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ និងអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ

មាត្រា១៣៦ .- អនុភាពតាមផ្លូវច្បាប់នៃបញ្ជីនិងអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ

បញ្ជីនិងអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ត្រូវសន្មតថាត្រឹមត្រូវតាមផ្លូវច្បាប់ ចំពោះ៖

- ក- ការចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ដែលធ្វើឡើងត្រឹមត្រូវតាមលក្ខខណ្ឌនិងនីតិវិធីដែលកំណត់នៅក្នុងច្បាប់នេះ។

- ខ- ទិន្នន័យបុគ្គលដែលមាននៅក្នុងបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ព័ត៌មានបុគ្គលដែលបង្ហាញនៅលើអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរនិងទិន្នន័យដែលបានរក្សាទុកក្នុងបន្ទះអេឡិចត្រូនិកនៃសន្លឹកអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ដែលធ្វើឡើងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់នេះ។

ផ្នែកទី៧
បណ្តឹងមិនសុខចិត្ត

មាត្រា១៣៧ .- បណ្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងការចាត់ចែង រួមទាំងសេចក្តីសម្រេច ឬការយឺតយ៉ាវ ឬការធ្វេសប្រហែសក្នុងការចាត់ចែងរបស់ មន្ត្រីទទួលបានការងារអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ

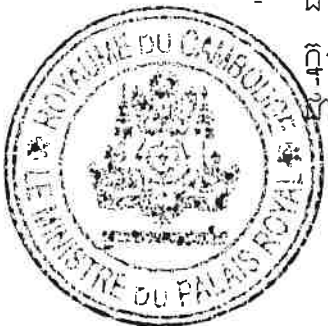
- ១- បុគ្គលដែលបានស្នើសុំទៅមន្ត្រីទទួលបានការងារអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរដើម្បីចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ឬកែតម្រូវបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ឬសំណើផ្សេងៗទៀតដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតក្រោមជំពូកនេះ អាចប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងការចាត់ចែង រួមទាំងសេចក្តីសម្រេច ឬការយឺតយ៉ាវ ឬការធ្វេសប្រហែសក្នុងការចាត់ចែងបាន។
- ២- បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការប្តឹងមិនសុខចិត្តដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។
- ៣- បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ មិនរារាំងការប្តឹងទៅតុលាការដោយផ្ទាល់ឡើយ។

ជំពូកទី៦
ប្រព័ន្ធរួមអត្តសញ្ញាណប្រជាជន

ផ្នែកទី១
វិធានទូទៅ

មាត្រា១៣៨ .- គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាន

- ប្រព័ន្ធរួមអត្តសញ្ញាណប្រជាជន ត្រូវអនុវត្តតាមគោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាន ដូចខាងក្រោម៖
- ធានាដល់ការប្រមូលផ្តុំទិន្នន័យប្រជាជនជាឌីជីថល តាមគោលការណ៍អន្តរកម្មនៃប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងទិន្នន័យប្រជាជននិងការធ្វើសមាហរណកម្មយន្តការអភិបាលកិច្ច ស្ថាប័នអន្តរក្រសួង សម្រាប់ឱ្យស្ថាប័នផ្សេងៗ និងសម្រាប់ឱ្យប្រព័ន្ធស្ថាប័ននោះប្រើប្រាស់ជាប្រភពទិន្នន័យប្រជាជនចម្បងនិងតែមួយគត់ដែលជាទីទុកចិត្ត
 - ធានាដល់គុណភាពនិងគោលការណ៍ឯកត្តកម្មព័ត៌មានអត្តសញ្ញាណបុគ្គលនិងធានាឱ្យស្ថាប័នឬបុគ្គលតាមការអនុញ្ញាតដោយច្បាប់មានលទ្ធភាពក្នុងការស្វែងរកទិន្នន័យត្រឹមត្រូវនិងពិតប្រាកដអំពីបុគ្គល
 - ធានាឱ្យបុគ្គលដែលមានសញ្ជាតិខ្មែរនិងបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលកើតនិង/ឬស្នាក់នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា មានលេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គលតែមួយគត់និងជាអចិន្ត្រៃយ៍។

ផ្នែកទី២

ប្រព័ន្ធរួមអត្តសញ្ញាណប្រជាជន

មាត្រា១៣៩ .- ប្រព័ន្ធរួមអត្តសញ្ញាណប្រជាជន

- ១- ប្រព័ន្ធរួមអត្តសញ្ញាណប្រជាជន ជាប្រព័ន្ធស្នូលទិន្នន័យអត្តសញ្ញាណបុគ្គល។
- ២- ការបង្កើតនិងការអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធរួមអត្តសញ្ញាណប្រជាជន ដោយប្រើបច្ចេកវិទ្យាគមនាគមន៍ និងព័ត៌មាន ដើម្បីភ្ជាប់និងធ្វើអន្តរកម្មជាមួយប្រព័ន្ធចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ញាតិខ្មែរ ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងលិខិតឆ្លងដែន ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការស្នាក់នៅប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងទិន្នន័យ សញ្ញាតិ និងប្រព័ន្ធផ្សេងទៀត។
- ៣- ប្រព័ន្ធរួមអត្តសញ្ញាណប្រជាជនស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់មជ្ឈមណ្ឌលជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជន។

មាត្រា១៤០ .- មុខងាររបស់ប្រព័ន្ធរួមអត្តសញ្ញាណប្រជាជន

- ១- ប្រព័ន្ធរួមអត្តសញ្ញាណប្រជាជន មានមុខងារដូចខាងក្រោម៖
 - ក- បញ្ជូននិងធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពជាបន្តបន្ទាប់នូវទិន្នន័យអត្តសញ្ញាណបុគ្គលនៅក្នុងបញ្ជីប្រជាជន។
 - ខ- បង្កើតលេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គលដោយស្វ័យប្រវត្ត។
 - គ- ធ្វើអន្តរកម្មរវាងប្រព័ន្ធចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ញាតិខ្មែរ ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងលិខិតឆ្លងដែន ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការស្នាក់នៅប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងទិន្នន័យសញ្ញាតិ និងប្រព័ន្ធផ្សេងទៀត ដើម្បីកត់ត្រា រក្សាទុកធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពទិន្នន័យនិងផ្ទៀងផ្ទាត់ទិន្នន័យអត្តសញ្ញាណបុគ្គល។
 - ឃ- បែងចែកទិន្នន័យអត្តសញ្ញាណបុគ្គលចេញពីបញ្ជីប្រជាជន។
- ២- ក្នុងករណីដែលចាំបាច់និងដើម្បីធានាដល់ការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធរួមអត្តសញ្ញាណប្រជាជនឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ អាជ្ញាធរជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជនមានសិទ្ធិបន្ថែមមុខងាររបស់ប្រព័ន្ធរួមអត្តសញ្ញាណប្រជាជនបាន។

ផ្នែកទី៣

លេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គល

មាត្រា១៤១ .- ការបង្កើតលេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គល

- ១- លេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គល ត្រូវបង្កើតដោយប្រព័ន្ធរួមអត្តសញ្ញាណប្រជាជនតាមរយៈការជ្រើសរើសដោយចៃដន្យនិងស្វ័យប្រវត្តសម្រាប់ផ្តល់ជូនបុគ្គលគ្រប់រូបដែលមានសញ្ញាតិខ្មែរនិងបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលកើតនិង/ឬស្នាក់នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។
- ២- ទម្រង់និងលំដាប់លេខរៀងលម្អិតនៃលេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គល ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ តាមសំណើរបស់អាជ្ញាធរជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជន។

មាត្រា ១៤២ .- ការផ្តល់លេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គល

១- លេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គល ត្រូវបានផ្តល់ជូនបុគ្គលម្នាក់ៗជាអចិន្ត្រៃយ៍ សម្រាប់ប្រើប្រាស់រហូតដល់បុគ្គលនោះទទួលមរណភាព។

២- បុគ្គលគ្រប់រូបដែលបានកើតនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានិងបុគ្គលជាប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរដែលបានកើតនៅក្រៅប្រទេស នៅក្រោយកាលបរិច្ឆេទនៃការអនុវត្តច្បាប់នេះ នឹងត្រូវបានផ្តល់លេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គលតាមរយៈការស្នើសុំចុះបញ្ជីកំណើតរស់។ សម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរដែលកើតនៅមុនកាលបរិច្ឆេទនៃការអនុវត្តច្បាប់នេះ លេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គលនឹងត្រូវផ្តល់ជូនតាមរយៈការស្នើសុំចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ។ សម្រាប់ជនអន្តោប្រវេសន៍ស្នាក់នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឬចូលសញ្ជាតិជាប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ លេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គលនឹងផ្តល់ជូនតាមរយៈការចុះបញ្ជីអន្តោប្រវេសន៍ឬការចុះបញ្ជីសញ្ជាតិ។

៣- នីតិវិធីនៃការផ្តល់លេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គលទៅឱ្យបុគ្គលនីមួយៗ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ តាមសំណើរបស់អាជ្ញាធរជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជន។

មាត្រា ១៤៣ .- ការមិនការប្រើប្រាស់លេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គល

១- ការប្រើប្រាស់លេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គលត្រូវបានបិទ ក្នុងករណីដូចខាងក្រោម៖

- ក- នៅពេលដែលម្ចាស់លេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គលបានទទួលមរណភាព។
- ខ- នៅពេលដែលរកឃើញថាមានការក្លែងបន្លំក្នុងការចុះបញ្ជីសញ្ជាតិ ការចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋានឬការចុះបញ្ជីអន្តោប្រវេសន៍។
- គ- នៅពេលដែលលេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គលត្រូវបានផ្អាក ដោយអនុលោមតាមកថាខណ្ឌទី១នៃមាត្រា ១៤៤ (ការផ្អាកការប្រើប្រាស់លេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គល) នៃច្បាប់នេះ ហើយលេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គលនេះមិនបានបើកឡើងវិញ ដោយអនុលោមតាមមាត្រា ១៤៥ (ការបើកលេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គលឱ្យដំណើរការឡើងវិញ) នៃច្បាប់នេះ នៅក្នុងរយៈពេលដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី២ នៃមាត្រា ១៤៤ (ការផ្អាកការប្រើប្រាស់លេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គល) នៃច្បាប់នេះ។

២- លេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គលដែលត្រូវបានបិទ មិនអាចប្រើប្រាស់ម្តងទៀតចំពោះបុគ្គលផ្សេងទៀតបានឡើយ។

មាត្រា ១៤៤ .- ការផ្អាកការប្រើប្រាស់លេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គល

១- ការប្រើប្រាស់លេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គលត្រូវបានផ្អាក ក្នុងករណីដូចខាងក្រោម៖

- ក- នៅពេលដែលបុគ្គលជាជនបរទេសបាត់បង់សិទ្ធិស្នាក់នៅឬសិទ្ធិចេញចូលក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។
- ខ- នៅពេលដែលបុគ្គលទាំងឡាយណាបានលះបង់សញ្ជាតិខ្មែរនិងលែងស្នាក់នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

២- លេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គលដែលត្រូវបានផ្អាក ត្រូវរក្សាទុកក្នុងរយៈពេលដែលបានកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា ១៤៥ .- ការបើកលេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គលឱ្យដំណើរការឡើងវិញ

លេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គលដែលត្រូវបានបិទឬផ្អាកការប្រើប្រាស់ ត្រូវបានបើកឱ្យដំណើរការឡើងវិញ ក្នុងករណីដែលមជ្ឈមណ្ឌលជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជនយល់ឃើញថា មូលហេតុណាមួយនៃការបិទឬការផ្អាកដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ នៃមាត្រា ១៤៣ (ការបិទការប្រើប្រាស់លេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គល) ឬកថាខណ្ឌទី១ នៃមាត្រា ១៤៤ (ការផ្អាកការប្រើប្រាស់លេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គល) នៃច្បាប់នេះ មិនបានកើតឡើង។

មាត្រា ១៤៦ .- បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការបិទ ការផ្អាកនិងការបើកការប្រើប្រាស់ឡើងវិញ

បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការបិទ ការផ្អាក និងការបើកការប្រើប្រាស់ឡើងវិញនូវលេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គល ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

**ផ្នែកទី៤
បញ្ជីប្រជាជន**

មាត្រា ១៤៧ .- បញ្ជីប្រជាជននៃប្រព័ន្ធរួមអត្តសញ្ញាណប្រជាជន

បញ្ជីប្រជាជន គឺជាប្រភពចម្បងនិងតែមួយគត់នៃទិន្នន័យប្រជាជន ដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ១៤៨ (ទិន្នន័យអត្តសញ្ញាណបុគ្គលក្នុងបញ្ជីប្រជាជន) នៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា ១៤៨ .- ទិន្នន័យអត្តសញ្ញាណបុគ្គលក្នុងបញ្ជីប្រជាជន

ទិន្នន័យអត្តសញ្ញាណបុគ្គល នៅក្នុងបញ្ជីប្រជាជន រួមមាន៖

ក- លេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គល។

ខ- ព័ត៌មានដ៏ប្រវត្តិ៖

- ឈ្មោះ
- ភេទ
- ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំកំណើត
- ទីកន្លែងកំណើត
- ឈ្មោះនិងលេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គលរបស់ម្តាយ
- ឈ្មោះនិងលេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គលរបស់ឪពុក
- សញ្ជាតិ
- ជនជាតិ ក្នុងករណីដែលមានព័ត៌មានច្បាស់លាស់
- អាសយដ្ឋានបច្ចុប្បន្ន

- ស្ថានភាពគ្រួសារ
- លេខទូរសព្ទដៃនិង/ឬអ៊ីមែល ប្រសិនបើមាន
- ព័ត៌មានជីវប្រវត្តិចាំបាច់ផ្សេងទៀត ត្រូវកំណត់ដោយអាជ្ញាធរជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជន។

គ- ព័ត៌មានជីវមាត្រ៖

- រូបថតឌីជីថល
- ស្នាមខ្នៅដៃ
- ស្នាមស្នែងប្រស្រីភ្នែក
- ក្រៅពីរូបថតឌីជីថល ស្នាមខ្នៅដៃនិងស្នាមស្នែងប្រស្រីភ្នែកខាងលើ អាជ្ញាធរជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជន អាចកំណត់យកព័ត៌មានជីវមាត្រផ្សេងៗទៀតតាមការចាំបាច់និងស្របតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែង។ ក្នុងករណីដែលព័ត៌មានជីវមាត្ររបស់បុគ្គលណាម្នាក់មិនអាចធ្វើការចាប់យកបានដោយមូលហេតុពិការភាពឬមិនគ្រប់គ្រាន់តាមតម្រូវការនៃស្តង់ដារបច្ចេកទេស អាជ្ញាធរជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជន ត្រូវធ្វើសេចក្តីណែនាំដើម្បីកំណត់អំពីព័ត៌មានជំនួសព័ត៌មានជីវមាត្រដែលមិនអាចចាប់យកបាននោះ។

ឃ- ព័ត៌មានអំពីឯកសារសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គលដែលបានចុះបញ្ជីរួច។

មាត្រា ៤៩ .- ការផ្លាស់ប្តូរ ការកែតម្រូវ និងការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពទិន្នន័យ

ការផ្លាស់ប្តូរ ការកែតម្រូវ និងការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពទិន្នន័យដែលបានចុះបញ្ជីក្នុងបញ្ជីប្រជាជន ត្រូវកំណត់ដោយសេចក្តីណែនាំរបស់អាជ្ញាធរជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជន។

មាត្រា ៥០ .- ការគ្រប់គ្រង ការរក្សាទុក និងការបែងចែកទិន្នន័យ

អត្តសញ្ញាណបុគ្គល

១- មជ្ឈមណ្ឌលជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជនទទួលខុសត្រូវក្នុងការគ្រប់គ្រង រក្សាទុក និងបែងចែកទិន្នន័យអត្តសញ្ញាណបុគ្គលនៅក្នុងបញ្ជីប្រជាជនប្រកបដោយសុវត្ថិភាពបំផុត ដូចមានចែងនៅក្នុងជំពូកទី៧ (ការប្រើប្រាស់ទិន្នន័យ ការការពារឯកជនភាពបុគ្គលនិងសន្តិសុខទិន្នន័យ) នៃច្បាប់នេះ។

២- ទិន្នន័យអត្តសញ្ញាណបុគ្គលដែលកត់ត្រានិងរក្សាទុកក្នុងបញ្ជីប្រជាជន ត្រូវការពារនិងគ្រប់គ្រងដោយរដ្ឋ។

ផ្នែកទី៥

អាជ្ញាធរជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជន

មាត្រា ៥១ .- ការបង្កើតអាជ្ញាធរជាតិ

ត្រូវបានបង្កើតអាជ្ញាធរជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជនសម្រាប់ដឹកនាំ គ្រប់គ្រង និង

ធានាដល់ការរៀបចំនិងការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពនូវកំណត់ត្រាអត្តសញ្ញាណបុគ្គលនិងការប្រើប្រាស់ទិន្នន័យ។
អាជ្ញាធរជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជនមានមជ្ឈមណ្ឌលជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជន
ជាសេនាធិការ។

២- ការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃអាជ្ញាធរជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជន ត្រូវកំណត់
ដោយព្រះរាជក្រឹត្យ។

ជំពូកទី៧

ការប្រើប្រាស់ទិន្នន័យ ការការពារឯកជនភាពបុគ្គល

និងសន្តិសុខទិន្នន័យ

ផ្នែកទី១

ការប្រើប្រាស់ទិន្នន័យ

មាត្រា១៥២ .- សិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានអត្តសញ្ញាណបុគ្គល

១- បុគ្គលគ្រប់រូបមានសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធនឹងអត្តសញ្ញាណបុគ្គលរបស់ខ្លួន
ដែលបានកត់ត្រានិងរក្សាទុកក្នុងបញ្ជីប្រជាជន បញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន បញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ញាតិ
ខ្មែរ បញ្ជីស្នាក់នៅ បញ្ជីសញ្ញាតិនិងបញ្ជីលិខិតឆ្លងដែន តាមរយៈការបំពេញពាក្យស្នើសុំដែលកំណត់
ដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច។

២- ពាក្យស្នើសុំព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធនឹងអត្តសញ្ញាណបុគ្គលដូចបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១
ខាងលើនេះ អាចធ្វើឡើងដោយសាមីខ្លួន ឬបុព្វញ្ញាតិផ្ទាល់ ឬបច្ឆាញ្ញាតិផ្ទាល់ ឬសហព័ទ្ធរបស់
សាមីខ្លួនឬបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលមានផលប្រយោជន៍ស្របច្បាប់។

៣- ក្នុងករណីដែលសាមីខ្លួនជាអនីតិជនឬជនស្ថិតក្រោមអាណាព្យាបាលទូទៅ ពាក្យស្នើសុំ
ព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធនឹងអត្តសញ្ញាណបុគ្គល អាចធ្វើឡើងដោយអ្នកមានអំណាចមេបា ឬអ្នកអាណាព្យាបាល
សម្រាប់អនីតិជន ឬអ្នកអាណាព្យាបាលទូទៅបាន។

៤- ពាក្យស្នើសុំព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធនឹងអត្តសញ្ញាណរបស់បុគ្គល ត្រូវភ្ជាប់ជាមួយនឹងឯកសារ
ដែលអាចបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណរបស់អ្នកស្នើសុំនិង/ឬអ្នកតំណាងអ្នកស្នើសុំ។

៥- បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការដាក់ពាក្យស្នើសុំព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធនឹងអត្តសញ្ញាណបុគ្គល
ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

៦- អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចអាចបដិសេធពាក្យស្នើសុំព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធនឹងអត្តសញ្ញាណរបស់
បុគ្គល ក្នុងករណីដែលពាក្យស្នើសុំនោះមិនបំពេញគ្រប់លក្ខខណ្ឌដែលបានកំណត់។ រាល់ការបដិសេធពាក្យស្នើសុំព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធនឹងអត្តសញ្ញាណរបស់បុគ្គល ត្រូវមានការបញ្ជាក់អំពីមូលហេតុ។

មាត្រា១៥៣ .- សម្រង់ព័ត៌មានអត្តសញ្ញាណបុគ្គល

១- សម្រង់ព័ត៌មានដែលផ្តល់ជូនអ្នកស្នើសុំ គឺត្រូវមានព័ត៌មានដូចគ្នាទាំងស្រុងទៅនឹងព័ត៌មាន
ដែលបានកត់ត្រានិងរក្សាទុកក្នុងបញ្ជីប្រជាជន បញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន បញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ញាតិ
ខ្មែរ បញ្ជីស្នាក់នៅ បញ្ជីសញ្ញាតិនិងបញ្ជីលិខិតឆ្លងដែន។

២- រាល់សម្រង់ព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធនឹងអត្តសញ្ញាណរបស់បុគ្គលដែលផ្តល់ជូនអ្នកស្នើសុំ ត្រូវមានការបញ្ជាក់ពីអាជ្ញាធរដែលមានសមត្ថកិច្ច។

មាត្រា ១៥៤ .- ការកែតម្រូវសម្រង់ព័ត៌មាន

១- ក្នុងករណីដែលសម្រង់ព័ត៌មានដែលផ្តល់ជូនអ្នកស្នើសុំមិនពេញលេញឬមិនត្រឹមត្រូវ អ្នកស្នើសុំអាចស្នើសុំទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចឱ្យបំពេញបន្ថែមឬកែតម្រូវព័ត៌មាននោះ ដោយភ្ជាប់ជាមួយឯកសារជាផ្លូវការឬកស្កតាង។ ប្រសិនបើអ្នកស្នើសុំមិនមែនជាសាមីខ្លួន ហើយជនដែលជាសាមីខ្លួននោះនៅរស់ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចអាចបំពេញបន្ថែមឬកែតម្រូវព័ត៌មានបានលុះត្រាតែមានការជូនដំណឹងនិងមានការយល់ព្រមពីសាមីខ្លួននោះ ប្រសិនបើសាមីខ្លួនជានីតិជន។ ក្នុងករណីដែលសាមីខ្លួនជាអនីតិជនឬជនស្ថិតក្រោមអាណាព្យាបាលទូទៅ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចត្រូវជូនដំណឹងនិងទទួលការយល់ព្រមពីអ្នកមានអំណាចមេបា ឬអ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជន ឬអ្នកអាណាព្យាបាលទូទៅ។

២- ការស្នើសុំបំពេញបន្ថែមឬកែតម្រូវព័ត៌មាន ដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ ត្រូវធ្វើដូចខាងក្រោម៖

- ក- ក្នុងករណីដែលមានការស្នើសុំបំពេញបន្ថែមឬកែតម្រូវព័ត៌មាននៅក្នុងបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន អ្នកស្នើសុំត្រូវដាក់ពាក្យស្នើសុំដោយអនុលោមទៅតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៨៥(បុគ្គលដែលអាចស្នើសុំកែតម្រូវ) និងមាត្រា៨៧(ការកែតម្រូវបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋានតាមសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ) នៃជំពូកទី២(ការចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន) នៃច្បាប់នេះ។
- ខ- ក្នុងករណីដែលមានការស្នើសុំបំពេញបន្ថែមឬកែតម្រូវព័ត៌មាននៅក្នុងបញ្ជីស្នាក់នៅអ្នកស្នើសុំត្រូវដាក់ពាក្យស្នើសុំដោយអនុលោមទៅតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា១១៩(ការកែតម្រូវកំហុសក្នុងចុះបញ្ជីស្នាក់នៅ) នៃជំពូកទី៤(ការចុះបញ្ជីស្នាក់នៅ) នៃច្បាប់នេះ។
- គ- ក្នុងករណីដែលមានការស្នើសុំបំពេញបន្ថែមឬកែតម្រូវព័ត៌មាននៅបញ្ជីអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ អ្នកស្នើសុំត្រូវដាក់ពាក្យស្នើសុំដោយអនុលោមទៅតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា១៣៣(ការកែតម្រូវទិន្នន័យបុគ្គលក្នុងបញ្ជីនិងអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ) នៃជំពូកទី៥(ការចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ) នៃច្បាប់នេះ។
- ឃ- ក្នុងករណីដែលមានការស្នើសុំបំពេញបន្ថែមឬកែតម្រូវព័ត៌មាននៅបញ្ជីផ្សេងទៀតក្រៅពីបញ្ជីដូចដែលបានកំណត់នៅក្នុងចំណុច ក ខ និងគ ខាងលើនេះ អ្នកស្នើសុំត្រូវដាក់ពាក្យស្នើសុំទៅស្ថាប័នឬអង្គភាពដែលគ្រប់គ្រងបញ្ជីនោះដើម្បីធ្វើការកែតម្រូវ។

ង- ក្នុងករណីដែលមានព័ត៌មានមិនពេញលេញឬមិនត្រឹមត្រូវនៅលើសម្រង់ព័ត៌មានដែលបានចេញឱ្យដោយមជ្ឈមណ្ឌលជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជន ហើយអ្នកស្នើសុំអាចដឹងអំពីប្រភពនៃព័ត៌មានមិនពេញលេញឬមិនត្រឹមត្រូវនោះ អ្នកស្នើសុំត្រូវដាក់ពាក្យស្នើសុំទៅមជ្ឈមណ្ឌលជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជន។ បន្ទាប់ពីមជ្ឈមណ្ឌលជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជនពិនិត្យឃើញថាប្រភពព័ត៌មានដែលមានព័ត៌មានមិនពេញលេញឬមិនត្រឹមត្រូវនោះស្ថិតនៅក្នុងបញ្ជីណាមួយ មជ្ឈមណ្ឌលជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជនត្រូវជូនដំណឹងទៅអ្នកស្នើសុំនិងណែនាំឱ្យដាក់ពាក្យស្នើសុំបំពេញបន្ថែមឬកែតម្រូវនោះទៅអាជ្ញាធរដែលមានសមត្ថកិច្ច ដោយអនុលោមតាមបញ្ញត្តិនៃចំណុច ក ខ គ ឬ ឃ ខាងលើនេះ។

៣- អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចអាចធ្វើការបដិសេធសំណើសុំបំពេញបន្ថែមឬកែតម្រូវព័ត៌មានអត្តសញ្ញាណបុគ្គលដោយមានបញ្ជាក់មូលហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ។

មាត្រា ១៥៥ .- ទិន្នន័យនៃបញ្ជីប្រជាជន

ទិន្នន័យក្នុងបញ្ជីប្រជាជន គឺជាប្រភពព័ត៌មានផ្លូវការនៃទិន្នន័យបុគ្គល។

មាត្រា ១៥៦ .- ការប្រើប្រាស់ទិន្នន័យក្នុងបញ្ជីប្រជាជន

១- អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃគ្រឹះស្ថានសាធារណៈអាចប្រើប្រាស់ទិន្នន័យនៅក្នុងបញ្ជីប្រជាជនបាន ដើម្បីបំពេញមុខងារសាធារណៈដែលច្បាប់បានប្រគល់ជូនគ្រឹះស្ថានទាំងនេះ រួមទាំងសម្រាប់គោលបំណងការងាររដ្ឋបាល សេដ្ឋកិច្ច ពន្ធដារ ស្ថិតិ ការអប់រំ សុខាភិបាល សង្គមកិច្ច សន្តិសុខ យុត្តិធម៌ ការបោះឆ្នោតនិងការងារផ្សេងទៀតដែលបម្រើដល់ផលប្រយោជន៍សាធារណៈ។ ទិន្នន័យដែលត្រូវបានចែករំលែកសម្រាប់បំពេញមុខងារសាធារណៈ ត្រូវមានកម្រិតត្រឹមវិសាលភាពដែលមានភាពចាំបាច់និងសមាមាត្រទៅនឹងការប្រើប្រាស់ជាក់លាក់។ ទិន្នន័យត្រូវចែករំលែកក្នុងលក្ខណៈមួយដែលធានាបាននូវការរក្សាការសម្ងាត់នៃទិន្នន័យអត្តសញ្ញាណបុគ្គល ស្របតាមមាត្រា ១៥៩ (ការរក្សាការសម្ងាត់ទិន្នន័យអត្តសញ្ញាណបុគ្គល) នៃច្បាប់នេះ។

២- អ្នកផ្តល់សេវាសាធារណៈនិងឯកជន អាចប្រើប្រាស់បញ្ជីប្រជាជនឬសមាសធាតុផ្សេងទៀតនៃប្រព័ន្ធរួមអត្តសញ្ញាណប្រជាជន ដើម្បីផ្ទៀងផ្ទាត់អត្តសញ្ញាណ។ សេវាផ្ទៀងផ្ទាត់អត្តសញ្ញាណនេះនឹងផ្តល់ការឆ្លើយតបជាមួយនឹងចម្លើយជាសារថា ត្រឹមត្រូវឬមិនត្រឹមត្រូវប៉ុណ្ណោះ និងពុំមានការចែករំលែកទិន្នន័យឬព័ត៌មានអត្តសញ្ញាណបុគ្គលក្នុងលក្ខណៈជាផ្នែកមួយនៃសារឆ្លើយតបទៅនឹងសំណើផ្ទៀងផ្ទាត់អត្តសញ្ញាណឡើយ។

មាត្រា ១៥៧ .- ការផលិតទិន្នន័យស្ថិតិចេញពីបញ្ជីប្រជាជន

១- ប្រធានមជ្ឈមណ្ឌលជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជន អាចសម្រេចអនុញ្ញាតឱ្យប្រតិភូនៃគ្រឹះស្ថានសំណើរបស់បុគ្គល ឬគ្រឹះស្ថាន ឬអង្គភាពណាមួយ ដើម្បីផលិតទិន្នន័យស្ថិតិចេញ

ពីបញ្ជីប្រជាជន។ ក្នុងករណីដែលប្រធានមជ្ឈមណ្ឌលជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជនសម្រេច
អនុញ្ញាតផលិតទិន្នន័យចេញពីបញ្ជីប្រជាជន ការប្រើប្រាស់ទិន្នន័យនោះ ត្រូវតែមានការព្រមព្រៀង
រវាងមជ្ឈមណ្ឌលជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជននិងអ្នកស្នើសុំ និងត្រូវរក្សានូវការការពារ
ឯកជនភាពបុគ្គល សន្តិសុខ និងការសម្ងាត់។

២- នៅពេលដែលទិន្នន័យផលិតចេញពីបញ្ជីប្រជាជនត្រូវបានប្រគល់ឱ្យអ្នកស្នើសុំទិន្នន័យ
ទាំងនោះ មិនគួរមានព័ត៌មានដែលអាចកំណត់អត្តសញ្ញាណរបស់បុគ្គលណាមួយដែលមានហានិភ័យ
នាំឱ្យមានការលាតត្រដាងអំពីអត្តសញ្ញាណរបស់បុគ្គលបានឡើយ។

**មាត្រា ១៥៨ .- បណ្តឹងមិនសុខចិត្តចំពោះសេចក្តីសម្រេចឬការបដិសេធនៃ
ការកំណត់និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានអត្តសញ្ញាណបុគ្គល**

១- បុគ្គលគ្រប់រូបមានសិទ្ធិប្តឹងមិនសុខចិត្តចំពោះសេចក្តីសម្រេចឬការបដិសេធទាក់ទងនឹង
សិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានអត្តសញ្ញាណបុគ្គល ដូចបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ១៥២ (សិទ្ធិទទួលបាន
ព័ត៌មានអត្តសញ្ញាណបុគ្គល) ឬការកែតម្រូវសម្រង់ព័ត៌មាន ដូចបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ១៥៤
(ការកែតម្រូវសម្រង់ព័ត៌មាន) នៃច្បាប់នេះ។

២- បណ្តឹងមិនសុខចិត្ត ដូចបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ ត្រូវធ្វើដូចខាង
ក្រោម៖

ក- បណ្តឹងមិនសុខចិត្តទាក់ទងនឹងការសម្រេចឬការបដិសេធដោយអគ្គនាយកដ្ឋាន
អត្តសញ្ញាណកម្ម ត្រូវប្តឹងទៅរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ក្នុងរយៈពេល ៣០
(សាមសិប) ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការ ដោយគិតចាប់ពីថ្ងៃដែលបានទទួលសេចក្តីសម្រេច
ឬការបដិសេធនោះ។ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ត្រូវធ្វើការសម្រេចលើបណ្តឹង
មិនសុខចិត្តនេះ ក្នុងរយៈពេល ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការ ដោយគិត
ចាប់ពីថ្ងៃដែលបានទទួលបណ្តឹងមិនសុខចិត្តនោះ។ នីតិវិធីនៃការប្តឹងមិន
សុខចិត្តទៅរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រី
ក្រសួងមហាផ្ទៃ។

ខ- ក្នុងករណីបុគ្គលណាម្នាក់មិនសុខចិត្តនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង
មហាផ្ទៃ បុគ្គលនោះអាចដាក់ពាក្យបណ្តឹងទៅតុលាការដែលមានសមត្ថកិច្ច
ក្នុងរយៈពេល ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការ ដោយគិតចាប់ពីថ្ងៃទទួលបាន
សេចក្តីសម្រេច ឬការបដិសេធនោះ។

៣- បណ្តឹងចំពោះសេចក្តីសម្រេចឬការបដិសេធដោយមជ្ឈមណ្ឌលជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណ
ប្រជាជន ដូចបានបញ្ញត្តិនៅក្នុងចំណុច ង នៃកថាខណ្ឌទី២ នៃមាត្រា ១៥៤ (ការកែតម្រូវសម្រង់ព័ត៌មាន)
នៃច្បាប់នេះ ត្រូវដាក់ទៅតុលាការដែលមានសមត្ថកិច្ចដោយផ្ទាល់ នៅក្នុងរយៈពេល ៣០ (សាមសិប)
ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការ ដោយគិតចាប់ពីថ្ងៃទទួលបានសេចក្តីសម្រេចឬការបដិសេធនោះ។

ផ្នែកទី២

ការការពារឯកជនភាពបុគ្គល

មាត្រា១៥៩ .- ការរក្សាការសម្ងាត់ទិន្នន័យអត្តសញ្ញាណបុគ្គល

១- ព័ត៌មានដែលមាននៅក្នុងបញ្ជីត្រូវបានការពារ។ ការរក្សាការសម្ងាត់នៃព័ត៌មានឯកជននៃបុគ្គលដែលបានកត់ត្រានិងរក្សាទុកនៅក្នុងបញ្ជីប្រជាជន បញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន បញ្ជីស្នាក់នៅ បញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ញាតិខ្មែរ និងបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបុគ្គលផ្សេងទៀត ដែលស្ថិតនៅក្រោមច្បាប់នេះ ត្រូវបានការពារ។

២- បញ្ជីឈ្មោះបុគ្គលដែលមាននៅក្នុងបញ្ជីប្រជាជន បញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន បញ្ជីស្នាក់នៅ បញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ញាតិខ្មែរ និងបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបុគ្គលផ្សេងទៀតដែលស្ថិតនៅក្រោមច្បាប់នេះ មិនត្រូវផ្សព្វផ្សាយឬបង្ហាញដោយបុគ្គលឬគ្រឹះស្ថានឬអង្គភាពណាមួយដែលមិនទទួលបានការអនុញ្ញាតពីច្បាប់ ឬពីលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ឬសេចក្តីសម្រេចរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

ផ្នែកទី៣

សន្តិសុខទិន្នន័យ

មាត្រា១៦០ .- សុវត្ថិភាពទិន្នន័យក្នុងពេលប្រមូល បញ្ជូន ប្រើប្រាស់និងផ្ទុកទិន្នន័យ

១- ការប្រមូល ការបញ្ជូន ការប្រើប្រាស់និងការផ្ទុកទិន្នន័យអត្តសញ្ញាណបុគ្គល ត្រូវធ្វើឡើងក្នុងលក្ខណៈមួយដែលធានាបាននូវសន្តិសុខ សុវត្ថិភាព សុចរិតភាពទិន្នន័យ ការពារទិន្នន័យមិនឱ្យមានការប្រើប្រាស់ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតនិងធានាមិនឱ្យមានការបាត់បង់។

២- នីតិវិធីនៃការប្រមូល ការបញ្ជូន ការប្រើប្រាស់និងការផ្ទុកទិន្នន័យ ត្រូវកំណត់ដោយសេចក្តីណែនាំរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃឬក្រសួងឬស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត។

មាត្រា១៦១ .- សិទ្ធិរបស់មន្ត្រីសាធារណៈក្នុងការប្រើប្រាស់ទិន្នន័យអត្តសញ្ញាណបុគ្គល

១- សិទ្ធិរបស់មន្ត្រីសាធារណៈក្នុងការប្រើប្រាស់ទិន្នន័យអត្តសញ្ញាណបុគ្គលត្រូវបានកម្រិតឱ្យប្រើប្រាស់បានតែចំពោះទិន្នន័យអត្តសញ្ញាណបុគ្គល ដែលចាំបាច់សម្រាប់បំពេញមុខងារសាធារណៈរបស់មន្ត្រីសាធារណៈនោះប៉ុណ្ណោះ។

២- បែបបទ នីតិវិធី និងលក្ខខណ្ឌនៃការប្រើប្រាស់ទិន្នន័យអត្តសញ្ញាណបុគ្គលដោយមន្ត្រីសាធារណៈ ដូចបានបញ្ញត្តិនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា១៦២ .- ការរក្សាទុកជាឯកសារបណ្ណសារអចិន្ត្រៃយ៍

១- ទោះបីជាមានបញ្ញត្តិនៅក្នុងច្បាប់ស្តីពីបណ្ណសារក៏ដោយ ចំពោះ៖

ក- បញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាននិងបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ញាតិខ្មែរ ត្រូវរក្សាទុកជាអចិន្ត្រៃយ៍នៅក្រសួងមហាផ្ទៃ។

ខ- បញ្ជីប្រជាជនត្រូវរក្សាទុកជាអចិន្ត្រៃយ៍នៅមជ្ឈមណ្ឌលជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជន។

គ- បញ្ជីស្នាក់នៅ បញ្ជីសញ្ជាតិ បញ្ជីលិខិតឆ្លងដែន និងបញ្ជីអន្តោប្រវេសន៍ ត្រូវរក្សាទុកនៅក្រសួងមហាផ្ទៃ។

២- រយៈពេលនៃការរក្សាទុកបញ្ជីដូចបានបញ្ញត្តិនៅក្នុងចំណុច គ នៃកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

ជំពូកទី៨

កម្រៃសេវា

មាត្រា១៦៣ .- វិសាលភាពនៃសេវា

សេវានៃជំពូកនេះ សំដៅដល់សេវាដែលបានកំណត់នៅក្នុងជំពូកទី២ (ការចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ) ជំពូកទី៣ (ស្ថិតិអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ) ជំពូកទី៤ (ការចុះបញ្ជីស្នាក់នៅ) ជំពូកទី៥ (ការចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ) និងជំពូកទី៧ (ការប្រើប្រាស់ទិន្នន័យ ការការពារឯកជនភាព បុគ្គលនិងសន្តិសុខទិន្នន័យ) នៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា១៦៤ .- សេវាដែលមិនតម្រូវឱ្យបង់កម្រៃ

សេវាដែលមិនតម្រូវឱ្យបង់កម្រៃ រួមមាន៖

- ក- សេវាចុះបញ្ជីកំណើតរស់ មរណភាព អាពាហ៍ពិពាហ៍ និងការកែតម្រូវកំហុសបច្ចេកទេសដោយមន្ត្រីអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ។
- ខ- សេវាចុះបញ្ជីតាមសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ។
- គ- សេវាចុះបញ្ជីស្នាក់នៅ។
- ឃ- សេវាផ្សេងទៀតដែលមិនតម្រូវឱ្យបង់កម្រៃសេវា ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា១៦៥ .- ការកំណត់កម្រៃសេវាដែលត្រូវបង់

១- ក្រៅពីសេវាដែលមិនតម្រូវឱ្យបង់កម្រៃ ដូចបានបញ្ញត្តិនៅក្នុងមាត្រា១៦៤ (សេវាដែលមិនតម្រូវឱ្យបង់កម្រៃ) នៃច្បាប់នេះ ស្ថាប័នដែលមានសមត្ថកិច្ចអាចយកកម្រៃសេវាបាន។

២- កម្រៃសេវាដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

ជំពូកទី៩

ការត្រួតពិនិត្យនិងអធិការកិច្ច

មាត្រា១៦៦ .- ការត្រួតពិនិត្យនិងអធិការកិច្ច

១- ការងារអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ ស្ថិតិអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ ការចុះបញ្ជីស្នាក់នៅ អត្តសញ្ញាណកម្ម និងការផ្សេងទៀតដែលបានកំណត់នៅក្នុងច្បាប់នេះ ត្រូវទទួលការត្រួតពិនិត្យនិងការធ្វើសវនកម្ម ក្នុងកិច្ចអធិការកិច្ច ដោយមានលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធ។

២- បែបបទ លក្ខខណ្ឌ និងនីតិវិធីនៃការត្រួតពិនិត្យនិងការធ្វើសវនកម្មផ្ទៃក្នុងឬអធិការកិច្ច ត្រូវកំណត់ដោយក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ។

ជំពូកទី១០
ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា១៦៧.- អំពើមិនចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាននិងបញ្ជីផ្សេងៗ

អំពើរបស់មន្ត្រីចុះបញ្ជីដែលបដិសេធដោយចេតនាដោយគ្មានមូលហេតុចំពោះការចុះបញ្ជី អត្រានុកូលដ្ឋាន ឬការចុះបញ្ជីស្នាក់នៅ ឬការចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ញាតិខ្មែរដែលច្បាប់នេះតម្រូវ ឱ្យចុះបញ្ជីឬបដិសេធកត់ត្រាព័ត៌មានទាក់ទងនឹងអត្រានុកូលដ្ឋាន ឬការស្នាក់នៅ ឬអត្តសញ្ញាណបណ្ណ សញ្ញាតិខ្មែរដែលច្បាប់នេះតម្រូវឱ្យកត់ត្រា ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី១(មួយ)ខែ ទៅ២(ពីរ)ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី១០០ ០០០(មួយសែន)រៀល ទៅ២ ០០០ ០០០(ពីរលាន)រៀល។

មាត្រា១៦៨.- អំពើធ្វើឱ្យខូចខាតឬបំផ្លាញឬធ្វើឱ្យបាត់បង់បញ្ជីដោយចេតនា

មន្ត្រីដែលមានសមត្ថកិច្ចរក្សាទុកបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន ឬបញ្ជីស្នាក់នៅ ឬបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណ សញ្ញាតិខ្មែរ ឬបញ្ជីប្រជាជន ដែលច្បាប់នេះតម្រូវឱ្យរក្សាទុក ហើយបានធ្វើឱ្យខូចខាត ឬបំផ្លាញ ឬធ្វើឱ្យបាត់បង់បញ្ជីនោះដោយចេតនា ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី៥(ប្រាំ)ឆ្នាំទៅ១០(ដប់)ឆ្នាំ។

មាត្រា១៦៩.- អំពើលុបឬកែប្រែព័ត៌មាននៅក្នុងបញ្ជីឬបញ្ចូលទិន្នន័យមិនពិត នៅក្នុងបញ្ជី

មន្ត្រីដែលមានសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន ឬបញ្ជីស្នាក់នៅ ឬបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណ សញ្ញាតិខ្មែរឬបញ្ជីប្រជាជនដែលបានលុប ឬកែប្រែព័ត៌មាននៅក្នុងបញ្ជី ឬបញ្ចូលទិន្នន័យមិនពិតទៅ ក្នុងបញ្ជីនោះដោយចេតនា ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី៥(ប្រាំ)ឆ្នាំទៅ ១០(ដប់)ឆ្នាំ។

មាត្រា១៧០.- អំពើចូលដល់បញ្ជីដោយចេតនា

១- មន្ត្រីដែលគ្មានសមត្ថកិច្ចចូលដល់បញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន ឬបញ្ជីស្នាក់នៅ ឬបញ្ជី អត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ញាតិខ្មែរ ឬបញ្ជីប្រជាជន ហើយបានចូលដល់បញ្ជីនោះដោយចេតនា ឬមន្ត្រី ដែលមានសមត្ថកិច្ចចូលដល់បញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន ឬបញ្ជីស្នាក់នៅ ឬបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណ សញ្ញាតិខ្មែរ ឬបញ្ជីប្រជាជន ហើយបានចូលដល់បញ្ជីនោះដោយចេតនាហួសពីសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ឬមន្ត្រីដែលមានសមត្ថកិច្ចហើយបានអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកផ្សេងទៀតចូលដល់ឬចែករំលែកព័ត៌មានពីបញ្ជី អត្រានុកូលដ្ឋាន ឬបញ្ជីស្នាក់នៅ ឬបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ញាតិខ្មែរ ឬបញ្ជីប្រជាជន ត្រូវផ្ដន្ទាទោស ដាក់ពន្ធនាគារពី៦(ប្រាំមួយ)ខែទៅ២(ពីរ)ឆ្នាំនិងពិន័យជាប្រាក់ពី១ ០០០ ០០០(មួយលាន)រៀល ទៅ៤ ០០០ ០០០(បួនលាន)រៀល។

២- ក្នុងករណីដែលអំពើដែលបានប្រព្រឹត្តដូចបញ្ញត្តិនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ បណ្តាល ឱ្យមានការខូចខាតដល់បញ្ជីឬប្រព័ន្ធប្រព្រឹត្តកម្ម ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី២(ពីរ)ឆ្នាំទៅ ១០(ដប់)ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី៤ ០០០ ០០០(បួនលាន)រៀលទៅ១០ ០០០ ០០០(ដប់លាន)រៀល។

មាត្រា ១៧១ .- អំពើផ្តល់ព័ត៌មានឬឯកសារក្លែងក្លាយដោយចេតនា សម្រាប់ការចុះបញ្ជី ការកត់ត្រា ឬការជូនដំណឹង

បុគ្គលដែលផ្តល់ព័ត៌មានឬឯកសារក្លែងក្លាយដោយចេតនាសម្រាប់ការចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន ឬការចុះបញ្ជីស្នាក់នៅ ឬការចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ឬសម្រាប់កត់ត្រា ឬជូនដំណឹងទាក់ទងនឹងអត្រានុកូលដ្ឋាន ឬការស្នាក់នៅ ឬអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី១(មួយ)ខែទៅ៦(ប្រាំមួយ)ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី១ ០០០ ០០០(មួយលាន)រៀលទៅ ៣ ០០០ ០០០(បីលាន)រៀល។

មាត្រា ១៧២ .- អំពើក្លែងបន្លំ ឬកែប្រែសំបុត្រអត្រានុកូលដ្ឋាន សៀវភៅស្នាក់នៅ ឬអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ឬសេចក្តីចម្លង ឬសម្រង់នៃបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន បញ្ជីស្នាក់នៅ ឬបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ឬបញ្ជីប្រជាជន ដោយចេតនា

បុគ្គលដែលក្លែងបន្លំឬកែប្រែដោយចេតនានូវសំបុត្រអត្រានុកូលដ្ឋាន សៀវភៅស្នាក់នៅ ឬអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ឬសេចក្តីចម្លង ឬសម្រង់នៃបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន បញ្ជីស្នាក់នៅ ឬបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ឬបញ្ជីប្រជាជន ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី៥(ប្រាំ)ឆ្នាំទៅ ១០(ដប់)ឆ្នាំ។

ជំពូកទី១១

អនុប្បញ្ញត្តិ

ផ្នែកទី១

លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនិងនីតិវិធី

ដែលមានមុនកាលបរិច្ឆេទអនុវត្តជាទូទៅ

មាត្រា ១៧៣ .- អន្តរកាលនៃការអនុវត្តលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលមានកន្លងមក

នៅពេលដែលច្បាប់នេះមានអានុភាពអនុវត្ត លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធនឹងការចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន ការចុះបញ្ជីស្នាក់នៅ ការចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ និងស្ថិតិអត្រានុកូលដ្ឋាន ដែលកំពុងអនុវត្តនៅតែមានអានុភាពអនុវត្តបន្តទៅមុខទៀត រហូតដល់មានបទប្បញ្ញត្តិថ្មីមកជំនួសលើកលែងតែបទប្បញ្ញត្តិណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ។

មាត្រា ១៧៤ .- នីតិវិធីដែលបានចាប់ផ្តើមមុនពេលច្បាប់នេះត្រូវបានអនុវត្ត

ក្រោយពេលច្បាប់នេះត្រូវបានអនុវត្ត នីតិវិធីណាដែលបានចាប់ផ្តើមហើយដោយអនុលោមតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តចាស់តែមិនទាន់ចប់ ត្រូវបន្តនីតិវិធីដោយអនុលោមតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត

ផ្នែកទី២

**ព្រឹត្តិការណ៍ជីវិតនិងសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ
ដែលកើតមុនកាលបរិច្ឆេទអនុវត្តជាទូទៅ**

**មាត្រា១៧៥ .- ព្រឹត្តិការណ៍កំណើតរបស់បុរសដែលកើតឡើងមុនកាលបរិច្ឆេទ
អនុវត្តជាទូទៅ**

១- ព្រឹត្តិការណ៍កំណើតរបស់បុរសណាម្នាក់ ដែលបានកើតឡើងនៅមុនកាលបរិច្ឆេទនៃការអនុវត្តច្បាប់នេះ តែមិនទាន់បានដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីត្រឹមកាលបរិច្ឆេទនៃការអនុវត្ត ត្រូវធ្វើការចុះបញ្ជីតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ។

២- បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ មិនត្រូវយកមកអនុវត្តចំពោះការចុះបញ្ជីមរណភាពរបស់បុគ្គលដែលមិនស្គាល់អត្តសញ្ញាណ ដូចបានបញ្ញត្តិនៅក្នុងមាត្រា៦០ (ការចុះបញ្ជីមរណភាពរបស់បុគ្គលដែលមិនស្គាល់អត្តសញ្ញាណ) នៃច្បាប់នេះ។

**មាត្រា១៧៦ .- សេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការដែលទាក់ទងនឹងការចុះបញ្ជី
អត្រានុកូលដ្ឋានមុនកាលបរិច្ឆេទអនុវត្តជាទូទៅ**

១- សេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការទាំងឡាយណាដែលទាក់ទងនឹងការចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋានដូចជាការលែងលះ បិតភាព មាតភាព ស្មុកស្មាញ ការផ្តាច់មតិក្នុងការកែតម្រូវកំហុសនានាដែលបានចូលជាស្ថាពរមុនកាលបរិច្ឆេទអនុវត្តជាទូទៅ ប៉ុន្តែមិនទាន់បានរាយការណ៍ទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ច អ្នកដាក់ពាក្យសុំទៅតុលាការឬបុគ្គលដែលមានផលប្រយោជន៍ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ អាចរាយការណ៍ទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ចបាន។

២- សេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការដែលទាក់ទងនឹងការប្តូរឈ្មោះដែលបានចូលជាស្ថាពរមុនកាលបរិច្ឆេទអនុវត្តជាទូទៅ ប៉ុន្តែមិនទាន់បានរាយការណ៍ទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ច អ្នកដាក់ពាក្យសុំទៅតុលាការ ត្រូវរាយការណ៍ទៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ច ស្របតាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី៣នៃមាត្រា៨៩ (ការប្តូរឈ្មោះដោយតុលាការ) នៃច្បាប់នេះ។

ជំពូកទី១២

អវសានប្បញ្ញត្តិ

ផ្នែកទី១

**សុពលភាពនៃកំណត់ត្រាដែលមានកន្លងមក និងវិធីវិភាគកន្លងមក
និងបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់ផ្សេងទៀត**

**មាត្រា១៧៧ .- សុពលភាពនៃកំណត់ត្រាដែលមានមុនកាលបរិច្ឆេទនៃការអនុវត្ត
ជាទូទៅនៃច្បាប់នេះ**

១- រាល់កំណត់ត្រានៅក្នុងបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន បញ្ជីស្នាក់នៅ និងបញ្ជីអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរដែលត្រូវបានធ្វើឡើងមុនកាលបរិច្ឆេទអនុវត្តជាទូទៅ ត្រូវបន្តមានសុពលភាពដូចគ្នាទៅនឹងកំណត់ត្រាអត្រានុកូលដ្ឋាន កំណត់ត្រាបញ្ជីស្នាក់នៅឬកំណត់ត្រាបញ្ជីអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរដែលធ្វើឡើងក្រោមច្បាប់នេះ។

២- រាល់សំបុត្រអត្រានុកូលដ្ឋាន សៀវភៅស្នាក់នៅនិងអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរដែលនៅមានសុពលភាព ដែលបានចេញមុនកាលបរិច្ឆេទអនុវត្តជាទូទៅនិងរាល់សេចក្តីចម្លងឬសម្រង់ដែលមានការបញ្ជាក់ដែលចេញពីកំណត់ត្រាអត្រានុកូលដ្ឋាននិងកំណត់ត្រាស្នាក់នៅដែលធ្វើឡើងមុនកាលបរិច្ឆេទអនុវត្តជាទូទៅ ត្រូវបន្តមានសុពលភាពដូចនឹងសំបុត្រអត្រានុកូលដ្ឋាន សៀវភៅស្នាក់នៅ អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរនិងសេចក្តីចម្លងឬសម្រង់ដែលចេញក្រោមច្បាប់នេះ។

ផ្នែកទី២

កាលបរិច្ឆេទនៃការអនុវត្តច្បាប់

មាត្រា១៧៨ .- កាលបរិច្ឆេទនៃការអនុវត្តច្បាប់នេះ

១- កាលបរិច្ឆេទនៃការអនុវត្តច្បាប់នេះ រួមមានកាលបរិច្ឆេទនៃការអនុវត្តជាទូទៅនិងកាលបរិច្ឆេទនៃការអនុវត្តដូចមានបញ្ញត្តិនៅក្នុងមាត្រា១៧៩ (កាលបរិច្ឆេទអនុវត្តសម្រាប់បញ្ញត្តិទាក់ទងនឹងអាជ្ញាធរជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជន មជ្ឈមណ្ឌលជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជននិងប្រព័ន្ធរួមអត្តសញ្ញាណប្រជាជន) មាត្រា១៨០ (កាលបរិច្ឆេទអនុវត្តសម្រាប់បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនឹងការជូនដំណឹងដោយវិស័យសុខាភិបាលនិងការបញ្ជាក់អំពីមូលហេតុនៃមរណភាព) និងមាត្រា១៨១ (កាលបរិច្ឆេទអនុវត្តសម្រាប់បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនឹងការជូនដំណឹងដោយតុលាការ) នៃច្បាប់នេះ។

២- បទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះលើកលែងតែបញ្ញត្តិដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា១៧៩ (កាលបរិច្ឆេទអនុវត្តសម្រាប់បញ្ញត្តិទាក់ទងនឹងអាជ្ញាធរជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជន មជ្ឈមណ្ឌលជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជននិងប្រព័ន្ធរួមអត្តសញ្ញាណប្រជាជន) មាត្រា១៨០ (កាលបរិច្ឆេទអនុវត្តសម្រាប់បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនឹងការជូនដំណឹងដោយវិស័យសុខាភិបាលនិងការបញ្ជាក់អំពីមូលហេតុនៃមរណភាព) និងមាត្រា១៨១ (កាលបរិច្ឆេទអនុវត្តសម្រាប់បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនឹងការជូនដំណឹងដោយតុលាការ) នៃច្បាប់នេះ ត្រូវអនុវត្តភ្លាមនៅកាលបរិច្ឆេទដែលរយៈពេល១២ (ដប់ពីរ) ខែ បានកន្លងផុតក្រោយពេលច្បាប់នេះចូលជាធរមាន។ កាលបរិច្ឆេទនេះហៅថា កាលបរិច្ឆេទអនុវត្តជាទូទៅ។

មាត្រា១៧៩ .- កាលបរិច្ឆេទអនុវត្តសម្រាប់បញ្ញត្តិទាក់ទងនឹងអាជ្ញាធរជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជន មជ្ឈមណ្ឌលជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជននិងប្រព័ន្ធរួមអត្តសញ្ញាណប្រជាជន

ក្រោយកាលបរិច្ឆេទអនុវត្តជាទូទៅ បញ្ញត្តិខាងក្រោមត្រូវអនុវត្តចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ក្រោយពីបានបង្កើតនិងដាក់ឱ្យដំណើរការអាជ្ញាធរជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជន មជ្ឈមណ្ឌលជាតិគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណប្រជាជននិងប្រព័ន្ធរួមអត្តសញ្ញាណប្រជាជន៖

- ក- មាត្រា២៦ (ការផ្តល់លេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គល)។
- ខ- មាត្រា៥៨ (ការបិទអត្តសញ្ញាណខាងផ្លូវច្បាប់របស់មរណជន)។
- គ- មាត្រា៩៦ (ការបញ្ជូនទិន្នន័យ)។

- ឃ- កថាខណ្ឌទី២ នៃមាត្រា១២១(ការរក្សាទុក ការថែទាំបញ្ជីស្នាក់នៅ និងការបញ្ជូនព័ត៌មានបញ្ជីស្នាក់នៅ)។
- ង- កថាខណ្ឌទី១ នៃមាត្រា១៣៥(ការបញ្ជូនទិន្នន័យនិងការថែរក្សាទិន្នន័យអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ)។
- ច- រាល់មាត្រានៃជំពូកទី៦(ប្រព័ន្ធរួមអត្តសញ្ញាណប្រជាជន) គិតចាប់ពីមាត្រា១៣៨ រហូតដល់មាត្រា១៥១។
- ឆ- ចំណុច ង នៃកថាខណ្ឌទី២ មាត្រា១៥៤(ការកែតម្រូវសម្រង់ព័ត៌មាន)។
- ជ- មាត្រា១៥៥(ទិន្នន័យនៃបញ្ជីប្រជាជន)។
- ឈ- មាត្រា១៥៦(ការប្រើប្រាស់ទិន្នន័យក្នុងបញ្ជីប្រជាជន)។
- ញ- មាត្រា១៥៧(ការផលិតទិន្នន័យស្ថិតិចេញពីបញ្ជីប្រជាជន)។
- ដ- កថាខណ្ឌទី៣ នៃមាត្រា១៥៨(បណ្តឹងមិនសុខចិត្តចំពោះសេចក្តីសម្រេចឬការបដិសេធទាក់ទងនឹងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានអត្តសញ្ញាណបុគ្គល)។

មាត្រា១៨០ .- កាលបរិច្ឆេទអនុវត្តសម្រាប់បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនឹងការជូនដំណឹងដោយវិស័យសុខាភិបាលនិងការបញ្ជាក់អំពីមូលហេតុនៃមរណភាព

១- ក្រោយកាលបរិច្ឆេទអនុវត្តជាទូទៅ បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនឹងការជូនដំណឹងដោយវិស័យសុខាភិបាលខាងក្រោម ត្រូវអនុវត្តចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ៖

- ក- កថាខណ្ឌទី៣ នៃមាត្រា២១(ការជូនដំណឹងអំពីកំណើតរស់ដែលកើតនៅក្នុងមូលដ្ឋានសុខាភិបាល)។
- ខ- កថាខណ្ឌទី១ នៃមាត្រា២២(ការជូនដំណឹងអំពីកំណើតរស់ដែលកើតនៅក្រៅមូលដ្ឋានសុខាភិបាល)។
- គ- កថាខណ្ឌទី៣ នៃមាត្រា៤៥(ការជូនដំណឹងអំពីមរណភាពដែលកើតឡើងនៅក្នុងមូលដ្ឋានសុខាភិបាល)។
- ឃ- កថាខណ្ឌទី២ នៃមាត្រា៤៦(ការជូនដំណឹងអំពីមរណភាពដែលកើតឡើងនៅក្រៅមូលដ្ឋានសុខាភិបាល)។
- ង- មាត្រា៤៧(ការជូនដំណឹងអំពីមរណភាពបណ្តាលមកពីគ្រោះមហន្តរាយធម្មជាតិឬគ្រោះអាសន្នទ្រង់ទ្រាយធំ)។

២- ក្រោយកាលបរិច្ឆេទអនុវត្តជាទូទៅ បញ្ញត្តិខាងក្រោមពាក់ព័ន្ធនឹងការបញ្ជាក់អំពីមូលហេតុនៃមរណភាព ត្រូវអនុវត្តចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ៖

- ក- មាត្រា៤៨(លិខិតបញ្ជាក់វេជ្ជសាស្ត្រអំពីមូលហេតុនៃមរណភាព ក្នុងករណីមរណភាពប្រក្រតី)
- ខ- កថាខណ្ឌទី២និងកថាខណ្ឌទី៣ នៃមាត្រា៤៩(លិខិតបញ្ជាក់វេជ្ជសាស្ត្រអំពីមូលហេតុនៃមរណភាព ក្នុងករណីមរណភាពខុសប្រក្រតីឬគួរឱ្យសង្ស័យ)

គ- មាត្រា ៥០ (លិខិតបញ្ជាក់វេជ្ជសាស្ត្រអំពីមូលហេតុនៃមរណភាព ក្នុងករណី គ្រោះមហន្តរាយធម្មជាតិឬគ្រោះអាសន្នទ្រង់ទ្រាយធំ)។

មាត្រា ១៨១ .- កាលបរិច្ឆេទអនុវត្តសម្រាប់បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនឹងការជូនដំណឹង ដោយតុលាការ

ក្រោយកាលបរិច្ឆេទអនុវត្តជាទូទៅ បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនឹងការជូនដំណឹងដោយតុលាការខាងក្រោម ត្រូវអនុវត្តចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ៖

- ក- កថាខណ្ឌទី២ និងកថាខណ្ឌទី៣ នៃមាត្រា ៧៨ (ការចុះបញ្ជីអំពីការលែងលះ មោឃភាព និងការលុបចោលអាពាហ៍ពិពាហ៍)។
- ខ- មាត្រា ៧៩ (នីតិវិធីចុះបញ្ជីអំពីការលែងលះ មោឃភាព និងការលុបចោល អាពាហ៍ពិពាហ៍)។
- គ- កថាខណ្ឌទី២ នៃមាត្រា ៨១ (ការចុះបញ្ជីតាមសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ)។
- ឃ- កថាខណ្ឌទី២ នៃមាត្រា ៨៤ (ការចុះបញ្ជីផ្តាច់មត៌ក)។
- ង- កថាខណ្ឌទី៤ និងកថាខណ្ឌទី៥ នៃមាត្រា ៨៧ (ការកែតម្រូវបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន តាមសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ)។
- ច- កថាខណ្ឌទី៤ នៃមាត្រា ៨៩ (ការប្តូរឈ្មោះដោយតុលាការ)។

មាត្រា ១៨២ .- ការធ្វើឱ្យនិរាករណ៍បទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ផ្សេងទៀត

បទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ផ្សេងទៀតដែលមានអានុភាពនៅពេលច្បាប់នេះត្រូវបានអនុវត្ត ហើយ ផ្ទុយនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ត្រូវចាត់ទុកថាគ្មានអានុភាពត្រឹមទំហំដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ចាប់ពី កាលបរិច្ឆេទដែលច្បាប់នេះត្រូវបានអនុវត្ត។

ថ្ងៃពុធ ១៤ កើត ខែសីហាឆ្នាំថោះ បញ្ចស័ក ព.ស.២៥៦៧
ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង ថ្ងៃទី ០១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ២០២៣

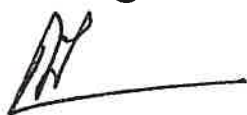
ព.រ.ប. ២០៣០៧-១៣៦៩

នីហមុនី

នរោត្តម សីហមុនី

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយព្រះមហាក្សត្រ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខា

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បានចម្លងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម

ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រីប្រចាំការ

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

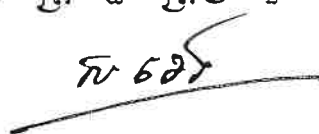

អិត្តិនិតិការសរសេរធម្មនុញ្ញ ប៊ិន ឈិន

បានយកសេចក្តីគោរពជម្រាបជូន

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោនាយករដ្ឋមន្ត្រី

ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

សម្តេចក្រឡាហោម ស ខេង

**ឧបសម្ព័ន្ធនៃច្បាប់ស្តីពីអត្រានុកូលដ្ឋាន ស្ថិតិអត្រានុកូលដ្ឋាន និងអត្តសញ្ញាណកម្ម
សង្គមក្រុម**

១- ការចងក្រងស្ថិតិអត្រានុកូលដ្ឋាន សំដៅដល់ដំណើរការនៃការបង្រួមនិងការសង្ខេបព័ត៌មាន អំពីព្រឹត្តិការណ៍ជីវិតតាមរយៈការចាត់ថ្នាក់និងរៀបចំឡើងជាតារាងទិន្នន័យទៅតាមប្រភេទឫក្រុម ដើម្បីផលិត នូវស្ថិតិអត្រានុកូលដ្ឋានផ្នែកទៅតាមតារាងដែលត្រូវបានកំណត់ទុកជាមុន (Predetermined Tabulation) ។

២- កំណើតរស់ សំដៅដល់ការធ្លាក់ចេញឬការទាញចេញពេញលេញនូវផលិតផលគក្កដាពីម្តាយ ដោយមិនគិតរយៈពេលនៃការមានគក្កដា ហើយបន្ទាប់ពីការបំបែកចេញពីម្តាយនោះ ទារកដកដង្ហើមឬបង្ហាញ ភស្តុតាងផ្សេងទៀតនៃជីវិត ដូចជាបេះដូងលោត មានដីពចរទងសុកឬសាច់ដុំមានចលនាជាក់លាក់ មិនថា ទងសុកត្រូវបានកាត់ផ្តាច់ឬមានជាប់សុកមកជាមួយក្តី។

៣- ទារកស្លាប់កើត សំដៅដល់ការស្លាប់ទារកមុនពេលធ្លាក់ចេញឬទាញយកចេញទាំងអស់នូវទារក និងសាខាទារក(ដូចជា សុក ទងសុក ទឹកភ្លោះ និងចង់ទឹកភ្លោះជាអាទិ៍) ពីផ្ទៃរបស់ម្តាយ ដោយមិនគិតរយៈពេល នៃការមានគក្កដា។ ការស្លាប់នេះត្រូវបានស្នែងចេញឱ្យឃើញថាក្រោយការចាកចេញពីផ្ទៃម្តាយ ទារកនោះ ពុំមានដកដង្ហើមនិងពុំបង្ហាញឱ្យឃើញថាមានសញ្ញាជីវិតផ្សេងទៀត ដូចជាចង្វាក់បេះដូង ដីពចរទងសុក និងចលនាសាច់ដុំ។

៤- ទិន្នន័យអត្តសញ្ញាណបុគ្គល សំដៅដល់ព័ត៌មាននានាដែលអាចកំណត់បានអត្តសញ្ញាណ បុគ្គលណាម្នាក់។

៥- បណ្តឹងមិនសុខចិត្ត សំដៅដល់បណ្តឹងឧបាស្រ័យតាមផ្លូវរដ្ឋបាលរបស់បុគ្គលណាមួយដែល ប្តឹងចំពោះការចាត់ចែង រួមទាំងសេចក្តីសម្រេចឬការយឺតយ៉ាវឬការធ្វេសប្រហែសក្នុងការចាត់ចែងរបស់ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច។

៦- ព័ត៌មានជីវមាត្រ សំដៅដល់ការវាស់ស្ទង់លក្ខណៈជីវសាស្ត្រនិងលក្ខណៈផ្សេងទៀត មានដូចជា ស្នាមខ្នាដៃ ប្រស្រីភ្នែក មុខ ហត្ថលេខាឬសំឡេងជាអាទិ៍ ដែលអាចប្រមូលបានដោយឌីជីថលនិងត្រូវបាន ប្រើប្រាស់សម្រាប់កំណត់អត្តសញ្ញាណរបស់បុគ្គលម្នាក់ៗ។

៧- មរណភាព សំដៅដល់ការចាត់បង់ជាអចិន្ត្រៃយ៍នូវរាល់ភស្តុតាងនៃជីវិតនៅក្នុងពេលណាមួយ ក្រោយកំណើតរស់។

៨- មូលដ្ឋានសុខាភិបាល សំដៅដល់មូលដ្ឋានសុខាភិបាលសាធារណៈនិងមូលដ្ឋានសុខាភិបាល ឯកជន។

៩- មូលដ្ឋានសុខាភិបាលសាធារណៈ សំដៅដល់មន្ទីរពេទ្យជាតិ រួមទាំងមន្ទីរពេទ្យយោធា មន្ទីរពេទ្យ នគរបាលនិងមន្ទីរពេទ្យបង្អែករាជធានី ខេត្ត ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ មណ្ឌលសុខភាពនិងប៉ុស្តិ៍សុខភាព។

១០- មូលដ្ឋានសុខាភិបាលឯកជន សំដៅដល់មន្ទីរពេទ្យឯកជន មន្ទីរពេទ្យពាណិជ្ជកម្ម មន្ទីរសម្រាក ព្យាបាល មន្ទីរសម្ភព-រោគស្ត្រ និងគ្លីនិកឯកជន។

១១- លិខិតបញ្ជាក់វេជ្ជសាស្ត្រអំពីមូលហេតុនៃមរណភាព សំដៅដល់ទម្រង់ដែលត្រូវបានបំពេញដោយអ្នកជំនាញផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រដែលច្បាប់បានកំណត់ ដើម្បីធ្វើការកត់ត្រានិងបញ្ជាក់អំពីមូលហេតុនិងប្រភេទនៃមរណភាព យោងតាមការចាត់ថ្នាក់ជំងឺជាលក្ខណៈអន្តរជាតិ (International Classification of Diseases (ICD))។

១២- លេខកូដសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គល សំដៅដល់លេខកូដសម្រាប់សម្គាល់របស់បុគ្គលម្នាក់ៗ។

១៣- ស្ថានតំណាងនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា សំដៅដល់ស្ថានឯកអគ្គរាជទូត ស្ថានអគ្គកុងស៊ុល និងស្ថានកុងស៊ុល។

១៤- ស្ថិតិអត្រានុកូលដ្ឋាន សំដៅដល់ស្ថិតិអំពីព្រឹត្តិការណ៍ជីវិតរបស់ពលរដ្ឋ។

១៥- សំបុត្រអត្រានុកូលដ្ឋាន សំដៅដល់ឯកសារក្នុងទម្រង់ជាក្រដាសឬអេឡិចត្រូនិក ដែលចេញដោយមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានដែលមានព័ត៌មានដូចគ្នាទាំងស្រុងឬមួយផ្នែកនៃព័ត៌មាននៅក្នុងកំណត់ត្រានៃបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន ហើយក្រោយពេលបានចេញដោយមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានរួចហើយ នឹងត្រូវមានអានុភាពនិងសុពលភាពពេញលេញដូចកំណត់ត្រានៃបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន។

១៦- អត្តសញ្ញាណ សំដៅដល់លក្ខណៈជាមូលដ្ឋាននៃអត្តសញ្ញាណបុគ្គល រួមមានឈ្មោះ ភេទ ទីកន្លែងកំណើត និងថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំកំណើត។

១៧- អត្តសញ្ញាណខាងផ្លូវច្បាប់ សំដៅដល់លក្ខណៈជាមូលដ្ឋាននៃអត្តសញ្ញាណបុគ្គល រួមមានឈ្មោះ ភេទ ទីកន្លែងកំណើត និងថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំកំណើត ដែលបានផ្តល់និងចេញដោយមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានតាមរយៈការចុះបញ្ជីកំណើតរស់។ ក្នុងករណីដែលគ្មានការចុះបញ្ជីកំណើតរស់ អត្តសញ្ញាណស្របច្បាប់អាចត្រូវបានផ្តល់ដោយអាជ្ញាធរអត្តសញ្ញាណកម្មដែលទទួលស្គាល់ដោយច្បាប់។

១៨- អាសយដ្ឋានបច្ចុប្បន្ន សំដៅដល់ទីតាំងលំនៅឋានដែលបុគ្គលកំពុងរស់នៅក្នុងភូមិសាស្ត្ររដ្ឋបាលជាក់លាក់ដូចមានលេខផ្ទះ ឈ្មោះផ្លូវ ក្រុម ភូមិ ឃុំ សង្កាត់ ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ រាជធានី ខេត្ត នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

១៩- អាពាហ៍ពិពាហ៍ សំដៅដល់កិច្ចសន្យាពិសេសដែលកើតចេញពីឆន្ទៈព្រមព្រៀងរវាងបុរសម្នាក់និងនារីម្នាក់ដែលមានបំណងរួមរស់ជាមួយគ្នានិងសង្គ្រោះគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយបុរសនិងនារីនោះ ត្រូវតែមានលក្ខខណ្ឌដូចបានកំណត់នៅក្នុងក្រមរដ្ឋប្បវេណី។

២០- អ្នកតំណាងនៃលំនៅឋាន សំដៅដល់បុគ្គលណាម្នាក់ដែលធ្វើជាអ្នកតំណាងនៃលំនៅឋាននោះក្នុងគោលបំណងនៃការចុះបញ្ជីស្នាក់នៅ។

២១- អ្នករាយការណ៍ សំដៅដល់បុគ្គលឬស្ថាប័នដែលច្បាប់បានកំណត់ឱ្យរាយការណ៍ជូនមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ចអំពីព្រឹត្តិការណ៍ជីវិតដែលបានកើតឡើង និងផ្តល់នូវរាល់ព័ត៌មាននិងចរិតលក្ខណៈទាំងអស់នៃព្រឹត្តិការណ៍នោះ សម្រាប់ជាមូលដ្ឋានដល់មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានមានសមត្ថកិច្ចអាចធ្វើការចុះបញ្ជីព្រឹត្តិការណ៍នោះតាមផ្លូវច្បាប់។

២២- ឯកជនភាព សំដៅដល់ផ្នែកឯកជននៃជីវិតដែលបុគ្គលគ្រប់រូបមានសិទ្ធិទទួលបានការការពារដោយច្បាប់។

២៣- ឯកសារសម្គាល់ការស្នាក់នៅ សំដៅដល់ឯកសាររដ្ឋបាលដែលប្រើប្រាស់ក្នុងគោលបំណង
ចុះបញ្ជីស្នាក់នៅនិងគ្រប់គ្រងមនុស្សគ្រប់រូបដែលរស់នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។ ឯកសារសម្គាល់
ការស្នាក់នៅ អាចមានទម្រង់ជាសៀវភៅឬបណ្ណប្រតិបត្តិការនិងឯកសាររដ្ឋបាលផ្សេងទៀតដែលបញ្ជាក់
ពីអាសយដ្ឋានបច្ចុប្បន្នរបស់បុគ្គលម្នាក់ឬច្រើននាក់។

